

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/121

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 5. studenoga 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/121*65-20-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 5. studenoga 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Zdravka Marića, državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja, te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/20-01/116
URBROJ: 50301-05/14-20-5

Zagreb, 5. studenoga 2020.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20 i 119/20 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Zdravka Marića, državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Zagreb, studeni 2020.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Republika Hrvatska postala je 1. srpnja 2013. država članica Europske unije te je zbog usklađivanja propisa na području oporezivanja porezom na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) donesen novi Zakon o porezu na dodanu vrijednost koji je stupio na snagu 1. srpnja 2013., a objavljen je u Narodnim novinama, broj 73/13. Zakon je usklađen s Direktivama koje uređuju oporezivanje PDV-om.

Trenutni sustav oporezivanja PDV-om temelji se na primjeni opće stope PDV-a 25 % i dvije snižene stope 5 % i 13 %. Za upis u registar obveznika PDV-a primjenjuje se prag u iznosu od 300.000,00 kuna koji obuhvaća vrijednost oporezivih isporuka dobara ili usluga u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, broj 115/16) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2017. propisana je:

- preraspodjela između stope PDV-a od 25 % i 13 % na određena dobra i usluge
- izbor za oporezivanje nekretnina koje su oslobođene PDV-a ako porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u trenutku primitka isporuke ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti
- uspostavljanje uzajamnosti kod povrata PDV-a poreznim obveznicima iz trećih zemalja utvrđuje se razmjenom obavijesti između poreznog tijela Republike Hrvatske i poreznog tijela treće zemlje.

Nadalje propisane su odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2018., a odnose se na:

- omogućavanje odbitka 50 % pretporeza za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz čija vrijednost ne prelazi 400.000,00 kuna uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima
- povećanje praga za ulazak u sustav PDV-a na 300.000,00 kuna
- primjenu obračunske kategorije PDV-a pri uvozu dobara (određenih strojeva i opreme).

Također propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2019., a odnose se na oporezivanje vrijednosnih kupona u skladu s Direktivom Vijeća 2016/1065/EU od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, broj 106/18) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. radi smanjenja regresivnog utjecaja PDV-a, propisano je:

- oporezivanje sniženom stopom PDV-a od 5 % svih lijekova (receptnih i bezreceptnih) te isporuka knjiga i novina koje izlaze dnevno, neovisno o obliku u kojem se isporučuju
- proširenje primjene stope PDV-a od 13 % na:
 - sve novine i časopise koji izlaze periodično, neovisno o obliku u kojem se isporučuju
 - dječje pelene
 - isporuku živih životinja: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva
 - isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda od: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva
 - isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi
 - isporuku žive ribe te svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka
 - isporuku svježih ili rashlađenih rakova: jastoga, hlapova, škampa, kozica
 - isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, uključujući mahunasto suho povrće
 - isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova
 - isporuku svježih jaja peradi, u ljusci te
 - usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost prema posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo.

Nadalje, tim Zakonom je propisano:

- ukidanje vrijednosnog praga u iznosu od 400.000,00 kuna vezano za odbitak 50 % pretporeza kod osobnih automobila
- upisivanje u registar obveznika PDV-a temeljem oporezivih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini
- uvođenje obveze podnošenja posebne evidencije o primljenim računima uz prijavu PDV-a elektroničkim putem
- ukidanje prijenosa porezne obveze na tuzemnog primatelja temeljem članka 75. stavka 2. Zakona o PDV-u ako mu isporuku obavi strani porezni obveznik koji ima dodijeljen hrvatski PDV identifikacijski broj
- primjena prijenosa porezne obveze u tuzemstvu za isporuku betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura)
- uvođenje mjere prema kojoj Porezna uprava može u slučaju sumnje u opravdanost dodjele PDV identifikacijskog broja od poreznog obveznika, kojem je PDV identifikacijski broj dodijeljen, tražiti podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a
- uvođenje mjere prema kojoj Porezna uprava ili Carinska uprava može od poreznog obveznika koji stječe rabljena prijevozna sredstva iz druge države članice, prije njihove registracije, zatražiti polaganje osiguranja za ispunjenje obveze PDV-a
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. koje se odnose na mjesto isporuke, izdavanje računa i definiciju poreznog obveznika koji nema sjedište u Europskoj uniji.

Zakonom je također propisano smanjenje opće stope PDV-a od 25 % na 24 % s primjenom od 1. siječnja 2020.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, broj 121/19) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2020. propisano je:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019 o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ
- zadržavanje opće stope PDV-a od 25 % te sniženje stope PDV-a na 13 % za pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu
- izjednačavanje primjene oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti
- povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 3 na 7,5 milijuna kuna.

b) Pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

U skladu s obvezama preuzetim pristupanjem Republike Hrvatske u Europsku uniju, a radi implementiranja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo na području PDV-a, ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

1. daljnje usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2017/2455), s učinkom od 1. srpnja 2021. što će dovesti do pojednostavnjenja određenih pravila u vezi s obavljanjem usluga i prodajom dobara na daljinu obzirom da se:

- proširuje primjena posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge na sve usluge kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici pojednostavilo poslovanje u smislu da nisu obvezni registrirati se za potrebe PDV-a u svakoj državi članici u kojoj je mjesto oporezivanja tih usluga, što znači da PDV na te usluge prijavljuju i plaćaju u državi članici prijave
- primjena posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge proširuje i na prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a pojednostavljenje se među ostalim odnosi i na ukidanje obveze izdavanja računa za te isporuke
- osigurava da porezni obveznici iz Europske unije posluju u ravnopravnim uvjetima s poreznim obveznicima iz trećih zemalja, obzirom da se ukida oslobođenje od plaćanja PDV-a za male pošiljke uvezene u Europsku uniju čija je vrijednost manja od 22 eura.

2. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju dobara na daljinu i određene isporuke dobara na domaćem tržištu (dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2019/1995) kako bi se proširile odredbe o poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljima kao što su platforme i portali koji omogućuju poreznim obveznicima koji nemaju sjedište u Europskoj uniji obavljanje isporuka dobara u Europskoj uniji.

3. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2019/2235) kako bi se izjednačila primjena oslobođenja od PDV-a u pogledu obrambenih napora koji se poduzimaju u okviru Europske unije s oslobođenjem od PDV-a koje se primjenjuje na obrambene napore koji se poduzimaju u okviru Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO).

4. olakšavanje poslovanja poreznim obveznicima povećanjem praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 15.000.000,00 kuna.

5. proširenje mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu radi rasterećenja poreznih obveznika u smislu angažmana financijskih sredstava za plaćanje PDV-a pri uvozu.

c) Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Očekuje se da će promjena dovesti do poboljšanja funkcioniranja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava PDV-a u vezi s obavljanjem usluga i prodajom dobara na daljinu. Naime, proširuje se primjena posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge na sve usluge kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici pojednostavilo poslovanje u smislu da nisu obvezni registrirati se za potrebe PDV-a u svakoj državi članici u kojoj je mjesto oporezivanja tih usluga. Navedeno znači da PDV na te usluge prijavljuju i plaćaju u državi članici prijave te na prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a pojednostavljenje se među ostalim odnosi i na ukidanje obveze izdavanja računa za te isporuke. Na ovaj način se administrativno i financijski olakšava poslovanje poreznih obveznika obzirom da se neće morati registrirati u svakoj državi članici u kojoj obavljaju isporuke. Ovim izmjenama Zakona sukladno odredbama Direktive (EU) 2017/2455 i Direktive (EU) 2019/1995 predlaže se da se prodaja dobara na daljinu nakon prelaska vrijednosti praga od 77.000,00 kuna oporezuje u državi članici u kojoj primatelj dobara koji nije porezni obveznik ima prebivalište. Stoga će strani porezni obveznici plaćati hrvatski PDV kada ukupna vrijednost prodaje dobara na daljinu te telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga prijeđe prag od 10.000 eura i obrnuto hrvatski porezni obveznici će plaćati PDV neke druge države članice kada vrijednost navedenih isporuka prijeđe prag od 77.000,00 kuna. Na taj način se prodaja dobara na daljinu oporezuje u mjestu gdje se dobra koriste što znači da svaki porezni obveznik koji prodaje dobra na daljinu osobama koje nisu porezni obveznici plaća PDV prema mjestu prebivališta tih osoba.

Također zbog ukidanja oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz u Europsku uniju pošiljaka čija je vrijednost manja od 22 eura osigurava se da porezni obveznici iz Europske unije i porezni obveznici iz trećih zemalja posluju u ravnopravnim uvjetima. Naime, sada su porezni obveznici iz Europske unije u neravnopravnom položaju u odnosu na porezne obveznike iz trećih zemalja obzirom da porezni obveznici kod prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici obračunavaju i plaćaju PDV u svojoj državi članici dok su dobra koja se prodaju na daljinu, a uvezena su iz trećih zemalja u pošiljkama male vrijednosti do 22 eura oslobođena PDV-a pri uvozu. Ovim izmjenama Zakona omogućuju se ravnopravni uvjeti poslovanja za porezne obveznike koji obavljaju takve isporuke.

Financijski učinak na državni proračun Republike Hrvatske temeljem usklađivanja s Direktivom (EU) 2017/2455 i Direktivom (EU) 2019/1995, teško je procijeniti obzirom da se ne može u potpunosti predvidjeti navike i ponašanje potrošača, međutim za pretpostaviti je da će se u sadašnjim uvjetima povećavati prodaja dobara na daljinu. Stoga se ukupno s te osnove i osnove ukidanja oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz u Europsku uniju pošiljaka čija je vrijednost manja od 22 eura procjenjuje da bi se na taj način povećali prihodi državnog proračuna za 250 milijuna kuna u 2021. Nadalje, nije moguće procijeniti niti učinak usklađenja s Direktivom (EU) 2019/2235 jer ne postoje podaci o isporukama koje se obavljaju u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike. Povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 15.000.000,00 kuna ne bi trebalo imati učinaka na državni proračun. Naime, načelno je pretpostavka da će samo nastati određeni pomak u trenutku obveze plaćanja PDV-a u odnosu na trenutak prava na odbitak pretporeza, što bi moglo rezultirati određenim odstupanjima koja bi mogla imati trenutni pozitivan ili negativan učinak, u konačnici učinak bi trebao biti neutralan. Učinak proširenja mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu trebao bi biti neutralan na prihode državnog proračuna.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19), u članku 2. podstavku 1. riječi: „kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L, 177, 1.7.2016)“ brišu se.

Iza podstavka 9. umjesto točke stavlja se zarez i dodaju podstavci 10. i 11. koji glase:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2.12.2019.),

- Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30.12.2019.).“.

Članak 2.

U članku 7. iza stavka 10. dodaje se novi stavak 11. koji glasi:

„(11) U smislu ovoga Zakona primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „prodaja dobara na daljinu unutar Europske unije“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada

2. „prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.”.

Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 12.

Članak 3.

Iza članka 7.a dodaje se članak 7.b koji glasi:

„Članak 7.b

(1) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna, smatra se da je taj porezni obveznik isporučitelj.

(2) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku dobara unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku isporučitelj.“.

Članak 4.

U članku 9. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se kada oružane snage države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, koriste za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja dobra koja nisu kupili prema općim pravilima oporezivanja u tuzemstvu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje iz članka 44. stavka 1. točke 31. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. postaju stavci 4., 5. i 6.

Članak 5.

U članku 13. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka:

a) mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava,

b) mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu u kojoj ne završava otprema ili prijevoz dobara smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava,

c) smatra se da se mjesto isporuke za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako

se PDV na ta dobra mora prijaviti prema posebnom postupku iz članka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona.”.

Stavci 4., 5., 6., 7., 8. i 9. brišu se.

Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 4.

Članak 6.

U članku 13.a iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke iz članka 7.b ovoga Zakona.“.

Članak 7.

Iza članka 13.a dodaje se članak 13.b koji glasi:

„Članak 13.b

Ako je porezni obveznik primio i isporučio dobra u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, otprema ili prijevoz dobara pripisuju se isporuci koju je obavio taj porezni obveznik.“.

Članak 8.

U članku 26. stavci 3., 4. i 5. brišu se.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 3. i 4.

Članak 9.

Iza članka 26. dodaje se naslov i članak 26.a koji glasi:

„2.2.10. Prag za porezne obveznike koji isporučuju dobra obuhvaćena člankom 13. stavkom 3. točkom a) ovoga Zakona i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 26. ovoga Zakona

Članak 26.a

(1) Članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) isporučitelj ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,
- b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici ili se dobra otpremaju ili prevoze u drugu državu članicu i
- c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke b) ovoga stavka u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna te nije bila veća od navedenog iznosa tijekom prethodne kalendarske godine.

(2) Ako se tijekom kalendarske godine prijeđe prag iz stavka 1. točke c) ovoga članka, od tog se trenutka primjenjuju članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik koji isporučuje dobra koja se nalaze na području Republike Hrvatske u trenutku kada počinje njihova otprema ili prijevoz ili koji obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge i ima sjedište u Republici Hrvatskoj te ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje način praćenja jesu li ispunjeni uvjeti iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka.“.

Članak 10.

Iza članka 30. dodaje se članak 30.a koji glasi:

„Članak 30.a

Iznimno od članka 30. ovoga Zakona oporezivi događaj za isporuku dobara koju obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je isporučitelj u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, kao i oporezivi događaj za isporuku dobara tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.“.

Članak 11.

U članku 40. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

„(8) PDV-a je oslobođena isporuka dobara poreznom obvezniku za kojeg se smatra da je isporučitelj tih dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

Članak 12.

U članku 41. stavku 1. točki a) podtočkama 1. i 2. riječ: „toj“ briše se.

Članak 13.

U članku 44. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:

„7. uvoz dobara za koja se PDV treba prijaviti u skladu s posebnim postupkom iz članaka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu dostavljen, za primjenu posebnog postupka, pojedinačni identifikacijski broj isporučitelja ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 125.hf ovoga Zakona,“.

Iza točke 38. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se točka 39. koja glasi:

„39. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.”.

Članak 14.

U članku 48. stavku 1. iza točke c) dodaju se nove točke d) i e) koje glase:

„d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica ili njihovog civilnog osoblja te za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike,

e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.”.

Dosadašnje točke d), e) i f) postaju točke f), g) i h).

Članak 15.

U članku 58. stavku 6. iza riječi: „isporuke dobara i usluge iz“ dodaju se riječi: „članka 40. stavka 8.“.

Članak 16.

U članku 76. stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a porezni obveznik zatraži odgovarajućim popunjavanjem carinske deklaracije kojom se dobra puštaju u slobodni promet.“.

Iza stavka 8. dodaju se novi stavci 9. i 10. koji glase:

„(9) Ako se u postupku prihvaćanja carinske deklaracije iz stavka 8. ovoga članka u skladu s odredbama carinskog zakonodavstva polaže osiguranje za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati, to osiguranje obuhvaća iznos uvoznog PDV-a koji je nastao ili bi mogao nastati.

(10) Stavak 8. ovoga članka ne primjenjuje se kada se podnosi deklaracija za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti (definirana člankom 143.a Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L, 343, 29.12.2015.)) ili kada se podnosi deklaracija za dobra u poštanskim pošiljkama (definirana člankom 144. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja

2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije).“.

Dosadašnji stavak 9. postaje stavak 11.

Dosadašnji stavak 10. briše se.

Članak 17.

U članku 78. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako porezni obveznik primjenjuje posebni postupak iz članka 125.a do 125.h ovoga Zakona.“.

Članak 18.

U članku 83. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. i stavak 9. koji glase:

„(8) Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Europske unije u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona omogućuje isporuku dobara ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.“

(9) Evidencija iz stavka 8. ovoga članka mora se državama članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem, te se mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.“.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.

Članak 19.

U članku 95. stavku 5. riječi: „stavaka 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9.“ zamjenjuje se riječima: „stavka 3.“.

Članak 20.

Naslov iznad članka 118. mijenja se i glasi:

„6. Posebni postupci oporezivanja za porezne obveznike koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju dobra na daljinu ili obavljaju određene isporuke na domaćem tržištu“.

U članku 118. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U vezi s posebnim postupcima oporezivanja iz članka 119. do 125.h ovoga Zakona, „prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja“ je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.“.

Članak 21.

Naslov iznad članka 119. mijenja se i glasi:

„6.2. Posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije“.

U članku 119. iza točke 2. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. „država članica potrošnje“ je država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona.“.

Članak 22.

Članak 119.a mijenja se i glasi:

„Posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje se na usluge iz članka 16. do 26. ovoga Zakona koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.“.

Članak 23.

U članku 120. stavku 3. iza riječi: „dodjeljuje“ dodaju se riječi: „pojedinačni“.

Članak 24.

U članku 121. točka a) mijenja se i glasi:

„a) podnese obavijest da više ne obavlja usluge obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja usluga koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije.“.

Članak 25.

U članku 122. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao usluge obuhvaćene ovim posebnim postupkom. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.“.

U stavku 2. iza prve rečenice dodaju se druga i treća rečenica koje glase:

„U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.“.

Članak 26.

U članku 124. stavku 1. riječi: „za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge“ brišu se.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako se porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka registrirao za potrebe PDV-a u tuzemstvu s osnove obavljanja djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovim posebnim postupkom, ostvaruje pravo na odbitak PDV-a u vezi s oporezivom djelatnošću koja je obuhvaćena ovim posebnim postupkom u prijavi PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona.“.

Članak 27.

Naslov iznad članka 125.a mijenja se i glasi:

„6.3. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje“.

U članku 125.a stavku 1. iza točke 2. točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. „država članica potrošnje” je:

- a) u slučaju obavljanja usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona,
- b) u slučaju prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz dobara kupcu,
- c) u slučaju da isporuke dobara obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona pri čemu otprema ili prijevoz dobara počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište ili stalnu poslovnu jedinicu na području Europske unije, država članica prijave je država članica u kojoj započinje otprema ili prijevoz dobara. Ako otprema ili prijevoz dobara počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica prijave, a ta ga odluka obvezuje u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.“.

Članak 28.

Članak 125.b mijenja se i glasi:

„Članak 125.b

(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje može primjenjivati:

- a) porezni obveznik koji obavlja prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije,
- b) porezni obveznik koji omogućuje isporuku dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona, a otprema ili prijevoz isporučenih dobara počinje i završava u istoj državi članici,
- c) porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje i obavlja usluge osobi koja nije porezni obveznik.

(2) Posebni postupak iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na sva dobra i usluge koje porezni obveznik isporučuje u Europskoj uniji.“.

Članak 29.

U članku 125.c stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

Članak 30.

U članku 125.d točka a) mijenja se i glasi:

„a) podnese obavijest da više ne obavlja isporuke dobara i usluga obuhvaćene ovim posebnim postupkom oporezivanja,“.

Članak 31.

Članak 125.e mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona obavezan je za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao isporuke dobara i usluga obuhvaćene posebnim postupkom.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka navodi se PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona, i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg

PDV-a po stopama i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene posebnim postupkom koje se obave tijekom razdoblja oporezivanja:

- a) prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije,
- b) isporuke dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona ako otprema ili prijevoz tih dobara počinje i završava u istoj državi članici,
- c) obavljanje usluga,
- d) u prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuju se i izmjene koje se odnose na prethodna razdoblja oporezivanja u smislu stavka 8. ovoga članka.

(3) Ako se dobra otpremaju ili prevoze iz druge države članice, u prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje se i ukupna vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene posebnim postupkom za svaku državu članicu iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze:

- a) prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, osim one koju obavlja porezni obveznik u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona,
- b) prodaju dobara na daljinu i isporuke dobara unutar Europske unije ako otprema ili prijevoz tih dobara počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke a) ovoga članka prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze.

(5) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke b) ovoga članka prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze, ako on postoji.

(6) Prijava PDV-a uključuje informacije iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka raščlanjene po državi članici potrošnje.

(7) Ako porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, osim one u tuzemstvu, iz kojih obavlja usluge, prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu, zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem te stalne poslovne jedinice, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.

(8) U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.

(9) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.“

Članak 32.

Članak 125.g mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona nema pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici.

(3) Ako se porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.“

Članak 33.

Iza članka 125.h dodaju se naslovi iznad članaka i članci 125.ha do 125.hp koji glase:

„6.4. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja

Članak 125.ha

(1) U vezi s člancima 125.ha do 125.hk ovoga Zakona prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo dobra, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

(2) U vezi s člancima 125.ha do 125.hk ovoga Zakona primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište u Europskoj uniji“ je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije,

2. „posrednik“ je osoba sa sjedištem u Europskoj uniji koju imenuje porezni obveznik koji prodaje dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza u vezi s ovim posebnim postupkom u ime i za račun poreznog obveznika,

3. „država članica prijave“ je:

a) ako porezni obveznik nema sjedište u Europskoj uniji, država članica u kojoj se odluči prijaviti,

b) ako porezni obveznik ima sjedište izvan Europske unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, država članica sa stalnom poslovnom jedinicom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovim posebnim postupkom,

c) ako porezni obveznik ima sjedište poslovanja u državi članici, ta država članica,

d) ako posrednik ima sjedište poslovanja u državi članici, ta država članica,

e) ako posrednik ima sjedište poslovanja izvan Europske unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, država članica sa stalnom poslovnom jedinicom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovim posebnim postupkom.

4. „država članica potrošnje“ je država članica u kojoj završava isporuka ili prijevoz dobara kupcu.

(3) Za potrebe stavka 2. točke 3. podtočaka b) i e) ovoga članka, ako porezni obveznik ili posrednik ima više od jedne stalne poslovne jedinice u Europskoj uniji za posebni postupak oporezivanja, odluka u kojoj je naznačio državu članicu stalne poslovne jedinice obvezuje ga u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

6.4.1. Primjena posebnog postupka

Članak 125.hb

(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja mogu primjenjivati:

a) svi porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja,

b) svi porezni obveznici, neovisno o tome imaju li sjedište u Europskoj uniji, koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik sa sjedištem u Europskoj uniji,

c) svi porezni obveznici sa sjedištem u trećoj zemlji s kojom je Europska unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene propisa kojim se uređuje administrativna suradnja u području poreza i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (preinaka) (SL L, 268, 12.10.2010.) te koji se bave prodajom dobara na daljinu iz te treće zemlje.

(2) Porezni obveznici iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju ovaj posebni postupak na svu svoju prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. točke b) ovoga članka ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.

6.4.2. Nastanak porezne obveze

Članak 125.hc

Za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja na koja se primjenjuje posebni postupak, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke, pri čemu se smatra da su dobra isporučena u trenutku prihvaćanja plaćanja.

6.4.3. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka

Članak 125.hd

Porezni obveznik koji primjenjuje ovaj posebni postupak ili posrednik koji djeluje za njegov račun mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru ovog posebnog postupka ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka.

Članak 125.he

(1) Porezni obveznik koji ne imenuje posrednika, mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,
- c) adresu elektroničke pošte i internetske stranice,
- d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.

(2) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za račun poreznog obveznika dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,
- c) adresu elektroničke pošte,
- d) PDV identifikacijski broj.

(3) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za svakog poreznog obveznika kojeg zastupa dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,
- c) adresu elektroničku pošte i internetske stranice,

d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj,

e) pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 125.hf stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) Svaki porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili ako je moguće njegov posrednik Poreznu upravu trebaju obavijestiti o svakoj promjeni dostavljenih podataka.

Članak 125.hf

(1) Porezna uprava dodjeljuje poreznom obvezniku koji primjenjuje ovaj posebni postupak pojedinačni identifikacijski broj za primjenu posebnog postupka oporezivanja o čemu ga obavještava elektroničkim putem.

(2) Porezna uprava dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj o čemu ga obavještava elektroničkim putem.

(3) Porezna uprava dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj za primjenu posebnog postupka u odnosu na svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan.

(4) Pojedinačni identifikacijski broj dodijeljen na temelju stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka koristi se samo za potrebe ovog posebnog postupka.

6.4.4. Brisanje iz evidencije

Članak 125.hg

(1) Porezna uprava brisat će poreznog obveznika koji ne imenuje posrednika iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:

a) podnese obavijest da više ne obavlja prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,

b) se može pretpostaviti da su prestale njegove oporezive djelatnosti prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,

c) više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,

d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka.

(2) Porezna uprava brisat će posrednika iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:

a) u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji primjenjuje posebni postupak,

b) više ne ispunjava uvjete potrebne za rad kao posrednik,

c) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka.

(3) Porezna uprava brisat će poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:

- a) posrednik obavijesti Poreznu upravu da porezni obveznik više ne obavlja prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,
- b) se može pretpostaviti da su prestale oporezive djelatnosti poreznog obveznika u vezi s prodajom dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,
- c) porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,
- d) porezni obveznik ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka,
- e) posrednik obavijesti Poreznu upravu da više ne zastupa tog poreznog obveznika.

6.4.5. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja

Članak 125.hh

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili njegov posrednik obavezan je za svaki kalendarski mjesec do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku mjeseca za koji se prijava podnosi, Poreznoj upravi elektroničkim putem podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti pojedinačni identifikacijski broj iz članka 125.hf ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupnu vrijednost, bez PDV-a, prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza obračuna PDV-a tijekom razdoblja oporezivanja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupni iznos PDV-a za uplatu.

(3) U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.

(4) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.hb ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

6.4.6. Plaćanje PDV-a

Članak 125.hi

Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili njegov posrednik plaćaju PDV pozivajući se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja najkasnije do isteka roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom o uplatnim računima.

6.4.7. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 125.hj

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak nema pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije.

(3) Ako se porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.

6.4.8. Vođenje evidencije i čuvanje podataka

Članak 125.hk

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenim ovim posebnim postupkom. Posrednik mora voditi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega zastupa. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznom tijelu države članice potrošnje omogućila provjera točnosti prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja.

(2) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi i poreznom tijelu države članice potrošnje. Ta se evidencija mora čuvati deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

6.5. Posebni postupak za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz

Članak 125.hl

Ako se, za uvoz dobara, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna ne primjenjuje posebni postupak iz članka 125.ha ovoga Zakona, osoba koja prijavljuje dobra Carinskoj upravi za račun osobe kojoj su dobra namijenjena unutar područja Europske unije može primjenjivati posebni postupak za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu za dobra čija otprema ili prijevoz završavaju u tuzemstvu.

Članak 125.hm

Za potrebe posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz primjenjuje se sljedeće:

- a) osoba kojoj su dobra namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a,
- b) osoba koja dobra prijavljuje Carinskoj upravi unutar područja Europske unije naplaćuje PDV od osobe kojoj su dobra namijenjena i obavlja plaćanje takvog PDV-a.

Članak 125.hn

Iznimno od članka 37. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, za potrebe posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz PDV se obračunava i plaća po stopi iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 125.ho

- (1) PDV naplaćen u okviru ovog posebnog postupka prijavljuje se elektroničkim putem u mjesečnoj prijavi u kojoj se mora navesti ukupan PDV naplaćen tijekom kalendarskog mjeseca za koji se prijava podnosi.
- (2) Prijava iz stavka 1. ovoga članka podnosi se do zadnjeg dana u tekućem mjesecu za prethodni mjesec.
- (3) PDV iz stavka 1. ovoga članka plaća se mjesečno do isteka roka za plaćanje koji se primjenjuje na plaćanje carine pri uvozu.
- (4) Osobe koje primjenjuju ovaj posebni postupak obvezne su čuvati evidenciju transakcija obuhvaćenih ovim posebnim postupkom deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene. Evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se Poreznoj upravi i Carinskoj upravi omogućila provjera točnosti prijave iz stavka 1. ovoga članka te im na zahtjev mora biti u elektroničkom obliku stavljena na raspolaganje.
- (5) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj evidencije transakcija iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 125.hp

Ministar financija najkasnije do 31. prosinca tekuće godine donosi odluku o vrijednosti iz članka 7.b, 125.ha i 125.hl ovoga Zakona koja se primjenjuje od 1. siječnja sljedeće godine u slučaju da protuvrijednost iznosa od 150 EUR u kunama prema tečaju Europske središnje banke prvog radnog dana u listopadu tekuće godine rezultira povećanjem te vrijednosti od 5 % ili više.”.

Članak 34.

U članku 125.i stavku 1. broj: „7.500.000,00“ zamjenjuje se brojem: „15.000.000,00“.

Članak 35.

U članku 125.k stavku 2. broj: „7.500.000,00“ zamjenjuje se brojem: „15.000.000,00“.

Članak 36.

U članku 126. stavku 2. druga rečenica mijenja se i glasi:

„Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika ako se radi o poreznom obvezniku iz članka 119. točke 1. ovoga Zakona te u slučaju kada obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“

Članak 37.

U članku 131. stavku 1. točki 22. riječi: „članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 122. stavak 1., članak 125.e stavak 1., članak 125.hh stavak 1. i članak 125.ho stavak 1. i 2.“.

U točki 23. riječi: „u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f)“ zamjenjuju se riječima: „(članak 123., 125.f, 125.hi i članak 125.ho stavak 3.)“.

U točki 24. riječi: „članak 125. i 125.h“ zamjenjuju se riječima: „članak 125., 125.h, 125.hk i članak 125.ho stavak 4.“.

Članak 38.

Dodatak IV. koji je sastavni dio Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19) briše se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 39.**

Porezni obveznici sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u 2020. godini nije bila veća od 15.000.000,00 kuna bez PDV-a, koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2021., moraju o tome najkasnije do 20. siječnja 2021. dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Članak 40.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, 1/19 i 1/20) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 41.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o plaćanju poreza na dodanu vrijednost pri uvozu strojeva i opreme putem prijave poreza na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 132/17).

Članak 42.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2021., osim odredbi članka 1. u dijelu kojim se u članku 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19) iza podstavka 9. dodaje podstavak 10., članaka 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., odredbi članka 13. u dijelu kojim se u članku 44. stavku 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost mijenja točka 7., članka 15., članaka 17. do 33. i članaka 36. i 37. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. srpnja 2021. te odredbi članka 1. u dijelu kojim se u članku 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost iza podstavka 9. dodaje podstavak 11., članka 4., odredbi članka 13. u dijelu kojim se u članku 44. stavku 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost dodaje nova točka 39. te članka 14. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. srpnja 2022.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Navode se akti Europske unije, odnosno zadnje izmjene Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim se odredbama Zakon usklađuje.

Uz članak 2.

Predlaže se propisivanje značenja pojedinih pojmova vezanih uz isporuku dobara.

Predlaže se da se „prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije“ smatra isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava.

Nadalje, predlaže se da se „prodajom dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja“ smatra isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici. U oba slučaja predlažu se jednaki uvjeti koji trebaju biti ispunjeni.

Uz članak 3.

Predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja (mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo) omogućuje prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

Nadalje, predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik. Dakle, kada se prodaja dobara na daljinu omogućuje putem uporabe elektroničkog sučelja, a radi se o dobrima uvezenim iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna ili dobra na daljinu unutar Europske unije prodaje porezni obveznik koji nema sjedište unutar Europske unije, predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje prodaju.

Uz članak 4.

Predlaže se da se stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra kada oružane snage države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, koriste za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja dobra koja nisu kupili prema općim pravilima kojima se uređuje oporezivanje na tuzemnom tržištu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje od PDV-a.

Uz članak 5.

Predlaže se da se mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu smatra mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava u slučajevima: prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije; prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu u kojoj ne završava otprema ili prijevoz dobara; prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja kada se PDV na ta dobra mora prijaviti prema posebnom postupku oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

Također se predlaže brisanje dosadašnjih odredbi vezano uz prag isporuke.

Uz članke 6. i 7.

Predlaže se da se pravilo o pripisivanju otpreme ili prijevoza dobara konkretnoj isporuci za isporuke u nizu ne primjenjuje na isporuke omogućene putem uporabe elektroničkog sučelja. Nadalje, predlaže se da se otprema ili prijevoz dobara pripisuju isporuci za koju se smatra da ju je obavio porezni obveznik putem uporabe elektroničkog sučelja.

Uz članak 8.

Predlaže se brisanje dosadašnjih odredbi o utvrđivanju mjesta obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga osobama koje nisu porezni obveznici i koje nemaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 9.

Predlaže se propisivanje praga od 77.000,00 kuna za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, te za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju navedene isporuke u vrijednosti manjoj od tog praga pojednostavilo poslovanje, te se u tom slučaju smatra da je mjesto obavljanja navedenih isporuka tuzemstvo.

Nadalje, predlaže se da je primjena navedenog praga opcionalna za porezne obveznike, odnosno porezni obveznici mogu odlučiti da neće primjenjivati propisani prag i da će se navedene isporuke oporezivati u državi članici potrošnje što ih obvezuje dvije kalendarske godine.

Uz članak 10.

Predlaže se da oporezivi događaj za isporuku dobara za koju se smatra da ju obavlja porezni obveznik putem uporabe elektroničkog sučelja, kao i oporezivi događaj za isporuku dobara tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.

Uz članak 11.

Predlaže se propisivanje poreznog oslobođenja za isporuku dobara od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije obavljenu poreznom obvezniku koji se smatra isporučiteljem tih dobara.

Dakle, budući se predlaže da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije, porezni obveznik koji nema sjedište unutar Europske unije prethodno obavlja isporuku dobara poreznom obvezniku koji se smatra isporučiteljem. Kako bi se izbjegao rizik neplaćanja PDV-a od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije na isporuku dobara poreznom obvezniku koji se smatra isporučiteljem, predlaže se propisivanje poreznog oslobođenja za takvu isporuku dobara.

Uz članak 12.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 13.

Predlaže se ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a pri uvozu dobara u malim pošiljkama čija vrijednost ne prelazi 160,00 kuna te se predlaže porezno oslobođenje za uvoz dobara za koja se PDV treba prijaviti u skladu s posebnim postupkom oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja, koji obuhvaća dobra u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

Nadalje, predlaže se porezno oslobođenje za uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.

Uz članak 14.

Predlaže se porezno oslobođenje za isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica ili njihovog civilnog osoblja te za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.

Nadalje, predlaže se porezno oslobođenje za isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.

Uz članak 15.

Predlaže se da porezni obveznik (koji se smatra isporučiteljem dobara) može odbiti pretporez koji se odnosi na isporuke tih dobara za koje se smatra da su mu obavljene od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije.

Uz članak 16.

Predlaže se proširenje mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu radi rasterećenja poreznih obveznika u smislu angažmana financijskih sredstava za plaćanje PDV-a pri uvozu.

S tim u vezi predlaže se da se smatra se da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a porezni obveznik zatraži odgovarajućim popunjavanjem carinske deklaracije kojom se dobra puštaju u slobodni promet. Predlaže se da se obračunska kategorija PDV-a pri uvozu ne može koristiti kada se podnosi deklaracija za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti ili kada se podnosi deklaracije za dobra u poštanskim pošiljkama.

Uz članak 17.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Nadalje, predlaže se izuzetak od obveze izdavanja računa ako porezni obveznik za isporuku dobara primjenjuje posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje.

Uz članak 18.

Predlaže se propisivanje obveze vođenja evidencije o obavljenim isporukama za poreznog obveznika koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje isporuku dobara ili usluga osobi koja nije porezni obveznik unutar Europske unije. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan, mora se državama članicama staviti na

raspolaganje elektroničkim putem, te čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.

Uz članak 19.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 20.

Predlaže se izmjena naslova, odnosno propisivanje posebnog postupka oporezivanja za porezne obveznike koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju dobra na daljinu ili obavljaju određene isporuke na domaćem tržištu.

Nadalje predlaže se propisivanje da je „prijava PDV-a za posebni postupak“ prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

Uz članak 21.

Predlaže se izmjena naslova, odnosno propisivanja posebnog postupka oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije te se definira da je za posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije „država članica potrošnje“ država članica za koju se smatra da je u njoj mjesto obavljanja usluge.

Uz članak 22.

Predlaže se da se posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje na sve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

Uz članak 23.

Predlaže se da se poreznom obvezniku koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku dodjeljuje pojedinačni identifikacijski broj.

Uz članak 24.

Predlaže se da se poreznog obveznika koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku briše iz evidencije ako podnese obavijest da više ne obavlja usluge obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja usluga koje isporučuju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije.

Uz članak 25.

Predlaže se da je porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, obvezan za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi elektroničkim putem podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja. Također predlaže se da se u slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka za njeno podnošenje.

Uz članak 26.

Predlaže se nomotehnička izmjena.

Nadalje predlaže se ako se porezni obveznik, koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, registrirao za potrebe PDV-a u tuzemstvu s osnove obavljanja djelatnosti koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom,

ostvaruje pravo na odbitak PDV-a u vezi s oporezivom djelatnošću koja je obuhvaćena ovim posebnim postupkom putem redovne prijave PDV-a.

Uz članak 27.

Predlaže se izmjena naslova, odnosno propisivanje posebnog postupka oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje.

Nadalje predlaže se definiranje „države članice potrošnje“ u slučaju obavljanja usluga, prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, te isporuke dobara što ju obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke.

Predlaže se da je u slučaju ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište ili stalnu poslovnu jedinicu na području Europske unije, država članica prijave ona država članica u kojoj započinje otprema ili prijevoz dobara. Ako otprema ili prijevoz dobara počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica prijave, a ta ga odluka obvezuje u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

Uz članak 28.

Predlaže se da posebni postupak za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje može primjenjivati porezni obveznik koji obavlja prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dobara putem uporabe elektroničkog sučelja pri čemu otprema ili prijevoz isporučenih dobara počinje i završava u istoj državi članici te porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje i obavlja usluge osobi koja nije porezni obveznik.

Uz članak 29.

Predlaže se da porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

Uz članak 30.

Predlaže se da se porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave briše iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja ako podnese obavijest da više ne obavlja isporuke dobara i usluga obuhvaćene ovim posebnim postupkom oporezivanja.

Uz članak 31.

Predlaže se da je porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave obvezan za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja.

Također predlaže se sadržaj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, postupanje u slučaju izmjene podataka, te iskazivanje iznosa u kunama i kao i način primjene tečaja ako su isporuke obavljene u drugim valutama.

Uz članak 32.

Predlaže se da porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave nema pravo na odbitak pretporeza putem redovne prijave PDV-a u državi članici potrošnje, međutim povrat PDV-a može zatražiti u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici. Predlaže se ako se navedeni porezni obveznik mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom putem redovne prijave PDV-a.

Uz članak 33.

Predlaže se novi naslov i članci 125.ha do 125.hk kojima se propisuje posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

Predlaže se da posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo dobra, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

Predlaže se tko može primjenjivati posebni postupak za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja, nastanak porezne obveze, obveza da porezni obveznik koji primjenjuje ovaj posebni postupak ili posrednik koji djeluje za njegov račun mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru ovog posebnog postupka ili promjenu te djelatnosti. Nadalje predlaže se propisivanje podataka koje Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka mora dostaviti porezni obveznik koji ne imenuje posrednika te posrednik, dodjela pojedinačnog identifikacijskog broja poreznom obvezniku koji primjenjuje ovaj posebni postupak, odnosno posredniku, kao i slučajevi u kojima će Porezna uprava brisati iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja poreznog obveznika koji ne imenuje posrednika, posrednika te poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik.

Dakle, kako pri uvozu pošiljki čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna Carinska uprava PDV ne bi obračunavala na svaku pojedinu pošiljku, predlaže se da se porezni obveznik koji prodaje dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja može prijaviti za primjenu ovog posebnog postupka te pri prodaji kupcu obračunati PDV države članice u koju se dobra otpremaju.

Također predlaže se obveza podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, rok za podnošenje, sadržaj, izmjene navedene prijave, iskazivanja iznosa u kunama te primjeni tečaja ako su isporuke obavljene u drugim valutama kao i obveza plaćanja PDV-a.

Predlaže se da porezni obveznik koji primjenjuje ovaj posebni postupak nema pravo na odbitak pretporeza putem redovne prijave PDV-a u državi članici potrošnje, međutim povrat PDV-a može zatražiti u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije. Također predlaže se ako se navedeni porezni obveznik mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom putem redovne prijave PDV-a.

Nadalje predlaže se obveza vođenja evidencije o transakcijama obuhvaćenim posebnim postupkom te da evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznom tijelu države članice potrošnje omogućila provjera točnosti prijave PDV-a za posebni postupak.

Predlaže se novi naslov i članci 125.hl, 125.hm, 125.hn i 125.ho u vezi posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a ako se na uvoz dobara u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne prelazi 1.135,00 kuna ne primjenjuje posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u kojem slučaju se obračunava i naplaćuje PDV

pri uvozu od uvoznika ili osobe koja prijavljuje dobra carini za račun osobe kojoj su dobra namijenjena unutar područja EU.

Predlaže se da ministar financija najkasnije do 31. prosinca tekuće godine donosi odluku o unutarnjoj vrijednosti pošiljke koja se primjenjuje od 1. siječnja sljedeće godine u slučaju da protuvrijednost iznosa od 150 EUR u kunama prema tečaju Europske središnje banke prvog radnog dana u listopadu tekuće godine rezultira povećanjem propisane vrijednosti od 5 % ili više.

Uz članke 34. i 35.

Predlaže se povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 7.500.000,00 kuna na 15.000.000,00 kuna kako bi se olakšalo poslovanje poreznim obveznicima.

Uz članak 36.

Predlaže se da porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu niti na području Europske unije, ali ima sjedište u trećoj zemlji ili na trećem području ne mora imenovati poreznog zastupnika ako primjenjuje posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije te ako obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Uz članak 37.

Predlaže se propisivanje prekršajnih odredbi u vezi s posebnim postupcima.

Uz članak 38.

Predlaže se brisanje Dodatka IV. koji je sastavni dio Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19).

Uz članak 39.

Predlaže se prijelazna odredba prema kojoj će iznimno, porezni obveznici koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2021., moći najkasnije do 20. siječnja 2021. podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Uz članak 40.

Propisuje se da će ministar financija uskladiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, 1/19 i 1/20) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 41.

Propisuje se da danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o plaćanju poreza na dodanu vrijednost pri uvozu strojeva i opreme putem prijave poreza na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 132/17).

Uz članak 42.

Propisuje se stupanje Zakona na snagu.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi (SL L 162, 27. 6. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29. 12. 2017.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1713 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost koje se primjenjuju na knjige, novine i časopise (SL L 286, 14. 11. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7. 12. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25. 3. 2019.).

Članak 7.

(1) »Isporuka dobara« u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,

b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,

c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspolažu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 160,00 kuna.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,

d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrate istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog

privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 10. ovoga Zakona.

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obavezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s obavljanjem isporuka dobara uz naknadu i bez naknade.

Članak 7.a

(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.

(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika,

b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze,

c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i

d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV

identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijena prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:

- a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba,
- b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.

(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.

(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i
- b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i
- b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.

Članak 9.

(1) »Stjecanje dobara unutar Europske unije« je stjecanje prava raspolaganja pokretnom materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika, koju prodavatelj ili stjecatelj dobara ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze stjecatelju tih dobara u državu članicu koja nije država članica u kojoj je započela otprema ili prijevoz tih dobara.

(2) Ako je uvoznik dobara pravna osoba koja nije porezni obveznik i obavi stjecanje dobara unutar Europske unije u drugoj državi članici, ima pravo na povrat PDV-a kojeg je platio u vezi s uvozom dobara u tuzemstvo, ako dokaže da je PDV bio obračunan na stjecanje dobara unutar Europske unije u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz tih dobara.

(3) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se kada oružane snage države članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) koriste za svoje potrebe ili potrebe pratećeg civilnog osoblja dobra koja nisu nabavljena u skladu s općim pravilima oporezivanja u tuzemstvu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje iz članka 44. stavka 1. točke 31. ovoga Zakona.

(4) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se korištenje dobara koja je porezni obveznik za potrebe svog poslovanja ili druga osoba za njegov račun otpremila ili prevezla u tuzemstvo iz druge države članice u kojoj su ta dobra proizvedena, izvađena, obrađena, kupljena ili stečena u smislu članka 4. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ili u koju ih je porezni obveznik uvezao za potrebe svog poslovanja.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi stjecanja dobara unutar Europske unije.

Članak 13.

(1) Mjestom isporuke dobara koja otprema ili prevozi isporučitelj, kupac ili treća osoba, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze na početku otpreme ili prijevoza do kupca.

(2) Ako je mjesto iz kojeg se dobra otpremaju ili prevoze treće područje ili treća zemlja, tada se mjestom isporuke dobara koju obavi uvoznik, kao i mjestom bilo koje naknadne isporuke tih dobara, smatra država članica uvoza.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, mjestom isporuke dobara koja isporučitelj ili druga osoba za račun isporučitelja otpremi ili preveze iz države članice koja nije država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku kad otprema ili prijevoz kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) dobra su isporučena poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

b) ne radi se o isporuci novih prijevoznih sredstava iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona ili isporuci dobara nakon njihovog sastavljanja ili postavljanja sa ili bez probnog rada, koju obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun.

(4) Kad su isporučena dobra prema stavku 3. ovoga članka otpremljena ili prevezena s trećeg područja ili iz treće zemlje i ako ih isporučitelj uvozi u državu članicu koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz završava, smatra se da su ona otpremljena ili prevezena iz države članice uvoznice.

(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke dobara koja su u cijelosti otpremljena ili prevezena u istu državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporučena dobra nisu dobra koja podliježu trošarinama u smislu članka 4. stavka 4. ovoga Zakona,

b) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, obavljenih pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u tekućoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica,

c) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, osim proizvoda koji podliježu trošarinama, pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u prethodnoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica.

(6) U slučaju da ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini prijeđe prag isporuke, koji je propisala druga država članica ili ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke te države članice, mjestom isporuke dobara, koja je iz tuzemstva otpremio ili prevezao isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se, pod uvjetima propisanim u stavcima 3. i 4. ovoga članka, država članica u koju su dobra otpremljena ili prevezana iz tuzemstva. Ako isporučitelj odluči da se na njega ne primjenjuje prag isporuke koji je propisala druga država članica, obavezan je o tome obavijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave.

(7) U slučaju da je ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj iz druge države članice u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini veća od 270.000,00 kuna (prag isporuke), mjestom isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao u tuzemstvo isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se tuzemstvo sukladno stavku 3. ovoga članka.

(8) Isporučitelj iz stavka 3. ovoga članka može bez obzira što ukupna vrijednost njegovih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke propisan u stavku 7. ovoga članka, odlučiti da je mjesto takvih isporuka u tuzemstvu.

(9) Isporučitelj iz stavka 8. ovoga članka koji izjavi da ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke iz stavka 7. ovoga članka mora navedeno primjenjivati najmanje dvije kalendarske godine i mora Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja iz članka 77. stavka 6. ovoga Zakona.

(10) Mjesto isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao isporučitelj, kupac ili treća osoba, a koja sastavlja ili postavlja isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sa ili bez probnog rada, je mjesto gdje se ta dobra sastavljaju ili postavljaju.

Članak 13.a

(1) Kada se ista dobra isporučuju uzastopno te se otpremaju ili prevoze iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog isporučitelja do zadnjeg kupca u nizu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci koja je obavljena posredniku.

(2) Odstupajući od stavka 1. ovoga članka, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci dobara koju je obavio posrednik u slučaju u kojem je posrednik svojeg isporučitelja obavijestio

o PDV identifikacijskom broju koji mu je izdala država članica iz koje se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) »Posrednik« u smislu ovoga članka je isporučitelj u nizu različit od prvog isporučitelja, koji sam otprema ili prevozi dobra ili to za njegov račun obavlja treća osoba.

Članak 26.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) telekomunikacijske usluge,
- b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,
- c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) porezni obveznik koji obavlja usluge ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,
- b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje nemaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i
- c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, usluga iz točke b) ovoga stavka u prethodnoj kalendarskoj godini odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna.

(4) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge tijekom kalendarske godine ostvari vrijednost obavljenih usluga veću od 77.000,00 kuna, obavezan je od trenutka prelaska vrijednosti primjenjivati odredbe stavka 1. ovoga članka o mjestu obavljanja usluga.

(5) Porezni obveznik koji obavlja usluge i ispunjava uvjete iz stavka 3. ovoga članka te ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj može odabrati primjenu mjesta oporezivanja usluga iz stavka 1. ovoga članka, što ga obavezuje na rok od dvije kalendarske godine.

(6) »Telekomunikacijskim uslugama« u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijam signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući i s tim uslugama povezan prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijam. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(7) »Elektronički obavljenim uslugama« u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

- a) isporuka web-sjedišta, udomljavanje web-sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,

- b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,
- c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka,
- d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,
- e) učenje na daljinu.

Članak 30.

- (1) Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene.
- (2) Ako se za isporuke dobara, osim onih iz članka 7. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, ili obavljanje usluga kontinuirano izdaju računi ili se kontinuirano obavljaju plaćanja smatra se da su dobra isporučena i usluge obavljene po isteku razdoblja na koje se takvi računi ili plaćanja odnose.
- (3) Kontinuirane isporuke dobara koje se obavljaju u razdoblju duljem od jednog kalendarskog mjeseca, koja su otpremljena ili prevezena u državu članicu u kojoj nije započela otprema ili prijevoz tih dobara i koja porezni obveznik radi obavljanja gospodarske djelatnosti isporučuje ili premješta uz primjenu oslobođenja od PDV-a u drugu državu članicu u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. ovoga Zakona smatrat će se obavljenima istekom svakog kalendarskog mjeseca sve dok ne završi isporučivanje.
- (4) Usluge za koje je primatelj usluga obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 6. ovoga Zakona, a koje se kontinuirano obavljaju u razdoblju duljem od godinu dana i za koje u tom razdoblju nisu izdani računi ili nije obavljeno plaćanje smatraju se obavljenima nakon isteka svake kalendarske godine, sve dok se ne obustavi obavljanje tih usluga.
- (5) Za primljene predujmove obveza obračuna PDV-a na primljeni iznos nastaje u trenutku primitka predujma.
- (6) Ako je isporuka dobara ili usluga obavljena, a nije izdan račun, obveza obračuna PDV-a nastaje kada je nastao oporezivi događaj.
- (7) Obveza obračuna PDV-a za isporuke dobara iz članka 7. stavaka 3. i 8. ovoga Zakona te za usluge iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona nastaje kada je nastao oporezivi događaj.
- (8) Kada se u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. ovoga Zakona dobra otpremaju ili prevoze u državu članicu u kojoj nije započela otprema ili prijevoz tih dobara ili kada porezni obveznik ta dobra premješta u drugu državu članicu radi obavljanja gospodarske djelatnosti, PDV se obračunava u trenutku izdavanja računa ili po isteku roka iz članka 78. stavka 4. ovoga Zakona, ako račun do tada nije izdan.
- (9) Odredbe stavaka 3. i 6. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke i premještanje dobara iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i u slučajevima iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o nastanku oporezivog događaja i obveze obračuna PDV-a.

Članak 40.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) transakcije osiguranja i reosiguranja, uključujući s njima povezane usluge što ih obavljaju posrednici u osiguranju i reosiguranju i zastupnici u osiguranju,

b) odobravanje kredita i zajmova, uključujući i posredovanje u tim poslovima te upravljanje kreditima ili zajmovima kada to čini osoba koja ih odobrava,

c) ugovaranje kreditnih garancija i svi drugi poslovi po kreditnim garancijama ili kojemu drugom osiguranju novca te upravljanje kreditnim garancijama kada to čini osoba koja odobrava kredit,

d) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi sa štednim, tekućim i žiroračunima, plaćanjima, transferima, dugovima, čekovima i drugim prenosivim instrumentima, osim naplate duga,

e) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi s valutama, novčanicama i kovanicama koje se koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja, osim kolekcionarskih predmeta, odnosno kovanica od zlata, srebra ili drugog metala te novčanica koje se u pravilu ne koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja ili kovanica od numizmatičkog interesa,

f) transakcije, uključujući posredovanje, osim upravljanja i pohrane, u vezi s dionicama, udjelima u trgovačkim društvima ili udruženjima, obveznicama i drugim vrijednosnim papirima, uz iznimku dokumenata kojima se utvrđuje neko pravo nad dobrima te prava ili vrijednosnih papira kojima se utvrđuju određena prava na nekretninama,

g) usluge upravljanja investicijskim fondovima,

h) isporuka poštanskih maraka po nominalnoj vrijednosti za poštanske usluge u tuzemstvu te državnih i drugih sličnih biljega,

i) priređivanje lutrijskih igara, igara na sreću u casinima, igara klađenja i igara na sreću na automatima,

j) isporuka građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, osim isporuka prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporuka kod kojih od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine. Građevinom u smislu ovoga Zakona smatra se objekt pričvršćen za zemlju ili učvršćen u zemlji,

k) isporuka zemljišta, osim građevinskog zemljišta,

l) najam stambenih prostorija.

(2) PDV-a su oslobođene isporuke dobara koja se koriste isključivo za djelatnosti oslobođene PDV-a na temelju članka 39. stavka 1. ovoga Zakona i odredbi stavka 1. ovoga članka ako za ta dobra nije bio moguć odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje ako odobrava kredite i zajmove povezane s obavljanjem isporuka dobara i usluga.

(4) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u stavku 1. točkama j) i k) ovoga članka pod uvjetom da je kupac porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti. Pravo izbora za oporezivanje i pravo na odbitak pretporeza može se primijeniti u trenutku isporuke.

(5) Isporukom građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, prije prvog nastanjenja odnosno korištenja, ili isporukom kod koje od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se i isporuka rekonstruiranih građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, ako su troškovi rekonstrukcije u prethodne dvije godine prije isporuke veći od 50% prodajne cijene.

(6) Građevinskim zemljištem u smislu stavka 1. točke k) ovoga članka smatra se zemljište za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje.

(7) Prvim nastanjenjem odnosno korištenjem u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se trenutak stavljanja nekretnine u uporabu o čemu porezni obveznik mora imati odgovarajuću dokumentaciju.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka.

Članak 41.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) isporuke dobara koje prodavatelj ili osoba koja stječe dobra ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. dobra se isporučuju drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u toj drugoj državi članici i

2. porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik kojoj se obavlja isporuka registrirana je za potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici te je isporučitelju dala svoj PDV identifikacijski broj,

b) isporuke novih prijevoznih sredstava koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

c) isporuke dobara koja podliježu trošarinama koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije, osim dobara koja

podliježu trošarinama, nisu predmet oporezivanja PDV-om, ako su ta dobra otpremljena ili prevezena u skladu s propisima koji uređuju trošarine,

d) isporuke dobara koja se premještaju u drugu državu članicu, za koje bi postojalo pravo na oslobođenje prema točkama a), b) i c) ovoga stavka da su obavljene drugom poreznom obvezniku.

(2) Oslobođenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se ako porezni obveznik isporučitelj ne podnese Zbirnu prijavu iz članka 88. ovoga Zakona ili ako u podnesenoj Zbirnoj prijavi ne iskaže točne podatke iz članka 88. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, osim ako može opravdati svoj propust u skladu sa zahtjevima Porezne uprave.

(3) Oslobođenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te na isporuku dobara obavljenu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona.

(4) Oslobođenje iz stavka 1. točke c) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koja podliježu trošarinama koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Oslobođenje iz stavka 1. točaka a), c) i d) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara na koja se primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete ili posebni postupak za prodaju putem javne dražbe.

Članak 44.

(1) PDV-a je oslobođen:

1. konačni uvoz dobara čija bi isporuka koju obavi porezni obveznik u svim slučajevima bila oslobođena plaćanja PDV-a na području Republike Hrvatske,

2. uvoz dobara nekomercijalne naravi u osobnoj prtljazi putnika,

3. uvoz osobne imovine koju pri preseljenju u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva i dobra koja se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja,

4. uvoz dobara koja pripadaju osobama koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci, a preseljavaju u Republiku Hrvatsku radi sklapanja braka. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i duhanske prerađevine,

5. uvoz osobne imovine koje su hrvatski i strani državljani s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj naslijedili izvan Europske unije. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva, predmete koji se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja, zalihe sirovina i gotove proizvode ili poluproizvode te stoku i zalihe poljoprivrednih proizvoda čije količine premašuju uobičajene obiteljske potrebe,

6. uvoz opreme koju za vlastite potrebe i potrebe školovanja unose učenici i studenti koji u Republiku Hrvatsku dolaze zbog školovanja,

7. uvoz dobara nekomercijalne naravi sadržanih u malim pošiljkama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, čaj, parfeme i toaletne vode,

8. uvoz dobara poslovne imovine koju radi nastavka obustavljene gospodarske djelatnosti i prijenosa djelatnosti uvozi porezni obveznik u Republiku Hrvatsku. Oslobođenje se ne odnosi na prijevozna sredstva, isporuke za ljudsku potrošnju ili prehranu životinja, gorivo, zalihe sirovina, gotove proizvode ili poluproizvode te stoku u vlasništvu trgovaca,

9. uvoz plodova poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribolova i ribogojstva te pčelarstva dobivenih na posjedima poljoprivrednih proizvođača u pograničnom području Republike Hrvatske koje graniči s područjem koje nije područje Europske unije, zatim sjemena, gnojiva i proizvoda za tretiranje tla i uroda s tih posjeda te uvoz priploda i drugih proizvoda koji se dobiju od stoke koja se drži na tim posjedima,

10. uvoz terapijskih tvari ljudskog podrijetla i reagensa za određivanje krvne grupe i tipizaciju tkiva koji se upotrebljavaju za nekomercijalne medicinske ili znanstvene svrhe, laboratorijskih životinja posebno uzgojenih i poslanih bez naknade za potrebe znanstvenih istraživanja, bioloških ili kemijskih tvari namijenjenih javnim ili privatnim ustanovama koje se uglavnom bave obrazovanjem ili znanstvenim istraživanjem te uvoz farmaceutskih proizvoda za ljudsku i životinjsku medicinsku uporabu na sportskim priredbama,

11. uvoz dobara posebno izrađenih i prilagođenih za obrazovanje, zapošljavanje ili socijalnu rehabilitaciju slijepih ili drugih fizički ili mentalno hendikepiranih osoba, kada ih uvoze ustanove ili pravne osobe registrirane za obrazovanje ili pružanje pomoći takvim osobama, a dobivena su bez plaćanja naknade i bez komercijalne namjere darovatelja,

12. uvoz besplatno dobivenih dobara za zadovoljavanje osnovnih ljudskih potreba, koja radi besplatne podjele potrebitim osobama uvoze državne i druge humanitarne i dobrotvorne pravne osobe i ustanove te radi prikupljanja sredstava u korist potrebitih osoba na povremenim dobrotvornim priredbama. Plaćanja PDV-a oslobođen je i uvoz opreme koju pošiljatelj izvan Europske unije besplatno šalje navedenim organizacijama i ustanovama u svrhu zadovoljavanja njihovih operativnih potreba i ostvarivanja njihovih humanitarnih ciljeva. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, kavu i čaj te na motorna vozila, osim vozila hitne medicinske pomoći,

13. uvoz odličja i priznanja dobivenih u okviru međunarodnih događaja te darova primljenih u okviru međunarodnih odnosa, osim alkohola i alkoholnih pića te duhanske prerađevine, kao i dobara koja koriste čelnici država ili njihovi predstavnici pri službenim posjetima,

14. uvoz uzoraka dobara zanemarive vrijednosti koji služe za naručivanje istovrsnih dobara i koji su neupotrebljivi za bilo koje druge svrhe,

15. uvoz tiskanog promidžbenog materijala kao što su katalogi, cjenici, upute za uporabu i prospekti koje šalju osobe sa sjedištem izvan Europske unije,

16. uvoz dobara koja se koriste ili troše na sajmovima i sličnim priredbama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine te kruta, tekuća ili plinovita goriva,

17. uvoz dobara namijenjenih ispitivanju, analiziranju ili testiranju radi utvrđivanja njihova sastava, kvalitete ili drugih tehničkih svojstava u svrhu informiranja ili industrijskog i komercijalnog istraživanja, a koja se pri tome u cijelosti iskoriste ili unište. Oslobođenje se ne primjenjuje za dobra korištena u ispitivanju, analizi ili testiranju koji kao takvi predstavljaju promidžbene aktivnosti,

18. uvoz trgovačkih znakova, patenata, modela, nacрта i prateće dokumentacije te obrazaca za priznavanje izuma, patenata, inovacija i slično, koji se dostavljaju nadležnim tijelima za zaštitu autorskih prava ili industrijskog i komercijalnog vlasništva,

19. uvoz turističkog informativnog materijala koji ne sadrži više od 25% komercijalnih oglasa, a koji se dijeli besplatno i čiji je cilj poticanje javnosti na posjet stranim zemljama,

20. uvoz raznih dokumenata, isprava, obrazaca i nositelja podataka,

21. uvoz materijala kao što su užad, slama, tkanina, papir, karton, drvo i plastika koji se koriste za slaganje tereta i zaštitu dobara tijekom transporta na području Republike Hrvatske, pod određenim uvjetima, te dobara za njegu i prehranu životinja koje se prevoze,

22. uvoz goriva i maziva sadržanog u tvornički ugrađenim spremnicima osobnih i komercijalnih motornih vozila i motocikala te specijalnim kontejnerima i goriva u prenosivim spremnicima,

23. uvoz kovčega s tijelima i urni s pepelom umrlih osoba, cvijeća, vijenaca i drugih ukrasnih predmeta za grobove te dobara koja uvoze organizacije uz ovlaštenje nadležnih tijela, a koja su namijenjena gradnji, održavanju ili ukrašavanju groblja te spomenika žrtvama rata iz treće zemlje koje su pokopane u Europskoj uniji,

24. uvoz dobara sadržanih u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz treće zemlje fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi,

25. uvoz dobara navedenih u točkama 2. do 23. ovoga stavka iz trećih područja,

26. uvoz dobara otpremljenih ili prevezenih iz trećeg područja ili iz treće zemlje na područje Republike Hrvatske, ako je ta dobra uvoznik ili osoba koja je određena kao porezni dužnik pri uvozu neposredno nakon uvoza isporučio unutar Europske unije uz primjenu oslobođenja od PDV-a iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona,

27. ponovni uvoz dobara koji obavi osoba koja ih je izvezla, u stanju u kojem su bila izvezena, ako su ta dobra oslobođena plaćanja carine,

28. uvoz dobara na temelju diplomatskih i konzularnih sporazuma, ako su oslobođena od plaćanja carine,

29. uvoz dobara koji obavi Europska unija, Europska zajednica za atomsku energiju, Europska središnja banka ili Europska investicijska banka ili organizacije koje je osnovala Europska unija, a na koje se primjenjuju prava i oslobođenja Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije, i to u okvirima i pod uvjetima, koja su utvrđena u tom Protokolu i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima

Europske unije u Republici Hrvatskoj ili u sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,

30. uvoz dobara koji obave međunarodna tijela koja nisu navedena u točki 29. ovoga stavka i koja kao takva priznaje Republika Hrvatska ili uvoz koji obave članovi tih tijela, u okvirima i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju takvih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu,

31. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država koje su članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

32. uvoz neprerađenog ili prerađenog ulova, ali još neisporučenog, kojega poduzetnici koji se bave morskim ribolovom dovoze u luke,

33. uvoz zlata koji obavi Hrvatska narodna banka,

34. uvoz plina preko sustava za prirodni plin ili bilo koje mreže priključene na takav sustav ili plina koji se puni iz nekog plovila za prijevoz plina u sustav za prirodni plin ili u neku mrežu proizvodnih plinovoda, uvoz električne energije, grijanja ili hlađenja preko sustava za grijanje ili hlađenje,

35. usluge koje se odnose na uvoz dobara, ako je vrijednost takvih usluga uključena u poreznu osnovicu u skladu s odredbom članka 35. ovoga Zakona,

36. privremeni uvoz dobara pod uvjetima propisanim carinskim propisima,

37. usluge koje se neposredno odnose na uvoz dobara za koje je Carinska uprava odobrila privremeni uvoz u tuzemstvo i ako je primatelj usluga naručitelj iz inozemstva. Navedeno se ne primjenjuje na usluge u vezi s prijevoznim sredstvima, paletama i kontejnerima,

38. prijevozne i sve druge otpremne usluge u vezi s dobrima u provožu kroz carinsko područje Europske unije.

(2) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 1. točke 26. ovoga članka primjenjuje se u slučajevima, kada nakon uvoza dobara slijedi isporuka dobara, koja je prema članku 41. stavku 1. točkama a) i d) ovoga Zakona oslobođena od plaćanja PDV-a, samo ako je uvoznik u trenutku uvoza Carinskoj upravi pružio najmanje sljedeće podatke:

a) svoj PDV identifikacijski broj izdan u Republici Hrvatskoj ili PDV identifikacijski broj svoga poreznog zastupnika, koji jamči za plaćanje PDV-a, izdan u Republici Hrvatskoj,

b) PDV identifikacijski broj stjecatelja, izdan u drugoj državi članici, kojemu se isporučuju dobra prema članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona ili vlastiti PDV identifikacijski broj izdan u državi u kojoj završava prijevoz ili otprema dobara, ako se dobra prema članku 41. stavku 1. točki d) ovoga Zakona premještaju,

c) dokaz iz kojeg je vidljivo da su uvezena dobra namijenjena za prijevoz ili otpremu iz Republike Hrvatske u neku drugu državu članicu.

(3) Tuzemni porezni obveznik koji zastupa inozemnog poreznog obveznika u obavljanju postupka iz stavka 2. ovoga članka obvezan je najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja podnijeti prijavu u kojoj iskazuje podatke o zastupanom poreznom obvezniku.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a pri uvozu te izgled prijave iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 48.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće isporuke:

- a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma,
- b) isporuke dobara i obavljanje usluga Europskoj uniji, Europskoj zajednici za atomsku energiju, Europskoj središnjoj banci ili Europskoj investicijskoj banci ili organizacijama koje je osnovala Europska unija na koje se primjenjuje Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije u okvirima i pod uvjetima koji su utvrđeni tim Protokolom i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,
- c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska koja nisu navedena u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovu sjedištu,
- d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) ili civilnog osoblja koje ih prati te za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
- e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu, namijenjenih za potrebe oružanih snaga bilo koje države članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO), osim same države članice odredišta, za potrebe tih snaga ili civilnog osoblja koje ih prati ili za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
- f) isporuke zlata središnjim bankama.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s oslobođenjem od PDV-a za isporuke izjednačene s izvozom te način ostvarivanja oslobođenja iz stavka 1. točaka a), b), c), d) i e) ovoga članka.

Članak 58.

(1) Porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

(2) Pretporez je iznos PDV-a koji porezni obveznik treba platiti ili je plaćen u Republici Hrvatskoj pri uvozu i iznos PDV-a koji je plaćen temeljem članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznici, osim iznosa pretporeza navedenih u stavku 1. i 2. ovoga članka, mogu odbiti i sljedeće iznose:

1. PDV koji treba platiti na stjecanje dobara unutar Europske unije prema članku 4. stavku 1. točki 2.a) i članku 9. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona,

2. PDV koji treba platiti prema članku 10. stavku 4. ovoga Zakona.

(4) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez sadržan u računima za primljena dobra i obavljene usluge što ih koristi za isporuke dobara i obavljanje usluga:

1. oslobođenih plaćanja PDV-a u tuzemstvu prema člancima 39., 40. i 114. ovoga Zakona,

2. u inozemstvu, koje bi prema člancima 39., 40. i 114. ovoga Zakona bile oslobođene PDV-a da su obavljene u tuzemstvu.

(5) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na dobra i usluge nabavljene za transakcije koje se odnose na djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona, obavljene izvan Republike Hrvatske, a za koje bi postojalo pravo na odbitak pretporeza da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(6) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na isporuke dobara i usluge iz članka 41. stavka 1., članka 43., članka 44. stavka 1. točke 35. i članaka 45., 46., 47., 48., 49., 51., članka 52. stavaka 1. i 2. te članaka 53. i 93. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na transakcije koje su oslobođene PDV-a prema odredbama članka 40. stavka 1. točaka a), b), c), d), e) i f) ovoga Zakona, ako primatelj usluga ima sjedište izvan Europske unije ili ako se te transakcije izravno odnose na dobra namijenjena izvozu.

(8) Ako se radi o nekretninama ili drugim gospodarskim dobrima koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika i koja se koriste i za potrebe poslovanja poreznog obveznika i za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti, PDV se može odbiti samo u dijelu koji se koristi u poslovne svrhe poreznog obveznika.

Članak 76.

(1) Obračunani i prijavljeni PDV za razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Razliku PDV-a iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona porezni obveznik mora platiti u roku za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U roku iz stavka 1. ovoga članka PDV moraju platiti i sve osobe navedene u članku 75. stavku 1. točkama 3., 5., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da je PDV u smislu članka 75. stavka 1. točaka 3., 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona plaćen ako je u prijavi PDV-a iskazana obveza temeljem prijenosa obveze plaćanja PDV-a.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a, a koja stječe novo prijevozno sredstvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona, plaća PDV na temelju rješenja Carinske uprave.

(6) U slučaju stjecanja novih prijevoznih sredstava prema članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, novo prijevozno sredstvo može se registrirati kod nadležnog tijela prema posebnim propisima samo uz predočenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstva koju je ovjerala Carinske uprave. Za registraciju novih prijevoznih sredstava stjecatelji koji nisu registrirani za potrebe PDV-a obvezni su priložiti potvrdu o plaćenom PDV-u. Potvrda se izdaje na zahtjev stjecatelja.

(7) PDV pri uvozu plaća se u roku za plaćanje uvoznih davanja u skladu s carinskim propisima.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu strojeva i opreme iz Dodatka IV. ovoga Zakona vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna (po jednoj carinskoj deklaraciji za puštanje u slobodan promet ili po jednom odobrenju o primjeni općeg pravila 2A u slučaju postupnog uvoza temeljem dodatne napomene 3 uz odsjek XVI. i dodatne napomene 2 uz odsjek XVII. Priloga I. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (Službeni list br. L 256 od 7. 9. 1987.)), a koji se uvoze kao dugotrajna materijalna imovina, plaćen ako ga porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku prethodno je Carinska uprava izdala rješenje.

(9) Porezni obveznik PDV plaća na propisani uplatni račun prema posebnim propisima.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi izdavanja rješenja i plaćanju PDV-a pri uvozu dobara.

Članak 78.

(1) Svaki porezni obveznik obavezan je izdati račun za:

1. isporuke dobara i usluga koje je obavio drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik,

2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

3. isporuke dobara izvršene u skladu s uvjetima utvrđenima člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona,

4. svaki predujam primljen prije obavljene isporuke dobara iz točaka 1. i 2. ovoga stavka i

5. svaki predujam primljen od drugoga poreznog obveznika ili pravne osobe koja nije porezni obveznik prije završetka obavljanja usluga.

(2) Porezni obveznik koji obavlja isporuke u smislu članka 13. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona također je obvezan izdavati račune.

(3) Iznimno od stavka 1. i 2. ovoga članka porezni obveznik nije obvezan izdati račun za obavljene usluge koje su oslobođene PDV-a prema članku 40. stavku 1. točkama a) do g) ovoga Zakona, osim u slučaju obavljanja mjenjačkih poslova u tuzemstvu.

(4) Račun se mora izdati najkasnije petnaestog dana u mjesecu nakon mjeseca u kojem je nastao oporezivi događaj za isporuke dobara obavljene u skladu s uvjetima utvrđenim člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona ili isporuke usluga za koje je primatelj obvezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(5) Porezni obveznik može izdati zbirni račun za više zasebnih isporuka dobara ili usluga, pod uvjetom da PDV na isporuke navedene u zbirnom računu obračunava tijekom istog kalendarskog mjeseca.

(6) Račun može izdati i primatelj za dobra i usluge koje mu je porezni obveznik isporučio, odnosno obavio, pod uvjetom da o tome postoji sporazum između tih dviju strana i pod uvjetom da je utvrđen postupak za prihvaćanje svakog računa kod poreznog obveznika koji obavlja isporuku dobara i usluga.

(7) Račun koji izdaje isporučitelj i račun koji izdaje primatelj isporuke je svaka isprava prema kojoj porezni obveznik ili osoba kojoj on naloži zaračunava isporučena dobra i obavljene usluge, bez obzira na to kako se ta isprava naziva u poslovnom prometu.

(8) Svaka isprava ili obavijest koja mijenja prvobitni račun i koja se izričito i nedvojbeno odnosi na njega smatra se računom.

(9) Za izdavanje računa primjenjuju se pravila na temelju ovoga Zakona, ako se račun odnosi na isporuke dobara i usluga za koje se u skladu s odredbama članaka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(10) Ako isporučitelj dobara ili usluga, koji u tuzemstvu nema sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu ili ako njegova stalna poslovna jedinica u tuzemstvu ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 75. stavka 4. točke b) ovoga Zakona, obavi isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članaka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj, osobi koja je kao primatelj obvezna u skladu s člankom 75. ovoga Zakona platiti PDV, neovisno o stavku 9. ovoga članka za izdavanje računa primjenjuju se pravila države članice u kojoj isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavljaju isporuke ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice države članice u kojoj ima prebivalište ili uobičajeno boravište. U slučaju da račun izdaje primatelj isporuke (samoizdavanje računa) primjenjuje se stavak 9. ovoga članka.

(11) Ako isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje je obavljena isporuka, ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice, ima prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i obavlja isporuku dobara ili usluga za koje se u

skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da nisu obavljene unutar Europske unije, izdavanje računa za te isporuke obavlja se u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(12) Iznimno od stavka 9. ovoga članka, izdavanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se porezni obveznik prijavio za korištenje jednog od posebnih postupaka iz članka 118. do 125.h ovoga Zakona.

(13) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze izdavanja računa.

Članak 83.

(1) Porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu i uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik mora voditi evidenciju dobara koja je otpremio ili prevezao ili koja su za njegov račun bila otpremljena ili prevezena izvan područja Republike Hrvatske, ali unutar Europske unije radi obavljanja usluga procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima ili njihovog privremenog korištenja u smislu članka 7. stavka 6. točaka d), e) i f) ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik koji prenosi dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju koja Poreznoj upravi omogućava provjeru pravilne primjene tog aranžmana. Porezni obveznik kojemu se isporučuju dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju tih dobara.

(4) Porezni obveznik mora voditi detaljnu evidenciju koja omogućava identifikaciju dobara koja mu je iz druge države članice dopremio porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici ili druga osoba za njegov račun i koja su upotrijebljena za usluge koje se sastoje u procjeni tih dobara ili radovima na tim dobrima.

(5) Porezni obveznici koji zalihe dobara iskazuju po prodajnim cijenama s uračunanim PDV-om, obvezni su osigurati i podatke o uračunanom PDV-u te podatke o poreznim osnovicama razvrstanim po stopama PDV-a.

(6) Podatke iz stavaka 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka porezni obveznici obvezni su osigurati unutar roka propisanog za uplatu PDV-a.

(7) Ako se u tijeku nadzora utvrdi da porezni obveznik ne vodi knjigovodstvo u smislu ovoga Zakona i zbog toga nije moguće utvrditi obvezu PDV-a, tijelo koje obavlja nadzor nalaže poreznom obvezniku popis zatečenih dobara bez dokumentacije o nabavi, po tržišnim cijenama.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj evidencija iz ovoga članka.

Članak 95.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

a) »rabljena dobra« označavaju materijalnu pokretnu imovinu koja je prikladna za daljnju uporabu u stanju u kojem se nalazi ili nakon popravka, uz iznimku umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta te plemenitih kovina iz KN oznake 7106, 7108, 7110 i 7112 i dragoga kamenja iz KN oznake 7102 i 7103,

b) »umjetnička djela« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu A ovoga Zakona,

c) »kolekcionarski predmeti« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu B ovoga Zakona,

d) »antikni predmeti« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu C, ovoga Zakona,

e) »preprodavatelj« je porezni obveznik koji u okviru svoje gospodarske djelatnosti radi preprodaje kupuje ili uvozi za potrebe svoje djelatnosti rabljena dobra i/ili umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete, bilo da taj porezni obveznik djeluje za svoj račun ili za račun druge osobe prema ugovoru kojim je utvrđeno plaćanje provizije pri prodaji ili kupnji.

(2) Za isporuke rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta koje obavi preprodavatelj primjenjuje se posebni postupak oporezivanja razlike u cijeni (marže) koju preprodavatelj ostvari.

(3) Posebni postupak oporezivanja marže ne primjenjuje se na isporuke novih prijevoznih sredstava, obavljene u skladu s uvjetima iz članka 41. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona.

(4) Za isporuke dobara iz stavka 2. ovoga članka koje obavi preprodavatelj primjenjuje se posebni postupak oporezivanja marže, ako mu je navedena dobra na području Europske unije isporučila jedna od sljedećih osoba:

a) osoba koje nije porezni obveznik,

b) porezni obveznik čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 40. stavkom 2. ovoga Zakona

c) drugi porezni obveznik čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 90. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona i uključuje gospodarska dobra,

d) drugi preprodavatelj, čija je isporuka oporeziva po posebnom postupku oporezivanja marže.

(5) Na isporuke dobara iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe članka 13. stavaka 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete.

6. Posebni postupci oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici

6.1. Općenito

Članak 118.

(1) U vezi s posebnim postupcima oporezivanja iz članka 119. do 125. h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »telekomunikacijskim uslugama« smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke a) i članka 26. stavka 3. ovoga Zakona,

2. »uslugama radijskog i televizijskog emitiranja« smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke b) ovoga Zakona,

3. »elektronički obavljenim uslugama« smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke c) i članka 26. stavka 4. ovoga Zakona,

4. »država članica potrošnje« je država članica koja se smatra mjestom obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga,

5. »prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja« je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu u vezi s posebnim postupcima iz ovoga članka.

6.2. Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji

Članak 119.

U vezi s člancima 119.a do 125. ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije,

2. »država članica prijave« je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama o posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Članak 119.a

Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje identifikacijski broj i o tome ga izvješćuje elektroničkim putem.

Članak 121.

Poreznog obveznika iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 118. stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja

Članak 122.

(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obavezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira na to je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji nema sjedište u Europskoj uniji nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ i u tom slučaju ne primjenjuje se uvjet uzajamnosti.

6.3. Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje

Članak 125.a

(1) U vezi s člancima 125.b do 125.h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje« je porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području države članice potrošnje,

2. »država članica prijave« je država članica u kojoj porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište, a ako nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, država članica u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

(2) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali u njoj ima više od jedne stalne poslovne jedinice, država članica prijave je država članica sa stalnom poslovnom jedinicom koju porezni obveznik navede kao državu u kojoj će primjenjivati posebni postupak oporezivanja, a ta ga odluka obvezuje na primjenu posebnog postupka oporezivanja u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

Članak 125.b

Posebni postupak za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici potrošnje.

Članak 125.c

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za primjenu posebnog postupka oporezivanja koristi PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona.

Članak 125.d

Poreznog obveznika iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

Članak 125.e

(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona obavezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Ako porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona uz stalnu poslovnu jedinicu u tuzemstvu ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica u državama članicama iz kojih obavlja usluge, u prijavi PDV-a za posebni postupak oporezivanja, osim podataka iz stavka 2. ovoga članka, mora navesti za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili drugim odgovarajućim poreznim brojem stalne poslovne jedinice za svaku državu članicu potrošnje.

(4) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

Članak 125.g

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji ima sjedište u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje povrat PDV-a može zatražiti sukladno članku 2. stavku 1. i članku 3. Direktive Vijeća 2008/9/EZ.

(3) Ako porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje posebni postupak oporezivanja, a u državi članici potrošnje obavlja i isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom u vezi s kojima je obvezan registrirati se za potrebe PDV-a u toj državi članici, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom sukladno odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ temeljem prijave PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona, odnosno članka 250. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

Članak 125.h

Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je obvezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

Članak 125.i

(1) Porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.

(2) Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan primitka plaćanja.

(4) Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge.

(5) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti »obračun prema naplaćenim naknadama.

Članak 125.k

(1) Porezni obveznik iz članka 125.i stavka 1. ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(2) Porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od tri godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a.

(4) Ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni, može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a.

(6) Porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

(7) Ministar financija propisuje detaljne odredbe za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

Članak 126.

(1) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji u tuzemstvu nema sjedište, ali ima sjedište u drugoj državi članici, taj porezni obveznik može imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV.

(2) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu niti na području Europske unije, ali ima sjedište u trećoj zemlji ili na trećem području, taj porezni obveznik mora imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV ako Republika Hrvatska nije sklopila sporazume o međusobnoj pomoći koji su po opsegu slični onima koji su propisani Direktivom Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31. 3. 2010.) i Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12. 10. 2010.). Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika u slučaju kada taj porezni obveznik obavlja usluge prema posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 119.a ovoga Zakona te u slučaju kada obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

(3) Porezni zastupnici iz ovoga članka moraju biti porezni obveznici sa sjedištem odnosno prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu.

(4) Porezni zastupnik odgovara kao jamac plataca za plaćanje PDV-a.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi poreznih zastupnika.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),

2. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),

3. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članak 39. stavci 1., i 2., članak 40. stavci 1. i 2., članci 41., 42., članak 43. stavci 1. i 2., članak 44. stavci 1. i 2., članak 45. stavci 1., 2., 4., 5. i 6., članak 46., članak 47. stavci 1. i 2., članak 48. stavak 1., članci 49., 50., članak 51. stavci 1., 2. i 3., članak 52. stavci 1., 2. i 3., članci 53. i 54.),

4. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),

5. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),

6. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),

7. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),
8. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
9. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
10. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 11),
11. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao, ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),
12. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
13. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
14. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
15. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),
16. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),
17. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),
18. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),
19. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),
20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),
21. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),
22. ne podnese prijavu u vezi s posebnim postupcima ili je ne podnese u propisanom roku (članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.),
23. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f),

24. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),

25. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),

26. kao porezni zastupnik ne plati PDV kao jamac platac (članak 126. stavak 4.),

27. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih dobara u okviru postupaka 42 i 63 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 44. stavak 3.),

28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku posebnu evidenciju o primljenim računima za razdoblje oporezivanja za koje je u prijavi PDV-a iskazan pretporez u točki III.1, III.2 i/ili III.3 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.),

29. ne podnese Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika i/ili u njoj iskaže netočne i/ili nepotpune podatke (članak 85. stavak 12.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

DODATAK IV.

POPIS STROJEVA I OPREME IZ ČLANKA 76. STAVKA 8. OVOGA ZAKONA

1) Stroj ili oprema koja se temeljem općih pravila za primjenu Kombinirane nomenklature razvrstava u neki od tarifnih brojeva odsjeka XVI. kojeg čine:

a) POGLAVLJE 84 – Nuklearni reaktori, kotlovi, strojevi i mehanički uređaji; njihovi dijelovi,

b) POGLAVLJE 85 – Električni strojevi i oprema te njihovi dijelovi; aparati za snimanje i reprodukciju zvuka, aparati za snimanje i reprodukciju televizijske slike i zvuka, njihovi dijelovi i pribor.

2) Stroj ili oprema koja se temeljem općih pravila za primjenu Kombinirane nomenklature razvrstava u tarifne brojeve 8608, 8802, 8805, 8905 ili 8907:

a) 8608 – Željeznički ili tramvajski kolosiječni sklopovi i pribor; mehanička (uključujući elektromehanička) oprema za signalizaciju, sigurnost, nadzor ili upravljanje u prometu na prugama, cestama, unutarnjim vodenim putovima, parkiralištima, u lučkim postrojenjima ili zračnim lukama; njihovi dijelovi,

b) 8802 – Ostale letjelice (na primjer, helikopteri, zrakoplovi); svemirske letjelice (uključujući satelite) i letjelice – nosači suborbitalnih i svemirskih letjelica,

c) 8805 – Oprema za lansiranje zrakoplova; oprema za zaustavljanje na palubi i slična oprema; zemaljski trenažeri letenja; dijelovi navedenih proizvoda,

d) 8905 – Brodovi-svjetionici, vatrogasna plovila, plovna jaružala, plovne dizalice i ostala plovila kod kojih je plovnost sporedna u odnosu na njihovu glavnu funkciju; plutajući dokovi; plutajuće ili uronjive platforme za bušenje ili pridobivanje,

e) 8907 – Ostali plutajući objekti (na primjer, splavi, spremnici, kesoni, iskrcajne platforme, plutače i svjetionici-plutače).

- PRILOZI**
- **Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost
Datum dokumenta	23. listopada 2020.
Verzija dokumenta	v.1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Nije bio u godišnjem planu
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	"_"
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost provodilo se putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=14897 . Savjetovanje se provodilo u razdoblju od 1. listopada 2020. do 15. listopada 2020.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Svoja očitovanja dostavili su: Nacionalna udruga ugostitelja, Hrvatska obrtnička komora, Auto SL91 d.o.o., Hrvatska gospodarska komora, Udruga Glas poduzetnika, Udruženje

	prijevoznika Zagreb, Denis Vidović, Udruga hrvatskih otkupljivača i prerađivača mlijeka CroMilk, Krešimir Kuterovac, Merlinka d.o.o., Vincek d.o.o., Denis Peloz, Zdravko Marić, Mićo Ljubenko, Američka gospodarska komora u Hrvatskoj
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Analiza dostavljenih primjedbi i prijedloga nalazi se u prilogu ovog obrasca.</p>
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvrješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Nacionalna udruga ugostitelja PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Poštovani, Uz sve prethodno navedene argumente za smanjenje stope PDV-a na 13% za ugostiteljstvo u cjelini (kava, topli napitci i svježi sokovi, pripremanje i usluživanje jela) napominjemo da je isto iznimno važno zbog osiguravanja sredstava za likvidnost za cijeli sektor ugostiteljstva. Trenutno su bankarski koeficijent za sektor ugostiteljstva u crvenom, budući da banke ne očekuju da ćemo im moći vratiti posuđeni novac. Proaktivnom poreznom politikom ćemo omogućiti uvjete za nužno potrebna zaduživanja. S poštovanjem, Nacionalna udruga ugostitelja</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuje ugostiteljstvo u cjelini nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u.</p>
2	<p>HOK PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Hrvatska obrtnička komora podržava predložene izmjene Zakona o porezu na dodanu vrijednost kojima se pojednostavljuje i olakšava poslovanje u malom i srednjem poduzetništvu. U nastavku procesa poreznih reformi predlažemo da se kroz ove izmjene Zakona o PDV-u prag za obvezni ulazak u sustav PDV-a, propisan člankom 90. Zakona, poveća na 380.000,00 kuna.</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Skreće se pažnja da je Republici Hrvatskoj odobreno povećanje praga za upis u sustav PDV-a na 300.000,00 kuna Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2017/1768 od 25. rujna 2017. koja se primjenjuje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2020. godine. S tim u vezi Republika Hrvatska zatražila je produljenje primjene odstupanja od članka 287. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost kako bi se i od 1. siječnja 2021. godine nastavilo s primjenom praga za upis u registar obveznika PDV-a u iznosu od 300.000,00 kuna. Prag za upis u sustav PDV-a predstavlja granicu prihvatljivog administrativnog opterećenja te je tijekom porezne reforme analizom poreznog sustava 2016. godine utvrđeno je da je prihvatljiv prag 300.000,00 kuna.</p>
3	<p>HOK PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Ukazujemo kako su druge zemlje Europske unije, koje imaju manje porezno opterećenje dodane vrijednosti turističkih i ugostiteljskih usluga, u ovoj situaciji „novog normalnog“ još dodatno snizile PDV u svrhu privlačenja većeg broja turista. Tako su, do kraja ove godine, PDV na različite ugostiteljske usluge privremeno smanjile Austrija na 10% i 5%, Belgija na 6%, Bugarska i Litva na 9%, Cipar na 5%, Češka na 10%, i Njemačka na 5%. Kako bi hrvatski ugostitelji cijenama mogli biti konkurentni, zadržati zaposlene i otvarati nova radna mjesta za novo zapošljavanje, kao i povećati ulaganja u unaprjeđenje usluge, predlažemo dugoročno propisati smanjenje stope PDV-a na 13% za ugostiteljstvo u cjelini (kava, topli napitci i svježi sokovi, pripremanje i usluživanje jela). Smatramo</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlozi nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. U vezi prijedloga da se omogući prijenos porezne obveze prilikom nabave sirovina iz domaće proizvodnje napominje se da Zakonom o PDV-u nije moguće propisati tuzemni prijenos porezne obveze za nabavu sirovina iz domaće proizvodnje, obzirom da isto nije propisano Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o PDV-u mora biti usklađen.</p>

	<p>također da je u novonastaloj situaciji gospodarske krize izazvane pandemijom koronavirusa potrebno odgovoriti i posebnim mjerama privremene primjene najniže stope PDV-a od 5% na sve turističke i ugostiteljske usluge, dok traju posebne okolnosti izazvane pandemijom koronavirusa. Stoga predlažemo izmjene provesti u članku 38. i dodati novi stavak kojim bi se iznimno, za vrijeme trajanja posebnih okolnosti, kako su propisane Općim poreznim zakonom i Pravilnikom o provedbi Općeg poreznog zakona na sve ugostiteljske usluge PDV obračunavao po stopi iz stavka 2. toga članka, odnosno uz primjenu stope od 5%. Dodatno, s ciljem poticanja domaće proizvodnje, predlažemo primjenu najniže stope od 5% za pripremu hrane od domaćih namirnica u ugostiteljstvu. Upravo s ciljem zaštite domaće proizvodnje, Hrvatska obrtnička komora ponovno ističe zahtjev da se omogući obračun prijenosa porezne obveze prilikom nabavke sirovina iz domaće proizvodnje za ugostiteljstvo. U članku 75. stavku 3. predlažemo dodati novu točku h) koja glasi: "h) isporuke sirovina (repromaterijala) domaće proizvodnje sektoru ugostiteljstva". Naime „cash flow“ prilikom nabavke domaćih sirovina (mesna i prehrambena industrija) opterećen je iznosom PDV-a te se poduzetnici okreću uvozu. Smatramo da je povrat ovih sredstava za državni proračun puno brži nego u drugim djelatnostima gdje je već omogućen prijenos porezne obveze te da bi se ovakvim načinom dodatno podržala EU strategija „od polja do stola“.</p>	
<p>4</p>	<p>HOK PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Predlažemo i da se produlji rok plaćanja PDV-a na dva mjeseca.</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog nije predmet ovih izmjena i dopuna. Naime, obračunani i prijavljeni PDV porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja. Iz navedenog je razvidno da je obveza plaćanja PDV-a već odgođena mjesec dana. Stoga se predlaže od 1. siječnja 2021. godine povećanja praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama te se većina poreznih obveznika moći odlučiti da će plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.</p>
<p>5</p>	<p>HOK PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Predlažemo izmjenu za djelatnost autoškola na način da se doda u popis djelatnosti koje imaju propisanu stopu PDV-a od 13% iz razloga što je poreznim zakonima omogućena razlika u cijeni školarine od 25%. Tu činjenicu neki poduzetnici koriste za manipulaciju ulaskom i izlaskom iz sustava PDV-a te na taj način izbjegavaju plaćanje PDV-a i ostvaruju neopravdanu financijsku prednost pred ostalima. Uvođenjem PDV-a od 13% mogućnost manipulacije bi se znatno smanjila. Uz navedeno, koronakriza je uzrokovala dodatne probleme u ovoj djelatnosti i smanjenje PDV-a bi olakšalo prevladavanje ove teške situacije. Za djelatnost povremenog prijevoza putnika autobusima predlažemo onemogućiti manipuliranje ulaskom i izlaskom iz sustava PDV-a i izbjegavanja plaćanja PDV-a i ostvarivanje neopravdane financijske</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog da se djelatnost autoškola oporezuje sniženom stopom nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Međutim skrećemo pažnju da se prema odredbama članka 98. stavka 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ, koje su trenutno na snazi, snižene stope primjenjuju samo na isporuke dobara ili usluga u kategorijama navedenim u Dodatku III. Usluga osposobljavanja kandidata za vozače, nije navedena u Dodatku III. Direktive Vijeća 2006/112/EZ, stoga Zakonom o porezu na dodanu vrijednost koji je u potpunosti usklađen s navedenom Direktivom nije moguće propisivati odredbe koje bi bile suprotne pravnoj stečevini Europske unije. Nadalje u vezi manipuliranja ulaskom i izlaskom iz PDV-a skrećemo pažnju da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, br. 106/18) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. u cilju sprječavanja izbjegavanja upisa u registar obveznika PDV-a omogućeno da porezni obveznici koji su</p>

	prednosti.	tijekom tekuće godine obavili isporuke u vrijednosti većoj od 300.000,00 kuna počnu obračunavati PDV na obavljene isporuke od 1. dana u mjesecu koji slijedi mjesec u kojem je prijeđen propisani iznos za upis u registar obveznika PDV-a.
6	<p>Auto SL 91 d.o.o. Pula PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>Ponavljamo komentar "Primljeno na znanje" iz Prethodnih procjena i dopunjujemo isti sa činjenicom da je Njemačka kao predsjedatelj privremeno do konca godine primjenila spuštanja opće stope Mwst sa 19 na 16% i sniženih stopa, a kako bi pozitivno utjecala na opću gospodarsku aktivnost i likvidnost, održala potrošnju...uz mogućnost da se te mjere produže i na 2021. godinu. Obzirom kako se Vijeće EU i nakon protoka više od dvije godine nije usuglasilo i donijelo jednoglasnu odluku o zamjeni Aneksa III. sa Aneksom III.a Direktive, navedeno zemljama članicama i njihovim ministarstvima financija ograničava izbor usmjereno i selektivno djelovanje u primjeni sniženih stopa PDV po specifičnim gospodarskim djelatnostima ne samo za vrijeme Covid19 krize već i dugoročno, a što je jasno i nedvosmisleno obrazloženo u prijedlogom Glavnog ureda kada Aneks III. proglašava ograničavajućim. Hitno lobiranje u tom pravcu ima itekako smisla posebno ukoliko bi Aneks III.a stupio na snagu prije 01.01.2021. što je malo vjerovatno i zahtjeva hitnu proceduru oko donošenja ZIDZ po zemljama članicama koje hoće, mogu i žele koristiti te mogućnosti. OBRAZAC PRETHODNE PROCJENE Predlažemo preko VRH, MVEIP i MINGO potaknuti redovne ili izvanredne mehanizme, lobirati i predložiti Vijeću EU donošenje odluke o primjeni sniženih stopa, odnosno zamjeni Aneksa III. sa Aneksom III.a Direktive o porezu na dodanu vrijednost, a sukladno sa inicijativi i prijedlozima iz 2017/2018. godine. Ukoliko je problem jednoglasna odluka Vijeća onda dopustiti izuzeća i izvanrednu primjenu sniženih stopa na određen vrijeme , npr. 24 ili 36 mjeseci državama članicama koje iskazuju opravdani interes i svrhovitost po pojedinim djelatnostima.</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog za snižavanje stopa PDV-a nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u.</p>
7	<p>HGK PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>HGK predlaže sljedeće: - snižavanje stope PDV-a na mesne prerađevine i smrznuto meso, promet živom stokom i poljoprivredne inpute; - snižavanje stope PDV-a na uslugu javnog cestovnog prijevoza putnika u nacionalnom prometu. Nadalje, članice HGK iz Udruženja energetike iz područja trgovanja naftnim derivatima predlažu izmjenu članka 67. stavka 1. važećega Zakona o porezu na dodanu vrijednost na način da se tekst nadopuni na sljedeći način: „Pravo na povrat PDV-a ostvaruje pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a, osim za uslugu trgovanja motornim gorivima na malo.“ Navedenom izmjenom otvorila bi se mogućnost povrata PDV-a u prodaji goriva na benzinskim postajama svim korisnicima u tranzitu. Time bi se povećala konkurentnost Koridora 10, povećalo</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlozi nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Međutim skreće se pažnja da Republika Hrvatska ne može Zakonom o PDV-u za pojedina dobra ili usluge propisati primjenu nulte stope jer Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o PDV-u mora biti usklađen nije propisana mogućnost primjene nulte stope PDV-a. U vezi prijedloga za odgodu plaćanja PDV-a u ugostiteljstvu na rok od 12 mjeseci napominje se da obračunani i prijavljeni PDV porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja. Iz navedenog je razvidno da je obveza plaćanja PDV-a već odgođena mjesec dana. Stoga se predlaže od 1. siječnja 2021. godine povećanja praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama te će većina poreznih obveznika moći odlučiti da će plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke. Što se tiče prijedloga za ukidanje uvjeta uzajamnosti kod povrata PDV-a</p>

korištenje hrvatskih autocesta od strane kamiona iz Turske, Makedonije, Kosova, Albanije, Crne Gore, povećanje potrošnje, odnosno povećanja kupovine goriva. Posljedično, navedeno bi imalo pozitivne učinke i na povećanje prihoda ugostiteljskih objekata u sklopu benzinskih postaja. Povećanje prihoda od potrošnje goriva na posredan način će utjecati i na povećanje prihoda proračuna. Usvajanjem ove mjere bio bi značajno povećan promet na benzinskim postajama u Hrvatskoj i to ne samo goriva nego i drugih roba, povećao bi se promet ugostiteljskih usluga, usluga servisiranja kamiona, a posebno bi se povećala naplata cestarine. Članice HGK, Županijske komore Dubrovnik predlažu sljedeće: - uvođenje snižene stopa PDV-a od 10% na cjelokupni turizam (smještaj, hrana i piće, agencijske usluge), - krizna (nulta stopa) PDV-a na usluge koje se fakturiraju u inozemstvo, pravnim osobama, organizatorima putovanja tj. turističkim agencijama, za usluge i paket aranžmane pružene u tuzemstvu, za vrijeme trajanja Covid-19 ugroze. Obrazloženje prijedloga: - turizam u Hrvatskoj ima visoki udio u BDP-u te iznimno veliki utjecaj i na ostale grane gospodarstva (nevidljivi izvoz), što iziskuje proaktivnu stimulirajuću poreznu politiku u nadolazećem razdoblju; - 2021. i 2022. godina bit će obilježene borbom turističkih destinacija na Mediteranu, u cilju privlačenja turista iz Europe (većina zemalja već je uvela sniženu kriznu stopu PDV-a u turizmu za vrijeme Covid-19 ugroze, na tržištu je vidljivo preusmjerenje marketinških kampanja europskih turoperatora prema Turskoj i Grčkoj, koje su ranije krenule s akcijama smanjenje cijena); - veliki turoperatori u svom portfelju najčešće imaju avio kompanije i hotele diljem Europe te će zasigurno prvo promovirati i puniti svoje kapacitete, a tek onda one u Hrvatskoj, ako bude interesa. Ukoliko hrvatska ponuda bude jeftinija za 13 ili 25%, koliko je PDV, ponovo ćemo usmjeriti turističke tokove u našu zemlju, promovirat će nas i bukirati jer imaju direktan interes. U nedostatku tog interesa, moguć je potpuni izostanak Hrvatske kao destinacije u marketinškim akcijama i brošurama stranih turoperatora, fokusirat će sredstva/vrijeme na destinacije u kojima vide korist. Hrvatski turizam počiva na receptivnom aspektu, kroz nevidljivi izvoz te je potrebno, uvođenjem nulte stope, stimulirati domicilne putničke agencije kao izvoznike usluga; - možda je na prvi pogled proračun na gubitku jer ne ubire PDV od te vrste organizirane djelatnosti putničkih agencija, ali ako nema gostiju niti interesa, onda zasigurno nema niti PDV-a. Gosti koji, organizirano, preko agencija dolaze, za sve što potroše (vanpansionska potrošnja) na destinaciji plaćaju PDV te je proračun posredno opet na dobitku; - velikim svojim dijelom, kao auto destinacija, Hrvatska je blizu europskih emitivnih tržišta i stoga je nepotrebno stimulirati ono što će se samo po sebi realizirati (auto gosti će doći). Stoga stopa PDV-a na usluge za goste individualce, ovom mjerom nije obuhvaćena, nulta stopa PDV-a obračunava se samo na organizirane dolaske. Provođenje: PDV po stopi od 0% plaća se na: - usluge organiziranog boravka koje se plaćaju doznakama iz inozemstva za smještaj ili smještaj s

poreznim obveznicima iz trećih zemalja odredbom članka 67. stavka 1. Zakona o PDV-u propisano je da porezni obveznici iz trećih zemalja imaju pravo na povrat PDV-a zaračunanog za pokretna dobra i usluge koje su im obavili drugi porezni obveznici u Republici Hrvatskoj ili koji im je zaračunan prilikom uvoza dobara u Europsku uniju na području Republike Hrvatske u onom opsegu u kojem tuzemni porezni obveznici imaju pravo na povrat PDV-a u toj trećoj zemlji. Ovakav način ostvarivanja prava na povrat omogućava isti tretman hrvatskih i stranih poreznih obveznika u smislu povrata PDV-a, te transparentan postupak pri čemu su u jednakom položaju tuzemni porezni obveznici u odnosu na porezne obveznike iz trećih zemalja. Prijedlog u vezi utvrđivanja porezne osnovice u skladu s člankom 41. stavkom 10. Pravilnika o PDV-u je predmet Pravilnika o PDV-u, međutim skrećemo pažnju da dan uplovljenja u RH odnosno dan isplovljenja iz RH nisu sinonimi za dan ukrcanja, odnosno dan iskrcanja.

doručkom, polu ili puni pansion u svim vrstama komercijalnih ugostiteljskih objekata, uključujući charter plovila; - sve usluge unaprijed definirane i naručene od strane inozemnog turoperatora, ture, te transferi cestovnom, morskom, riječnom i zračnom prometu, izleti, kao i provizije na iste. Nadalje, Udruženje ugostiteljskih djelatnosti HGK podržava svako porezno rasterećenje koje ima za cilj poboljšanje poslovanja i osiguranje konkurentnijeg gospodarstva. Iz istog razloga predlaže da se u trenutnom prijedlogu Zakona uvrsti i smanjenje porezne stope u ugostiteljstvu na bezalkoholna pića i napitke, vino i pivo s trenutne opće stope od 25 % na stopu od 13 %. Udruženja je mišljenja kako bi snižena stopa PDV smanjila sivu ekonomiju u ugostiteljstvu i povećala plasman domaćih proizvoda. Pokazala je to i studija o utjecaju stope PDV-a na konkurentnost djelatnosti smještaja i ugostiteljstva Hrvatske koju je naručila HGK još 2018. godine, a rezultati su pokazali da bi rezultirala i povećanjem investicija i radnih mjesta. Sniženje PDV-a dugoročnija je mjera koja će se vratiti u proračun kroz povećanje potrošnje i privlačenje turista. Također predlažemo da se zbog trenutne situacije vezano uz pandemiju Covid-19, koja se iz dana u dan pogoršava, odobri odgoda plaćanja PDV-a u ugostiteljstvu na rok od 12 mjeseci. To je neophodno kako iz razloga dolaska hladnijeg vremena i izostanka korištenja terasa, tako i zbog novih epidemioloških mjera kojim je ugostiteljima dodatno smanjuje fizički prostor u kojem mogu primiti svoje goste. Zbog tih razloga mnogi ugostitelji nisu u mogućnosti pokriti troškove svog poslovanja bez otpuštanja radnika. Udruženje smatra da je neophodno osigurati dodatna sredstva za rad koji se mogu osigurati kroz odgodu plaćanja PDV-a na rok od 12 mjeseci. U nastavku dostavljamo mišljenje članica Udruženja chartera HGK: sukladno čl. 41 stavka 10. izmjene Pravilnika o PDV-u, poreznu osnovicu kod usluge iznajmljivanja plovila iz članka 35. ovoga Pravilnika čini razmjerni dio vrijednosti ugovorene usluge najma plovila koji se stvarno koristi u tuzemstvu tj. dani plovidbe u Republici Hrvatskoj, što uključuje dan uplovljenja u Republiku Hrvatsku i dan isplavljenja iz Republike Hrvatske, u odnosu na ukupno trajanje najma. Porezni zastupnici u RH dakle dužni su obračunati porez i za dodatni dan iskrcaja. Udruženje chartera, poglavito charter agencije, ne slažu se s naplatom poreza za sami dan iskrcaja ako su jahte došle iz trećih zemalja, jer je to suprotnosti s usporedivim smještajem primjerice, kao da se gostu, koji noći u hotelu s 5 zvjezdica naplaćuje porez od 13% za dan odlaska iz hotela. Mega jahte koje uplove u RH, većinom imaju 4 do 8 ugovorenih tjedana, ove godine ostvarile su 100% rast za razliku do svih drugih turističkih segmenata, stoga nije uputno postupati u suprotnosti sa standardima svjetskih charter institucija i MYBA Worldwide Yachting Association koja po mnogočemu prednjači i predstavlja svjetsku referencu za ovaj segment. Dani iskrcaja se uvijek evidentiraju i obračunavaju kao u hotelima tj. evidencija iskrcaja se bilježi dan manje ako je iskrcaj prije 12 h na dan iskrcaja, kao uostalom i kao boravišna pristojba i sve

<p>druge usporedive naknade i plaćanja. U konačnici, na znanje dostavljamo i jedno izdvojeno mišljenje članice iz industrijskog sektora: predlaže se izmjena članka 67. stavka 1 važećega Zakona o porezu na dodanu vrijednost na način da se briše tekst: „Pravo na povrat PDV-a ostvaruje pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a“.</p> <p>Ukidanjem uvjeta uzajamnosti omogućila bi se veća konkurentnost Koridora 10, veće korištenje hrvatskih autocesta od strane kamiona iz Turske, Makedonije, Kosova, Albanije, Crne Gore, povećanje potrošnje, odnosno kupovine goriva što će doprinijeti i povećanju prihoda ugostiteljstva. Povećanje prihoda od potrošnje goriva na posredan način će utjecati i na povećanje prihoda proračuna. Usvajanjem ove mjere bio bi značajno povećan promet na benzinskim postajama u Hrvatskoj i to ne samo goriva nego i drugih roba, povećao bi se promet ugostiteljskih usluga, usluga servisiranja kamiona, a posebno bi se povećala naplata cestarine.</p>	
<p>8 Udruga Glas poduzetnika PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p> <p>Poštovani, u Vladinom prijedlogu reforme PDV-a prag za korištenje PDV-a po naplati podiže se do europski propisanog maksimuma od 2 milijuna eura (15 milijuna kuna). Drugim riječima tvrtke s prometom manjim od 15 milijuna kuna mogu plaćati PDV tek na temelju naplaćenih potraživanja. Takvu mjeru, ukoliko bude provedena, pozdravljamo i ona je djelomično u skladu s izmjenama PDV-a koje smo tražili od osnutka Udruge. Osim toga predlažemo i sljedeće: Povrat PDV-a poreznom obvezniku ukoliko ne može naplatiti svoja potraživanja kada se pokrenu radnje poput ovrhe ili utuženja. Komentar: U trenutnoj situaciji kada kupac ne plati dobavljaču za isporučena dobra ili usluge dobavljač je obvezan obračunati i uplatiti PDV u državni proračun. Prema trenutno važećoj regulativi, porezni obveznik isporučitelj može vratiti plaćeni PDV samo u slučaju ako zaprimi ovjerenu izjavu od kupca da je isti pristupio ispravku pretporeza (vratio pretporez državi). Drugim riječima bez izjave od kupca porezni obveznik isporučitelj ne može si vratiti PDV koji je ranije platio državi. U praksi se najčešće događa da kupac ima svojih problema (ili su narušeni odnosi uslijed neplaćanja) ili neki treći razlozi uslijed čega dobavljač ostane oštećen ne samo time što nije dobio naknadu za isporuku, već mora platiti PDV koji mu kao takav predstavlja dodatni trošak. Brojne druge države članice navedeno već imaju implementirano u svojim PDV sustavima (Velika Britanija, Mađarska, Slovenija, i dr.). U tom vidu, smatramo da bi implementacija navedene opcije u naš PDV sustav bila od velike pomoći za opstanak brojnih poreznih obveznika koji bi mogli biti značajno pogođeni krizom, te bi povećala likvidnost poreznih obveznika. S poštovanjem, Maruša Stamač Udruga Glas poduzetnika</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Prijedlog da se propiše mogućnost za jednostrani ispravak porezne obveze zbog nenaplativih potraživanja nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja. Ako dođe do ispravka porezne osnovice odnosno obveze poreza zbog nemogućnosti naplate, tada se ispravak može obaviti samo na način da i isporučitelj i primatelj na propisani način i za isti iznos isprave porez odnosno pretporez. Odredbama Pravilnika o PDV-u propisano je da se u slučaju ispravka računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza obveza obračuna PDV-a može ispraviti u razdoblju oporezivanja, u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču, a porezni obveznik raspolaže s odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene. Zakonom o PDV-u propisana je mogućnost da porezni obveznici čija vrijednost isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, mogu obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke, a pravo na odbitak pretporeza imaju kad plate račun dobavljaču. Također, napominje se da će od 1. siječnja 2021. godine zbog povećanja praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama većina poreznih obveznika moći odlučiti da će plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.</p>
<p>9 UDRUŽENJE PRIJEVOZNIKA ZAGREB PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Prijedlog da se djelatnost autoškola oporezuje sniženom stopom nije predmet ovih izmjena i dopuna</p>

<p>Kao predstavnici obrtnika prijevoznika Grada Zagreba, predlažemo izmjenu i dopunu Zakona o porezu na dodanu vrijednost kojim bi se djelatnost autoškola u predmetnom zakonu dodala u popis djelatnosti koje imaju propisanu stopu PDV-a od 13%. Od početka 2019. do danas u djelatnosti autoškola bitno je narušeno pravo poduzetnika na poštenu tržišnu utakmicu - jer je poreznim zakonima omogućena razlika u cijeni školarine od 25%, pa neki poduzetnici nesmetano manipuliraju ulaskom i izlaskom iz sustava PDV-a kako bi izbjegavanjem plaćanja poreza na dodanu vrijednost ostvarili neopravdanu financijsku prednost pred ostalima i mogli snižavanjem cijena do razine grabežnih istisnuti konkurenciju kako bi zavladao tržištem. Primjerice, u pojedinim dijelovima Hrvatske cijena školarine u autoškoli je nekoliko tisuća kuna veća od one u Zagrebu, a u Zagrebu su viši ulazni troškovi poslovanja (najam, osiguranje, prosječna plaća i dr.) i znatno složenija prometna infrastruktura i prometni uvjeti u kojima se vrši obuka. Niti jedna EU direktiva ne brani Hrvatskoj da rastereti djelatnost koja je jedna od ključnih za očuvanje sigurnosti prometa na cestama, a to je djelatnost autoškola NKD 85.53-Vozačke škole koja je po nacionalnoj klasifikaciji OBRAZOVANJE, a po zakonskoj odredbi OD OPĆEG INTERESA (prema čl.200.st.1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama). Dapače, Direktiva 2006/112/EZ kaže da bi države članice trebale poduzimati mjere radi pojednostavljenja ubiranja poreza ili sprečavanja određenih oblika utaje ili izbjegavanja poreza, pa i prema EU zakonodavstvu postoji temelj za porezne promjene koje predlažemo. Smatramo da PDV od 25% za djelatnost autoškola narušava tržišno natjecanje, omogućava nelojalnu konkurenciju i izbjegavanje poreza te da posredno ima negativan utjecaj na razinu sigurnosti prometa na cestama, stoga pozivamo da se za ovu djelatnost propiše stopa PDV-a od 13%. Korona kriza dodatno je produbila probleme u ovoj djelatnosti, s toga je nužno smanjenje PDV-a kako bi uspjeli prevladati ovu nevjerojatnu krizu na koju nitko nije mogao biti spreman.</p>	<p>Zakona o PDV-u. Međutim skrećemo pažnju da se prema odredbama članka 98. stavka 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ, koje su trenutno na snazi, snižene stope primjenjuju samo na isporuke dobara ili usluga u kategorijama navedenim u Dodatku III. Usluga osposobljavanja kandidata za vozače, nije navedena u Dodatku III. Direktive Vijeća 2006/112/EZ, stoga Zakonom o porezu na dodanu vrijednost koji je u potpunosti usklađen s navedenom Direktivom nije moguće propisivati odredbe koje bi bile suprotne pravnoj stečevini Europske unije. Nadalje u vezi manipuliranja ulaskom i izlaskom iz PDV-a skrećemo pažnju da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, br. 106/18) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. u cilju sprječavanja izbjegavanja upisa u registar obveznika PDV-a omogućeno da porezni obveznici koji su tijekom tekuće godine obavili isporuke u vrijednosti većoj od 300.000,00 kuna počnu obračunavati PDV na obavljene isporuke od 1. dana u mjesecu koji slijedi mjesec u kojem je prijeđen propisani iznos za upis u registar obveznika PDV-a.</p>
<p>10 UDRUŽENJE PRIJEVOZNIKA ZAGREB PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Predlažemo izmjenu i dopunu Zakona o porezu na dodanu vrijednost na način da se za djelatnost povremenog prijevoza putnika autobusima onemoguću manipuliranje ulaskom i izlaskom iz sustava PDV-a. Naime, izbjegavanjem plaćanja poreza na dodanu vrijednost pojedini autobusni prijevoznici ostvaruju neopravdanu financijsku prednost pred ostalima i snižavanjem cijena do razine grabežnih istišću konkurenciju kako bi zavladao tržištem.</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Međutim napominjemo da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, br. 106/18) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. u cilju sprječavanja izbjegavanja upisa u registar obveznika PDV-a omogućeno da porezni obveznici koji su tijekom tekuće godine obavili isporuke u vrijednosti većoj od 300.000,00 kuna počnu obračunavati PDV na obavljene isporuke od 1. dana u mjesecu koji slijedi mjesec u kojem je prijeđen propisani iznos za upis u registar obveznika PDV-a.</p>
<p>11 Denis Vidovic PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Poštovani, u ime grupe vlasnika frizerskih salona u RH molimo vas da razmotrite naš prijedlog uvođenja niže stope PDV-a na frizerske usluge. Osim što za uvođenje niže stope PDV-a imamo zakonsko</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuju frizerske usluge nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u.</p>

uporište u EU legislativi, analize i projekcije u našem prijedlogu prikazuju i veliku korisnost i za frizersku struku, ali i za državni proračun. Ciljevi naše inicijative za uvođenje niže stope PDV-a na frizerske usluge: 1. omogućavanje održivosti poslovanja frizerskih salona, 2. zapošljavanje većeg broja frizera, 3. povećavanje standarda frizerskih usluga, 4. smanjenje nelojalne konkurencije - rada na crno, 5. omogućavanje porezno pravednijeg i lakšeg razvijanja frizerskog poslovanja, 6. te u konačnici i ulazak većeg broja frizerskih salona u sustav PDV-a. U nastavku su naši argumenti i razlozi zašto bi trebalo pomoći frizerskoj struci kako bi imala dugoročno održiv razvoj i smanjiti PDV na frizerske usluge s postojećih 25% na 13%. - Niža stopa PDV-a na frizerske usluge ima zakonsko uporište u EU legislativi kroz Direktivu vijeća EU (2006/112/EZ). Frizeri se s razlogom spominju u ovoj Direktivi kao radno intenzivna djelatnost s velikim udjelom osobnog rada te se tako opravdava uvođenje niže stope PDV-a za njihove usluge. - Naše analize, ali i one od EU država koje već imaju nižu stopu PDV-a za frizerske usluge, pokazuju kako je to dobro i za proračun. EU države koje već imaju nižu stopu PDV-a za frizerske usluge imaju dobro iskustvo te i nakon više od 10 godina i dalje su zadržali tu nižu stopu PDV-a za frizere. Posljednji primjer je Češka koja je ove godine snizila PDV za frizerske i brijačke usluge s 21 na 10%. Frizeri u Sloveniji imaju 9,5% od 2010. godine, a sada traže da se snizi na 8,5%. Nizozemska ima 9%, Irska je smanjila već sniženu stopu od 13,5% na 9% od 1.11.2020. svojim frizerima, Cipar ima 5%, Poljska ima 8%, Luksemburg ima 8%... Hrvatski frizeri 25% po jednoj od najviših općih stopa PDV-a u Europi! - S ovom problematikom frizerska struka u Hrvatskoj se bori i od vremena prije epidemije. A pogotovo sada kada su im troškovi zbog epidemioloških mjera jako porasli, a cijene usluga su u salonima ostale iste. - Frizerstvo kao djelatnost ima veliki udio osobnog rada. Frizeri su ograničeni na 2 ruke i vremenski na 1 klijenta te udio plaća u frizerskom poslovanju ide i do 50% ukupnog prometa u salonima. - Frizeri su svjesni kako i ostale struke trebaju pomoć, jer to su osobe koje su njihovi svakodnevni klijenti s kojima suosjećaju. I zbog toga oni ne podižu cijene svojih usluga, iako je frizersko poslovanje u velikim izazovima, pogotovo s radom pod zadanim epidemiološkim mjerama. - Frizerska struka je od javnog značaja za osobnu higijenu društva. Potrebno je ozbiljnije pristupiti problemima frizerske struke s obzirom i na njezin značaj u društvu. Za vrijeme nedavne karantene shvatili smo koliko je ljudima važna osobna urednost koju im pružaju frizerski profesionalci. Stoga je važno olakšati opstanak frizerskog poslovanja zbog svih koristi koje ono pruža zajednici. Frizerstvo je mala djelatnost iz perspektive ukupnog proračuna i može biti probni primjer za reformu ovog tipa. Napominjemo i kako su, po priloženim analizama u Inicijativi, efekti za državu i struku pozitivni te mogu biti vidljivi već nakon 2-3 godine, a zasigurno kroz 5 godina. - Uz nižu stopu PDV-a vlasnici salona biti će motiviraniji za razvijanje svog poslovanja. I dalje ćemo imati

manje salone koji su zadovoljni manjim obujmom poslovanja, ali nemojmo gubiti znanje frizerskih majstora koji se zbog nepovoljne porezne politike odlučuju na ograničavanje svog poslovanja s manjim brojem radnika. Frizerska struka je ovisna o prenošenju znanja s iskusnijih majstora na mlađe frizere. S ovakvim ograničavanjem zapošljavanja gubimo tu jako bitnu odliku frizerske struke u prenošenju znanja s majstora. - Postojeće mjere su nam pomogle. Ugasio se požar, no mi moramo riješiti problem struke. Struka se ne razvija jer frizeri zbog visokog PDV-a ne žele ući u sustav PDV-a. Niža stopa PDV-a bi pomogla da frizeri ne zatvaraju vrata svojih frizerskih salona i da nam kvalitetan kadar ne odlazi raditi van Hrvatske. - Pitanje je zašto većina frizerskih salona ima po 1 ili 2 zaposlena? Pa baš zbog ulaska u sustav PDV-a kakav je sad, sustav u kojem se ne isplati povećavati zapošljavanje, prihode i ulaganje pa mnogi smatraju kako je taj trud uzaludan i kontraproduktivan. U prevedenom za više truda i zalaganja manje zarade! - Spuštanje stope PDV-a nema veze sa spuštanjem cijena u našoj struci, već naprotiv ostavlja veći neto prihod poslodavcu da poveća plaću zaposleniku, da uloži u njegovu edukaciju, da uloži u prostor i kupi bolju opremu jednom riječju sama struka se podiže na veći nivo, i upravo ta razlika u oporezivanju se opet vraća u proračun, ali drugim kanalima. - Kod samog smanjenja PDV-a u početku dolazi do negativnog efekta jer će postojeći saloni manje uplaćivati, i ako u obzir uzmemo i nove salone koji će postupno ulaziti u sustav PDV-a i nova zapošljavanja, već kroz 3-4 godine imamo višestruko pozitivan efekt što smo i prikazali u našoj Inicijativi. - Po našim informacijama u Hrvatskoj smo 2013. godine imali 16% frizerskih salona u sustavu PDV-a, a danas ih je manje od 7%. Očit je trend fragmentacije i sve manjeg razvijanja salonskog poslovanja. Za 5-10 godina neće nas imati tko šišati. Ovo nisu jedini problemi frizerske struke, ali su važni za njezinu održivu budućnost. Popis djelatnosti iz članka 106. u Direktive vijeća EU (2006/112/EZ) kojima je dopušteno uvođenje niže stope PDV na svoje usluge 1. Manji popravci: (a) bicikala; (b) cipela i robe od kože; (c) odjeće i kućanskog rublja (uključujući popravke i izmjene); 2. obnova i popravci privatnih stanova, osim materijala koji čine značajni dio vrijednosti isporučene usluge; 3. čišćenje prozora i čišćenje u privatnim kućanstvima; 4. usluge kućne njege, kao što je pomoć u kući i njega mladih, skrb za starije osobe, bolesne ili invalide; 5. frizerske usluge. Osim što su ovo sve intenzivno radne djelatnosti s visokim udjelom osobnog rada, još jedan od razloga zašto su ove djelatnosti izdvojene u ovoj EU direktivi i dozvoljeno im je da imaju nižu stopu PDV-a na svoje usluge je i veliki udio nelegalnog poslovanja tj rada na crno, koji uvelike opterećuje i sve frizere koji legalno rade. Izdvajamo samo neke od izjava koje čujemo od vlasnika frizerskih salona vezano za sustav PDV-a na frizerske usluge i situaciju u frizerskoj struci: - „Spasio sam se od kada sam izašao iz sustava PDV-a. Sada imam manje djelatnika, manje brige i više zaradim.“ - „U mom slučaju razlika između biti izvan i

	<p>u sustavu PDV-a izgleda ovako: u godini prije ulaska u sustav PDV-a = 6.000,00 kn paušalnog poreza, a u prvoj godini u sustavu PDV-a, s 2 djelatnika više = 103.000,00 kn samo PDV-a. Ne isplati mi se!“ - „U posljednje 2 godine mi je 4 djelatnika (ne učenika), u prosjeku 20 godišnjaci, otišlo u Njemačku. To su situacije u Slavoniji gdje u inozemstvo odlaze bez puno razmišljanja ili kvalitetne pripreme. Na žalost, ni tamo nemaju velike šanse ostati u struci, pošto nisu dosegнули kvalitetu i znanje jezika da mogu raditi u dobrim salonima.“ - „Vlasnik sam salona u kojem smo tri zaposlene i imam dvije praktikantice. Posao se širi i ja bih vrlo rado zaposlila još jednu radnicu, ali ne mogu jer bi onda morala u sustav PDV-a! I tako nažalost moram odbijati mušterije jer je neizvedivo odraditi sve. Kad bi porez bio 13% , ajme gdje bi nam bio kraj! Više zaposlenih, kvalitetniji rad i država bi dobila više s tom stopom PDV-a. Mislim da bi se puno nas odlučilo ući u sustav PDV-a. Barem ja bi!“ - „Trenutno u mom salonu je dvoje djelatnika i radimo samo 1 smjenu. Ali ako npr. želim da mi salon radi cijeli dan od 8 do 20h, trebam minimalno 4 djelatnika i ulazim u PDV sustav. Ali kada u moju cijenu dodam PDV onda više nisam konkurentan u odnosu na kolegu koji nije u sustavu PDV-a te time ima i nižu cijenu usluge. Kako da objasnim našim strankama da im cijene usluga moramo povećati za 25%? Kada bi se smanjio PDV na 13% na naše usluge ta bi razlika bila manja i prilagođenija frizerskoj struci. Sigurno bi došlo do povećanja broja salona s više djelatnika te bi time bilo i više salona u sustavu PDV-a i u našoj struci se ne bi bježalo od toga da razvijamo svoje poslovanje i prenosimo svoje znanje na mlađe kolege. A važno je i reći kako većina frizera su žene, njima je još veći problem održati salonsko poslovanje u skladu s promjenama i napredovanjem struke jer imaju i veće obiteljske obaveze, odlaze na porodiljni...“ U ime grupe vlasnika frizerskih salona u RH, Denis Vidović, mag.oec.</p>
<p>12 Udruga hrvatskih otkupljivača i prerađivača mlijeka CroMilk PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Poštovani, molimo vas da razmotrite da se od oporezivanja nižom stopom poreza na dodanu vrijednost prilikom stavljanja na tržište već u ovome krugu porezne reforme u obzir uzmu i mliječni proizvodi, čime bi se oni na taj način doveli u ravnopravan položaj s prehrambenim proizvodima na tržištu koji imaju značajan udio u potrošnji kućanstva i koji se već sada oporezuju nižom stopom, i gdje bi se postigla ujednačenost ove stope sa stopama poreza na dodanu vrijednost za mliječne proizvode u gotovo svim državama članicama EU i u zemljama u našem okruženju. Naime ovako visoku stopu poreza na dodanu vrijednost od 25% za mliječne proizvode od svih država članica EU osim naše zemlje ima jedino Danska, a ista je za mliječne proizvode najviša i u odnosu na zemlje u našem okruženju. Smatramo da se može očekivati da bi se efekt primjene niže stope poreza na dodanu vrijednost na mliječne proizvode prilikom stavljanja na tržište pozitivno odrazio na potrošače te na</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuju mliječni proizvodi nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u.</p>

	<p>ukupni mljekarski sektor naše zemlje, koji je dugi niz godina u značajnim problemima koji rezultiraju padom proizvođača i otkupa mlijeka u našoj zemlji.</p>	
<p>13</p>	<p>Krešimir Kuterovac PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Obračun PDV-a na unos proizvoda iz EU Načinom obračuna PDV-a pri unosu repromaterijala i poljoprivrednih proizvoda, RH radi direktnu štetu našoj poljoprivrednoj proizvodnji i čini je manje konkurentnom. „Stjecanje dobara unutar Europske unije prema čl. 9. st. 1. Zakona o PDV-u je stjecanje prava raspolaganja pokretnom materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika, koju prodavatelj ili stjecatelj dobara ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze stjecatelju tih dobara u državu članicu koja nije država članica u kojoj je započela otprema ili prijevoz tih dobara. Slijedom navedenog, ako dobra isporučuje porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a iz neke od država članica EU poreznom obvezniku u RH koji ima ispravan PDV identifikacijski broj, pri toj isporuci, uz dokaze o otpremi dobara u RH, isporučitelj neće obračunati PDV, već prenosi poreznu obvezu (engl. reverse charge) na primatelja poreznog obveznika u RH. Primatelj dobara koji ima pravo na odbitak pretporeza ne treba platiti PDV (nema novčanog odljeva), već kroz Obrazac PDV iskazuje obvezu i pretporez u istom iznosu. Dakle, u tom slučaju „plaćanje“ obveze za PDV obavlja se samo obračunski. Uz Obrazac PDV, primatelj dobara koji je upisan u registar poreznih obveznika za PDV u RH, dužan je podnijeti i PDV-S Obrazac (Prijava za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije).“ Koliko su troškovi prodaje i proizvodnje niži kada poduzetnik u RH UVOZI proizvode a ne kupuje domaće zbog ovakvog obračuna PDV-a Pretpostavljamo da je prosječna kta 5% god a dani vezivanja obrtnog kapitala 100 dana . Samo ušteda na cijena kapitala potrebnog za financiranje uvoznog PDV-a je 125 milijuna eura ili za ovaj iznos troškovi uvozne robe niži su nego da se ova roba kupuje u RH , što je prevedeno i direktan trošak (ne)konkurentnosti Hrvatskog gospodarstva (proizvodnje) koji država svojom poreznom politikom napravi . Ukoliko se gleda prerađivačka industrija koja ima duge obrtaje pa i po godinu dana iznosi koji se mogu uštedjeti na uvozu su još značajni. Proizvođač pršuta 100 000 kom godišnje uštedi kupujući uvozni but jednake kvalitete i cijene 520 000 kn. Ili cca 70 000 eura, na manjem trošku obrtnog kapitala, što čini cca 3,5% ulaznog troška sirovine. PDV politike naplate poreza u zemljama EU su različite, korištena legislativa EU ostavlja slobodu članicama da pojedine odredbe prilagodi svojim interesima. Zaključak: Omogućavanje prijenosa porezne obaveze na uvezna dobra država direktno stimulira uvoz proizvoda. Cijena obrtnog kapitala u Hrvatskoj je visoka a time je i veći interes za uvozom proizvoda jer se ostvaruju velike uštede. Ovom politikom direktno je ugrožena i konkurentnost proizvođačkog sektora u Hrvatskoj . A razlika nije baš mala po našim proračunima radi se o oko 125 milijuna eura</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Međutim, Zakonom o PDV-u nije moguće propisati tuzemni prijenos porezne obveze za sav repromaterijal namijenjen poljoprivrednoj proizvodnji, jer isto nije propisano Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o PDV-u mora biti usklađen.</p>

	<p>godišnje. Predlažemo izjednačavanje statusa kod plaćanja PDV-a domaćoj poljoprivrednoj proizvodnji i prehrambenoj industriji tako da prijenos porezne obaveze obuhvati ovaj sektor i odnosi se na sve repromaterijale u sektoru , a koji bi na taj način bio u ravnopravnoj poziciji sa UNOSOM PROIZVODA IZ EU</p>	
<p>14</p>	<p>Merlinka d.o.o. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, broj 115/16) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2017. godine propisana je: - preraspodjela između stope PDV-a od 25% i 13% na određena dobra i usluge Nadalje propisane su odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2018. godine, a odnose se na: - povećanje praga za ulazak u sustav PDV-a na 300.000,00 kuna Da je nakon odluke o preraspodjeli stope od 01.01.2017. godine smanjena porezna stopa na frizerske usluge danas bi preko 20% ukupnih salona bilo u sustavu PDV-a. Nakon povećanja praga puno salona je izašlo iz sustava PDV-a, a i iz sustava fiskalizacije vidljivo je drastično smanjivanje subjekata u sustavu PDV-a kroz proteklih 5 godina. Svi subjekti koji su tada bili na samom rubu ulaska u sustav PDV-a, su razvili svoje poslovanje i povećali prihode za tih 70.000,00 kn i opet stali kako bi ostali izvan sustava PDV-a. Stoga povećanje praga nije bilo trajno rješenje već odgoda problema. Po današnjom troškovima svi subjekti koji zapošljavaju 2 i više djelatnika nikako ne bi mogli biti izvan sustava PDV-a i zato je bitno porezno rasterećenje kako bi se smanjila siva zona i uveo red te zdrava tržišna konkurencija koja dovodi do poboljšanja struke a i veći prinos državi. Stoga predlažemo usklađivanje u skladu s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ. (Izvor: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=celex%3A32006L0112) gdje se u odjeljku 2, poglavlje 3, prilog 4 spominju FRIZERSKE USLUGE kao lokalno isporučene usluge i usluge za osobnu higijenu društva na koje je moguće primijeniti sniženu stopu PDV-a. 7 članica Europske unije je prepoznalo važnost frizera u društvu kao i specifičnost frizerskog poslovanja, a analize iz tih EU država koje već imaju nižu stopu PDV-a za frizerske usluge pokazuju pozitivan efekt i dobro iskustvo i nakon više od 10 godina primjene te i dalje zadržavaju nižu stopu PDV-a za frizere dok se Hrvatski frizeri oporezuju s 25% jednoj od najviših općih stopa PDV-a u Europi. Posljednji primjer je Češka koja je ove godine snizila PDV za frizerske i brijaučke usluge s 21 na 10%. Frizeri u Sloveniji imaju 9,5% još od 2010. godine, a sada traže da se snizi na 8,5%. Nizozemska ima 9%, Irska ima 13,5%, Cipar 5%, Poljska 8%, Luksemburg 8%. Najnovija informacija iz Irskog frizerskog udruženja je da vlada u potpunosti razumije frizerski sektor i stopa PDV-a na frizerske usluge se sa već snižene stope od 13.5% smanjuje na 9% od 01.11.2020. kako bi se taj sektor što više stimulirao jer bitan i od javnog značaja. Stoga je poželjno da se uvede proširenje primjene stope PDV-a od 13% i na frizerske usluge te da Hrvatska bude 8 članica EU sa sniženom</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuju frizerske usluge nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u.</p>

	<p>stopom PDV-a na frizerske usluge. Pošto je sada po službenim podacima iz sustava fiskalizacije samo 7% salona u sustavu PDV-a, smanjenjem stope na 13% bi moglo sasvim realno rezultirati time da kroz 5 godina u sustavu PDV-a bude i više od 20% salona, može biti otvoreno i više od 700 novih radnih mjesta, a s godinama primjene i više! Sve naše procjene i analize frizerske industrije u Hrvatskoj dostupne su na poveznici: https://drive.google.com/drive/folders/1QOQIWEB78LzdgrplfSo99cLg4JhBRQMx?usp=sharing Dokumenti koje možete pogledati su: - Inicijativa za nižu stopu PDV-a na frizerske usluge - Argumenti-za-Inicijativu-niže-stope-PDV-a-za-fri zere - Objašnjenje novih analiza prema podacima iz porezne uprave - Prezentacija smanjenja stope PDV-a za službenih 4832 frizerskih salona od kojih je 7% u sustavu PDV-a na 5 godina - Efekt smanjenja stope PDV-a za službenih 4832 frizerskih salona od kojih je 7% u sustavu PDV-a na 5 godina - Prezentacija smanjenja stope PDV-a za službenih 7213 frizerskih i kozmetičkih salona od kojih je 7% u sustavu PDV-a na 5 godina - Efekt smanjenja stope PDV-a za službenih 7213 frizerskih i kozmetičkih salona od kojih je 7% u sustavu PDV-a na 5 godina</p>	
15	<p>Vincek d.o.o. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Poštovani, Obračam Vam se iz udruge hrvatskih autobusnih prijevoznika a vezano za oporezivanje prijevoza putnika za vrijeme proglašene pandemije virusom Covid-19. Oporezivanje usluga prijevoza putnika je u nadležnosti države članice Europske unije u kojoj se prijevoz obavlja, što znači da se u prekograničnom prijevozu primjenjuje pravila oporezivanja PDV-om različitih država članica EU-a. Stoga je u djelatnosti prijevoza putnika primijećeno narušavanje tržišne konkurencije, jer se u državama primjenjuje različita pravila: od oslobođenja s pravom na odbitak pretporeza do različitih sniženih stopa što ih se primjenjuje ovisno o vrsti prijevoza (cestovni, željeznički, riječni i jezerski, morski i zračni), tržištu prijevoza (domaći, odnosno unutarnji1 , prijevoz unutar i izvan EU-a) ili državi članici. U nekim se članicama primjenjuje različita mjerila oporezivanja PDV-om u domaćem prijevozu, pa se različito oporezuje čak različite vrste prijevoza, ovisno o tome radi li se o autobusnome, taksi-, metro- ili tramvajskom prijevozu, te linijskomu ili povremenom prijevozu. Konkretno Hrvatska je u Europskoj uniji jedna od država koja prednjače sa vrlo visokom stopom oporezivanja prijevoza putnika. Obzirom na cjelokupno gospodarsko stanje a uzrokovano korona virusom molimo Vas da hitno razmotrite sniženje stope PDV-a na prijevoz putnika a kako bi barem malo nama poduzetnicima olakšali ovu situaciju u kojoj smo se našli. Sa poštovanjem! Predsjednik udruge Krešimir Čumbrek</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuje usluga prijevoza putnika nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u.</p>
16	<p>Denis Peloz PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog za snižavanje stopa PDV-a nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u.</p>

	<p>Od propisanog smanjenja opće stope PDV-a od 25% na 24% s primjenom od 1. siječnja 2020. godine, odustalo se , te je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u (Narodne novine, broj 121/19) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2020. propisano zadržavanje opće stope PDV-a od 25%, čime se nažalost očigledno odustalo od strategije postupnog snižavanja stope prema 22% ili niže, ali i istovremeno i snižavanja od stope prava odbitka PDV-a. Po ugledu na postupak Njemačke, iako je naravno RH neusporediva, ukoliko se stanje sa Covid19 epidemijom ne popravi, možda bi se trebalo razmotriti primjenu nekakve privremene PDV šok terapije za prvo polugodište 2021. na način da se standardna stopa snizi sa 25% na 22% ili čak na 20%, a snižena stopa sa 13% na 11% ili čak 10% , a takvih je prijedloga podosta. No zbog poreznog jaza i obračuna porez / pretporez, tada je nužno obaviti "dvostruki zahvat". Problem će nastati ako dođe do još drastičnijeg pada obračunskih osnovica i značajnijeg pada potrošnje, tada će biti svejedno da li je Standardna stopa 25% ili 20%. Ako se pokaže dobrim privremene stope mogu ostati na snazi.</p>
<p>17 Zdravko Marić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA , ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Sustav PDV-a se opet bespotrebno komplicira izdvajanjem pojedinih sektora, proizvođača i usluga. Pokazalo se da su učinci ovakve porezne politike nepravedni prema onima koji su najuspješniji. Ključno je da li porezna politika treba poticati razvoj gospodarstva ili povećavati prihod državnog proračuna (uvijek oko 60% bez obzira na mjere) oporezivanjem najuspješnijih (npr IT koji plaća 25%). Ovo navodi najuspješnije IT kompanije da sele svoj posao izvan RH. Rijetki izuzeci potvrđuju to pravilo. Forsiranje turizma i ugostiteljstva je postalo nepodnošljivo. Zalažem se za jednostavan porezni sustav sa najviše dvije porezne stope, koje treba odrediti prema trenutnim potrebama državnog proračuna umanjene za 10-tak %, sa jasnim planom kontinuiranog godišnjeg smanjivanja. Samo rasterećenja u poreznom sustavu mogu doprinijeti razvoju gospodarskih aktivnosti. Do sada, ove fazne promjene nisu dale rezultat. Činjenica je da državni proračun iz godine u godinu raste a % učešća PDV-a je u njemu isti, bez bitnog povećanja gospodarskih aktivnosti. Dugotrajna recesija koja je ponovo počela još će te aktivnosti smanjiti! Zato, smanjenje PDV-a i ne samo njega, isključivo svima jednako.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>18 Mičo Ljubenko ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST, Članak 15. Predlaže se urediti čl. 58. koji uređuje kada se ne može odbiti pretporez - dopunom sa točkom 3. u stavku 4. koja glasi: "... ako prethodno nije platio PDV po računu za primljena dobra i obavljene usluge, a ima obvezu plaćanja PDV-a po računima za isporučena dobra i usluge nakon naplate tih računa." Obrazloženje: Obzirom da je sada uređeno pravo određenim poreznim obveznicima da njihova obveza plaćanja PDV-a nastupa nakon naplate (a ne</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Međutim, člankom 125.i stavkom 4. Zakona o PDV-u propisano je da porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge.</p>

	<p>izdavanja) tzv. izlaznog računa smatramo da je pravilno i osnovano s aspekta obračuna PDV-a da takvi porezni obveznici ujedno imaju i pravo na priznati pretporez, ne već činom primitka tj. knjiženja ulaznog računa nego činom plaćanja ulaznog računa odnosno PDV-a po ulaznom računu. U suprotnom, dolazi do zakonite štete na teret proračuna gdje se obvezniku priznaje ili obavlja povrat PDV-a iako nije platio ulazni račun, a nema obvezu plaćanja PDV-a, jer nije naplatio izlazni račun. Ovo zakonsko rješenje ujedno potiče i uredno i pravodobno plaćanje računa, umjesto korištenja ulaznih računa radi ostvarenja prava na odbitak pretporeza PDV-a, bez namjere pravodobnog plaćanja PDV-a po ulaznim računima. Ovim rješenjem ostaje na snazi postojeće adekvatno rješenje u odnosu na porezne obveznike koji obvezu plaćanja PDV-a imaju temeljem knjiženja izlaznog računa (ne naplate), a zbog toga imaju i pravo odbitka pretporeza temeljem knjiženja ulaznog računa, a ne plaćanja ulaznog računa.</p>	
19	<p>HOK ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST, Članak 16.</p> <p>Ovim se člankom mijenja članak 76. s ciljem da se omogući proširena primjena obračunske kategorije PDV-a pri uvozu, a radi rasterećenja poreznih obveznika u pogledu potrebnih financijskih sredstava za plaćanje PDV-a pri uvozu. Uvjeti za to propisuju se novim stavkom 8., a jedan od uvjeta je i to da je porezni obveznik već bio uvoznik kroz prethodnih 12 mjeseci i da je u tih 12 mjeseci proveo najmanje 5 postupaka uvoza na području EU. Predlažemo taj uvjet brisati. Obrazloženje: Posve podržavamo namjeru da se proširi primjena obračunskog PDV-a jer se redovnim postupkom doista poreznog obveznika opterećuje velikim iznosom PDV-a kojeg mora platiti, a zatim traži njegovo priznavanje kroz pretpovrat. Time se opterećuje i Porezna uprava koja mora provoditi postupak, što izaziva troškove, a rezultat za državni proračun u smislu prihoda ne postoji. Uvjeti postojanja prava na odbitak pretporeza, boniteta/solventnosti i izostanka kršenja poreznih propisa su logični i prihvatljivi. Uvjet pravodobno i u cijelosti podmirenih obveza je upitan u ovim trenucima ne posve i u svakom trenutku evidentiranog stanja obveza, zbog kašnjenja s uparivanjem podataka za korisnike mjera HZZ-a za očuvanje radnih mjesta. No, uvjet od najmanje 5 uvoza u proteklih godinu dana znači propisivanje posebne pogodnosti samo za velike gospodarske subjekte i posebice uvoznike. Malo gospodarstvo i obrtnici takvim su uvjetom isključeni iz pogodnosti, a upravo je njima uvoz osnovnih sredstava financijski posebno opterećujuć u već ionako izuzetno teškoj situaciju u pogledu likvidnosti. Dakle, ako ostane propisan ovakav uvjet, oni će i nadalje morati prvo platiti PDV, a zatim ga kroz pretporez potraživati i u tom razdoblju angažirati svoja dodatna sredstva.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se.</p>
20	<p>HGK ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST, Članak 16.</p> <p>Članice HGK iz Udruženja računovođa predlažu izmijeniti čl. 16. na način da se brišu točke b.,c.,d., i</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se.</p>

	<p>e. u stavku 8. i stavak 9. koji propisuju uvjete za izdavanje odobrenja za obračunski PDV po uvozu. S obzirom da se radi o obračunskom PDV-u koji nema utjecaj na proračun, nema potrebe dodatno otežavati poreznom obvezniku koji ne može zadovoljiti sve uvijete koji se predlažu.</p>	
<p>21</p>	<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST, Članak 33.</p> <p>Ispravak porezne obveze zbog nenaplativih potraživanja U hrvatskom poreznom zakonodavstvu nije predviđeno oslobađanje od PDV-a u slučaju nenaplativog duga niti postoji mogućnost jednostranog ispravka PDV-a bez pisane potvrde kupca o obavljenom ispravku pretporeza u evidencijama PDV-a. Mnogi kupci nisu voljni izvršiti ispravak i dati potrebnu potvrdu. AmCham smatra da bi hrvatska Porezna uprava trebala omogućiti jednostrani ispravak PDV-a za nenaplative dugove usklađivanjem hrvatskog zakonodavstva o PDV-u s pravilima EU-a. Ključni razlozi za hitnu potrebu izmjene hrvatskog zakonodavstva o PDV-u proizlaze iz nedavne prakse (presuda) Suda Europske unije (CJEU). Sud se zalaže za pravo poreznih obveznika da smanje poreznu osnovicu u slučaju neplaćanja, čak i u slučajevima kada države članice EU-a ne dopuštaju takvo smanjenje, kao što je slučaj u Hrvatskoj (a porezna tijela država članica moraju se pridržavati sudskih presuda). Između ostalog, iz prakse Suda proizlazi: - da bi zabrana smanjenja porezne osnovice u slučaju neplaćanja bila u suprotnosti s načelom porezne neutralnosti, - da države članice mogu propisati uvjete za smanjenje porezne osnovice s ciljem sprečavanja utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza. Međutim, te mjere moraju biti ograničene na postizanje tih ciljeva i trebale bi što manje utjecati na načela Direktive o PDV-u, a posebice na načelo neutralnosti. Osobito u slučaju neplaćanja, ti bi uvjeti trebali biti ograničeni na to da porezni obveznik pribavi dokaz da naknada za isporuku primatelju neće biti naplaćena. Porezni obveznik može smanjiti poreznu osnovicu nakon što se definitivno utvrdi da kupac neće platiti punu cijenu za isporuku ili kada porezni obveznik može s razumnom vjerojatnošću pokazati da dug neće biti podmiren. Zakonske odredbe daju hrvatskim obveznicima mogućnost ispravka obveze PDV-a u vezi s nenaplativim potraživanjima, ali je procedurom taj ispravak za porezne obveznike otežan. Naime, jedan od uvjeta za ispravak je da porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu raspolaže pisanom izjavom primatelja isporuke da je ispravio odbitak pretporeza u svojim poslovnim knjigama i evidencijama. Drugim riječima, ispravak nije moguć bez suradnje kupca. Primjerice, porezni sustav Velike Britanije nalaže automatsku i zakonsku obvezu kupcima da izvrše povrat pretporeza Poreznoj upravi ako nisu platili svojim dobavljačima u roku od šest mjeseci od primitka dobara, odnosno usluga. Američka gospodarska komora smatra da se Porezna uprava Hrvatske također, promjenom zakonskih propisa, treba uključiti u postupak naplate nenaplativih potraživanja i propisati rok u kojem porezni obveznici moraju obaviti ispravak pretporeza</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Prijedlog da se propiše mogućnost za jednostrani ispravak porezne obveze zbog nenaplativih potraživanja nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja. Ako dođe do ispravka porezne osnovice odnosno obveze poreza zbog nemogućnosti naplate, tada se ispravak može obaviti samo na način da i isporučitelj i primatelj na propisani način i za isti iznos isprave porez odnosno pretporez. Odredbama Pravilnika o PDV-u propisano je da se u slučaju ispravka računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza obveza obračuna PDV-a može ispraviti u razdoblju oporezivanja, u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču, a porezni obveznik raspolaže s odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene. Zakonom o PDV-u propisana je mogućnost da porezni obveznici čija vrijednost isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, mogu obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke, a pravo na odbitak pretporeza imaju kad plate račun dobavljaču. Također, napominje se da će od 1. siječnja 2021. godine zbog povećanja praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama većina poreznih obveznika moći odlučiti da će plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.</p>

ako nisu platili svoje dobavljače na vrijeme. Time bi se olakšao proces ispravka poreznim obveznicima koji se nisu uspjeli naplatiti za isporučena dobra i obavljene usluge, a istovremeno su imali obvezu platiti PDV iz vlastitih sredstava jer nisu naplatili svoja potraživanja od kupca. Također bi se teret ispravka pomaknuo s poreznog obveznika na Poreznu upravu, što se smatra ispravnim i djelotvornijim postupkom. Mnoge zemlje EU-a dopuštaju oslobađanje od PDV-a za nenaplativi dug i propisuju određene formalne zahtjeve u tom pogledu. Na primjer, u Češkoj, Francuskoj, Grčkoj, Italiji, Nizozemskoj i Sloveniji, za primjenu oslobođenja od PDV-a kod nenaplativog duga općenito se zahtijeva da dužnik pokrene službeni stečajni postupak ili druge postupke u slučaju insolventnosti kako je određeno zakonom, često s dodatnim ograničavajućim uvjetima za primjenu oslobođenja od PDV-a (npr. izmijenjeni račun isporučitelja ili odobrenje, sudska odluka i slično). S druge strane, za primjenu oslobođenja od PDV-a kod nenaplativog duga u Belgiji propisuje se samo uvjet da se nenaplativi dug mora iskazati u financijskim izvještajima i drugim obvezama izvještavanja, kao što je izdavanje korektivnog dokumenta koji uključuje specifične informacije povezane s nenaplativim dugom u trenutku kada isporučitelj može svim sredstvima dokazati da se potraživanje smatra izgubljenim. Slični uvjeti koji omogućuju širi opseg primjene oslobođenja od PDV-a kod nenaplativog duga primjenjuju se, primjerice, u Austriji, Cipru, Danskoj, Irskoj, Latviji i Poljskoj, uz dodatni uvjet izdavanja pisane obavijesti isporučitelja kupcu, na temelju koje kupac ima obvezu ispraviti (tj. smanjiti) svoj pretporez. AmCham smatra da nema zapreke da se takvo rješenje implementira i u hrvatski porezni sustav. Stoga, kako bi svoje propise prilagodili pozitivnim praksama u drugim zemljama EU-a, AmCham predlaže da se sadašnji članak 33. stavak 7. hrvatskog Zakona o PDV-u izmijeni na sljedeći način: „Ako se porezna osnovica naknadno promijeni zbog opoziva, različitih popusta ili nemogućnost naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio robu ili usluge može ispraviti iznos PDV-a ako poreznog obveznika kojem je roba isporučena ili usluge obavljene pisanim putem obavijesti o iznosu PDV-a za koji primatelj nema pravo na odbitak”. Također, AmCham predlaže da se sljedeći stavci dodaju članku 33. (8) Porezni obveznik također može ispraviti (smanjiti) iznos zaračunanog PDV-a ako nakon pravomoćne sudske odluke o završetku stečajnog postupka ili uspješnog završetka postupka prisilne nagodbe potraživanje poreznog obveznika nije naplaćeno ili nije u cijelosti naplaćeno. Porezni obveznik može postupiti na isti način ako dobije pravomoćnu sudsku odluku kojom se obustavlja ovršni postupak ili drugi dokument kojim se pokazuje da završetkom izvršnog postupka njegovo potraživanje nije naplaćeno ili nije u cijelosti naplaćeno. Isto vrijedi i za poreznog obveznika kojemu dug nije vraćen ili nije u cijelosti vraćen jer je dužnik izbrisan iz registra ili registara ili drugih relevantnih zakonom propisanih evidencija. (9) Ne uzimajući u obzir prethodni stavak, ako porezni

	<p>obveznik naknadno primi uplatu ili djelomičnu uplatu za isporuku dobara ili usluga, porezni obveznik mora ispraviti (smanjiti) iznos po toj osnovi neplaćenog PDV-a, tj. mora platiti odgovarajući iznos PDV-a u državni proračun. Daljnja pravila o smanjenju obveze PDV-a zbog nemogućnosti naplate propisana u članku 43. stavku 1. Pravilnika o PDV-u ostaju nepromijenjena: „Ako se naknadno umanjuje naknada zbog različitih vrsta popusta koje isporučitelj daje primatelju, kao što su popusti zbog ranijeg plaćanja, rabati i druge vrste odobrenja ili zbog nemogućnosti naplate, tada se umanjuje porezna osnovica na način propisan člankom 33. stavkom 7. Zakona o PDV-u.”</p>	
22	<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST, Članak 34. AmCham podržava izmjenu Zakona o PDV-u kojom se povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 7.500.000,00 kuna na 15.000.000,00 kuna kako bi se olakšalo poslovanje poreznim obveznicima.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
23	<p>Miće Ljubenko ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST, Članak 36. Obzirom da sustav e-savjetovanja ne nudi mogućnost prijedloga dopune u odnosu na čl. koji nije naveden, ovdje se daje prijedlog dopune čl. 127. neovisno što se formalno postavlja kod čl. 126., zbog gornjih razloga. Predlaže se dopuna postojećeg čl. 127. st. 2. tako da se iza sadašnje rečenice dodaje nova rečenica kako glasi: "Odgovornost poreznog obveznika za drugog poreznog obveznika može biti utvrđena samo ako je prethodno pravomoćno utvrđena odgovornost poreznog obveznika koji mu je obavio isporuku." Obrazloženje: Prema sadašnjem uređenju članka 127. moguće je utvrditi odgovornost poreznog obveznika koji je moguće i platio "svoj" PDV prije i neovisno što je utvrđena odgovornost drugog poreznog obveznika koji mu je isporučio dobra ili usluge i koji nije platio "njegov" PDV. Kako se radi o odvojenim postupcima time se uzrokuje pravno neodržava situacija da porezni obveznik koji je platio PDV uzrokuje osporavanje utvrđene obveze PDV-a, a time i obvezu ponovnog plaćanja istog PDV-a umjesto poreznog obveznika koji mu je izdao račun i nije platio PDV, a koji u svojem postupku ne mora nužno biti pravomoćno utvrđen odgovornim. Gore navedena situacija postoji u aktualnoj praksi, te stoga smatramo kako nije riječ o samo teoretskom problemu. Svrha i cilj ove odredbe je, da iznimka u obvezi plaćanja PDV-a u vidu dodatne nove obveze (zbog odgovornosti za prethodnika tj. isporučitelja) može doći samo ako je prethodno formalno pravomoćno utvrđena odgovornost tzv. prethodnog poreznog obveznika koji nije platio predmetni PDV.</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Napominje se da je prema odredbama Zakona o PDV-u neosporno da je porezni obveznik isporučitelj odgovoran za obračun, prijavljivanje i plaćanje PDV-a za razdoblje oporezivanja. Odredbe o odgovornosti primatelja isporuke su iznimka te se koriste kad nastupe okolnosti propisane člankom 127. Zakona o PDV-u.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije)

		ke unij e u pot pun osti pre uzet u odr edb u prij edlo ga pro pisa ?	Euro pske unije nije preu zet ili je djelo mičn o preu zet u odre dbu prij edlog a prop isa)
<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2019.</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2019., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 58.</p> <p>1. Mjesto isporuke sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik mjesto je u kojem ta osoba ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište:</p> <p>(a) telekomunikacijskih usluga;</p> <p>(b) usluga radijskog i televizijskog emitiranja;</p> <p>(c) elektronički isporučene usluga, a posebno onih iz Priloga II.</p>		Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o izmje nama i dopu nama Zako na o porez u na doda nu

<p>Ako dobavljač usluge i kupac komuniciraju putem elektroničke pošte, to samo po sebi ne znači da je isporučena usluga elektronički isporučena usluga.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u samo jednoj državi članici i</p> <p>(b) usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije država članica iz točke (a) i</p> <p>(c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.</p> <p>3. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 2. točki (c), od tog se trenutka primjenjuje stavak 1.</p> <p>4. Država članica na čijem državnom području dobavljači iz stavka 2. imaju poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, tim dobavljačima dodjeljuje pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu sa stavkom 1., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.</p> <p>5. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 2., 3. i 4.</p> <p>6. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 2. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 (*1).</p> <p>(*1) Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).";</p> <p>Članak 219.a zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 219.a</p>			<p>vrijednost (NN 106/18) člana k/članci 5., 13., 16. i 17.</p>
--	--	--	---

<p>1. Ispostavljanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., ispostavljanje računa podliježe sljedećim pravilima:</p> <p>(pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj dobavljač ima sjedište svog poslovanja ili stalan poslovni nastan aiz kojeg se obavlja isporuka ili, u nedostatku takva sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, u državi članici u)kojoj dobavljač ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište, ako:</p> <p>i.dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V., ili njegova poslovna jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a točke (b), a obveznik plaćanja PDV-a je osoba kojoj se roba ili usluge isporučuju osim ako kupac izdaje račun (samofakturiranje);</p> <p>ii.se smatra da isporuka robe ili usluga nije obavljena unutar Zajednice, u skladu s odredbama glave V.;</p> <p>(b)pravilima koja se primjenjuju u državi članici identifikacije dobavljača koji se koristi jednom od posebnih odredaba iz glave XII. poglavlja 6.</p> <p>3. Stavci 1. i. 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje članke od 244. do 248.”;</p> <p>3.U članku 358.a točka 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.,porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici’ znači porezni obveznik koji nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;”;</p> <p>4.U članku 361. stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(e)izjavu da osoba nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i da tamo nema stalan poslovni nastan.”.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2021.</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2021., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>U članku 14. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„4. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 7. iza stavka 10.</p>	<p>U potp unosi preuzeto</p>	

<p>1,prodaja robe na daljinu unutar Zajednice' znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz države članice koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;</p> <p>(b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili instalacije, s pokusnim radom ili bez njega;</p> <p>2,prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja' znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;</p> <p>(b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili instalacije, s pokusnim radom ili bez njega.”;</p> <p>2.Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 14.a</p> <p>1. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR, smatra se da je taj porezni obveznik sâm primio i isporučio tu robu.</p> <p>2. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku robe unutar Zajednice od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sâm primio i isporučio tu robu.”</p> <p>3.Članak 33. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 33.</p>	<p>dodaje se novi stavak 11. koji glasi:</p> <p>„(11) U smislu ovoga Zakona primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1 . „prodaja dobara na daljinu unutar Europske unije“ je</p>		
---	---	--	--

<p>Odstupajući od članka 32.:</p> <p>(a) Mjestom isporuke za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;</p> <p>(b) Mjestom isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;</p> <p>(c) Smatra se da se mjesto isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako se PDV na tu robu mora prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4.”;</p> <p>4. Članak 34. briše se;</p> <p>5. Članak 35. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 35.</p> <p>Članak 33. ne primjenjuje se na isporuku rabljene robe, umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, kako je definirano u članku 311. stavku 1. točkama od 1. do 4., kao ni na isporuku rabljenih prijevoznih sredstava, kako je definirano u članku 327. stavku 3., koja podliježe PDV-u u skladu s relevantnim posebnim postupcima.”;</p> <p>6. U članku 58. stavci od 2. do 6. brišu se;</p> <p>U glavi V. umeće se sljedeće poglavlje:</p> <p>„POGLAVLJE 3.a</p> <p>Prag za porezne obveznike koji isporučuju robu obuhvaćenu člankom 33. točkom (a) i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 58.</p> <p>Članak 59.c</p> <p>1. Članak 33. točka (a) i članak 58. ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište samo u jednoj državi članici;</p> <p>(b) usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici koja nije ona iz točke (a) ili se roba otprema ili prevozi u državu članicu koja nije ona iz točke (a); i</p>	<p>isporu ka dobara koju otprem a ili prevozi isporuč itelj ili druga osoba za njegov račun, uključu jući kada isporuč itelj neizrav no sudjelu je u prijevo zu ili otprem i dobara, iz države članice koja nije država</p>		
---	---	--	--

<p>(c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.</p> <p>2. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 1. točke (c), od tog se trenutka primjenjuju članak 33. točka (a) i članak 58.</p> <p>3. Država članica na čijem se državnom području nalazi roba u trenutku kada započne njezina otprema ili prijevoz ili u kojoj porezni obveznici koji isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge imaju poslovni nastan dodjeljuje poreznim obveznicima koji obavljaju isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu s člankom 33. točkom (a) i člankom 58., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.</p> <p>4. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 1., 2. i 3.</p> <p>5. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 1. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive (EU) 2017/2455.”;</p> <p>8. Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 66.a</p> <p>Odstupajući od članka 63., 64. i 65. u odnosu na isporuke robe za koje PDV plaća osoba koja omogućuje isporuku na temelju članka 14.a, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.”;</p> <p>9. U članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(ca) uvoz robe za koju se PDV treba prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu u državi članici uvoza dostavljen, za primjenu posebne odredbe, pojedinačni identifikacijski broj za PDV dobavljača ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 369.q;”;</p> <p>10. U članku 220. stavku 1. točka (2) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(2) isporuku robe kako je navedeno u članku 33., osim ako se porezni obveznik koristi posebnom odredbom iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3.”;</p>	<p>članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>a</p> <p>) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezn</p>		
---	---	--	--

<p>11.Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 242.a</p> <p>1. Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s odredbama glave V. omogućuje isporuku robe ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.</p> <p>2. Evidencija iz stavka 1. mora se dotičnim državama članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem.</p> <p>Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.”;</p> <p>12.Naslov poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu”;</p> <p>13. U članku 358. točke 1., 2. i 3. brišu se;</p> <p>14. naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebna odredba za usluge koje isporučuju porezni obveznici bez poslovnog nastana unutar Zajednice”;</p> <p>15.U članku 358.a dodaje se sljedeća točka 3.:</p> <p>„(3),država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.”;</p> <p>16.Članak 359. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 359.</p> <p>Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan u državi članici ili ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova se posebna odredba primjenjuje na sve usluge isporučene unutar Zajednice.”;</p>	<p>i obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni</p>		
---	---	--	--

<p>17.Članak 362. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 362.</p> <p>Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem. Na temelju informacija upotrijebljenih za tu identifikaciju, države članice potrošnje mogu primijeniti vlastite sustave identifikacije.”;</p> <p>18. U članku 363. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a) ako obavijesti tu državu članicu da više ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;</p> <p>19.Članci 364. i 365. zamjenjuju se sljedećima:</p> <p>„Članak 364.</p> <p>Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi ovom posebnom odredbom, podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje, bez obzira na to jesu li usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a mora se podnijeti do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.</p> <p>Članak 365.</p> <p>U prijavi PDV-a navodi se pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom koje su obavljene tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a moraju se također navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.</p> <p>Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 364. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;</p> <p>20.Članak 368. zamjenjuje se sljedećim:</p>	<p>obveznik i</p> <p>b</p> <p>)</p> <p>isporučeno dobro nije novo prijevodno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.</p>		
---	---	--	--

<p>„Članak 368.</p> <p>Porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji se koristi posebnom odredbom ne može odbiti PDV u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom. Članak 2. stavci 2. i 3. te članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom.</p> <p>Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici za svoje oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;</p> <p>21.Naslov odjeljka 3. poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su pružili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje”;</p> <p>22.U članku 369.a dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„3.,država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3. ili, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu.”;</p> <p>23.Članci 369.b i 369.c zamjenjuju se sljedećim člancima:</p> <p>„Članak 369.b</p> <p>Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje, a koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge isporučene unutar Zajednice.</p> <p>Članak 369.c</p> <p>Porezni obveznik mora državi članici identifikacije prijaviti kada započinje i završava sa svojim oporezivim djelatnostima obuhvaćenima ovom posebnom odredbom ili kada promijeni te djelatnosti tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ovom posebnom odredbom. On te informacije dostavlja u elektroničkom obliku.”;</p>	<p>2</p> <p>. „prodaj a dobara na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a“ je isporu ka dobara koju otprem a ili prevozi isporuč itelj ili druga osoba za njegov račun, uključ ujući kada isporuč</p>		
---	---	--	--

<p>2Članak 369.e mijenja se kako slijedi: 4 (a) uvodne riječi zamjenjuju se sljedećim tekstom: „Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz posebne odredbe u svakom od sljedećih slučajeva:” (b) točka (a) zamjenjuje se sljedećim: „(a) ako pošalje obavijest da više ne obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;</p> <p>25.Članci 369.f i 369.g zamjenjuju se sljedećim člancima:</p> <p>„Članak 369.f</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom državi članici identifikacije elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja robe na daljinu unutar Zajednice i jesu li usluge obuhvaćene posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.</p> <p>Članak 369.g</p> <p>1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje robe na daljinu unutar Zajednice kao i isporučenih usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom obavljenih tijekom poreznog razdoblja te ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu. Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.</p> <p>2. Ako se, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice obuhvaćene ovom posebnom odredbom, roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu države članice identifikacije, u prijavi PDV-a također se moraju navesti ukupna vrijednost takve prodaje za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem koji dodjeljuje svaka takva država članica. Prijava PDV-a sadržava te informacije za svaku državu članicu koja nije država članica identifikacije, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.</p>	<p>itelj neizrav no sudjelu je u prijevu zu ili otprem i dobara, iz trećeg područ ja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunje ni sljedeći uvjeti:</p> <p>a) isporu ka dobara obavlja</p>		
---	--	--	--

<p>3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih isporučuje usluge, u prijavi PDV-a moraju se navesti i ukupna vrijednost takvih isporuka za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem te poslovne jedinice, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.</p> <p>4. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.f. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;</p> <p>26.U članku 369.h stavku 1. drugom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:</p> <p>„Ako je isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, upotrebljava devizni tečaj koji je primjenjiv posljednjeg dana poreznog razdoblja.”;</p> <p>27.U članku 369.i prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a, najkasnije do isteka roka unutar kojeg se mora podnijeti prijava.”;</p> <p>28.Članak 369.j zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 369.j</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državi članici potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 2. stavku 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom.</p> <p>Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;</p> <p>29.U članku 369.k stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p>	<p>se porezn om obvezn iku ili pravno j osobi koja nije porezn i obvezn ik, a čije stjecan je dobara unutar Europs ke unije ne podlije že plaćanj u PDV- a u skladu s članko m 5. stavko m 1. ovoga</p>		
--	---	--	--

<p>„1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.”;</p> <p>3U glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak:</p> <p>0</p> <p>„ODJELJAK 4.</p> <p>Posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja</p> <p>Članak 369.1</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo robu, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR.</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.„porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici’ znači porezni obveznik koji nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;</p> <p>2.„posrednik’ znači osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju imenuje porezni obveznik koji prodaje na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza utvrđenih u ovoj posebnoj odredbi u ime i za račun poreznog obveznika;</p> <p>3.„država članica identifikacije’ znači sljedeće:</p> <p>•</p> <p>(a) ako porezni obveznik nema poslovni nastan u Zajednici, država članica u kojoj se odluči registrirati;</p> <p>(b) ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom;</p> <p>(c) ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta država članica;</p> <p>(d) ako posrednik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta država članica;</p> <p>(e) ako posrednik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom.</p>	<p>Zakona , ili bilo kojoj dru gjoj osobi koja nije porezn i obvezn ik i</p> <p>b</p> <p>) isporuč eno dobro nije novo prijev zno sredstv o niti dobro koje isporuč itelj ili druga osoba za njegov račun,</p>		
--	--	--	--

<p>Za potrebe točaka (b) i (e), ako porezni obveznik ili posrednik ima više od jednog stalnog poslovnog nastana u Zajednici, on je vezan odlukom o navođenju države članice poslovnog nastana za dotičnu kalendarsku godinu i dvije kalendarske godine koje slijede;</p> <p>4. „država članica potrošnje” znači država članica u kojoj završava isporuka ili prijevoz robe kupcu.</p> <p>Članak 369.m</p> <p>1. Države članice dopuštaju sljedećim poreznim obveznicima koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja da se koriste ovom posebnom odredbom:</p> <p>(a)svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(b)svim poreznim obveznicima, neovisno o tome imaju li poslovni nastan u Zajednici, koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik s poslovnim nastanom u Zajednici;</p> <p>(c)svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU (*2) i Uredbe (EU) br. 904/2010 te koji se bavi prodajom na daljinu robe iz te treće zemlje.</p> <p>Ti porezni obveznici primjenjuju tu posebnu odredbu na svu svoju prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.</p>	<p>sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.”.</p> <p>D</p> <p>osadašnji stavak 11. postaje stavak 12.</p>		
<p>2. Za potrebe stavka 1. točke (b) nijedan porezni obveznik ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.</p> <p>3. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje popis trećih zemalja iz stavka 1. točke (c) ovog članka. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011, a u tu svrhu odbor jest odbor osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.</p> <p>Članak 369.n</p> <p>Za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja na koju se PDV prijavljuje prema ovoj posebnoj odredbi, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke. Smatra se da je roba isporučena u trenutku prihvaćanja plaćanja.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>I</p> <p>za članka 7.a dodaje se članak 7.b koji glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 369.o</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili posrednik koji djeluje za njegov račun moraju državi članici identifikacije prijaviti kada započinje ili završava sa svojom djelatnošću u okviru ove posebne odredbe ili kada promijeni tu djelatnost tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje posebnom odredbom. Te se informacije dostavljaju u elektroničkom obliku.</p> <p>Članak 369.p</p> <p>1. Informacije koje porezni obveznik koji se ne koristi posrednikom mora dostaviti državi članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:</p> <p>(a) ime;</p> <p>(b) poštansku adresu;</p> <p>(c) elektroničku adresu i internetske stranice;</p> <p>(d) identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj.</p> <p>2. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom za račun poreznog obveznika sadržavaju sljedeće pojedinosti:</p> <p>(a) ime;</p> <p>(b) poštansku adresu;</p> <p>(c) elektroničku adresu;</p> <p>(d) identifikacijski broj za PDV.</p> <p>3. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije u odnosu na svakog poreznog obveznika kojeg zastupa prije nego što se taj porezni obveznik započne koristiti ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:</p> <p>(a) ime;</p> <p>(b) poštansku adresu;</p> <p>(c) elektroničku adresu i internetske stranice;</p> <p>(d) identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj;</p> <p>(e) njegov pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 369.q stavkom 2.a.</p>	<p>„Članak 7.b</p> <p>(1) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaj</p>		
--	--	--	--

<p>4. Svaki porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik, obavješćuju državu članicu identifikacije o svakoj promjeni dostavljenih informacija.</p> <p>Članak 369.q</p> <p>1. Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji se koristi ovom posebnom odredbom pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.</p> <p>2. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.</p> <p>3. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe u odnosu na svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan.</p> <p>4. Identifikacijski broj za PDV dodijeljen na temelju stavaka 1., 2. i 3. upotrebljava se samo za potrebe ove posebne odredbe.</p> <p>Članak 369.r</p> <p>1. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog obveznika koji se ne koristi posrednikom:</p> <p>(a) ako on obavijesti državu članicu identifikacije o tome da više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale njegove oporezive djelatnosti prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(c) ako više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ove posebne odredbe;</p> <p>(d) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.</p> <p>2. Država članica identifikacije briše posrednika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) ako u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji se koristi ovom posebnom odredbom;</p>	<p>u dobra na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a u pošiljk ama čija unutar nja vrijedn ost nije veća od 1.135,0 0 kuna, smatra se da je taj porezn i obvezn ik isporuč itelj.</p>		
--	--	--	--

<p>(b) ako više ne ispunjava ostale uvjete potrebne za rad kao posrednik;</p> <p>(c) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.</p> <p>3. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik:</p> <p>(a) ako posrednik obavijesti državu članicu identifikacije o tome da taj porezni obveznik više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale oporezive djelatnosti tog poreznog obveznika u vezi s prodajom na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(c) ako taj porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ove posebne odredbe;</p> <p>(d) ako taj porezni obveznik uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu;</p> <p>(e) ako posrednik državu članicu identifikacije obavijesti da više ne zastupa tog poreznog obveznika.</p> <p>Članak 369.s</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svaki mjesec bez obzira na to je li obavljena prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.</p> <p>Ako se prijava PDV-a mora podnijeti u skladu s prvim stavkom, države članice ne nameću, u svrhu PDV-a, nikakve dodatne obveze ili druge formalnosti pri uvozu.</p> <p>Članak 369.t</p> <p>1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.q i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza obračuna PDV-a tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.</p> <p>2. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon njezina podnošenja, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.s. U toj</p>	<p>(2)</p> <p>Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku dobara unutar Europske unije</p>		
--	---	--	--

<p>sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.</p> <p>Članak 369.u</p> <p>1. Prijava PDV-a sastavlja se u eurima.</p> <p>Države članice čija valuta nije euro mogu zahtijevati da se iznosi u prijavi PDV-a navedu u njihovoj nacionalnoj valuti. Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik primjenjuju, za potrebe popunjavanja prijave PDV-a, devizni tečaj primjenjiv na posljednji dan poreznog razdoblja.</p> <p>2. Konverzija se provodi primjenjujući devizne tečajeve koje je za taj dan objavila Europska središnja banka ili ako taj dan nije bilo objave, devizne tečajeve za sljedeći dan od dana objave.</p> <p>Članak 369.v</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a najkasnije do isteka roka u kojem se mora podnijeti prijava.</p> <p>Plaćanje se obavlja na bankovni račun denominiran u eurima, koji odredi država članica identifikacije. Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se plaćanje obavi na bankovni račun denominiran u njihovoj vlastitoj valuti.</p> <p>Članak 369.w</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u odnosu na svoje oporezive djelatnosti obuhvaćene ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1. i članku 3. Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.</p> <p>Ako se mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom odbija PDV nastao u toj državi članici u odnosu na svoje oporezive</p>	<p>od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku isporučitelj.“.</p>		
---	---	--	--

<p>djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250 ove Direktive.</p> <p>Članak 369.x</p> <p>1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Posrednik vodi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega zastupa. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.</p> <p>2. Evidencija iz stavka 1. državi članici potrošnje i državi članici identifikacije mora se na njihov zahtjev staviti na raspolaganje elektroničkim putem.</p> <p>Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.</p> <p>[*2] Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.).";"</p> <p>3U glavi XII. dodaju se sljedeća poglavlja:</p> <p>1 „POGLAVLJE 7.</p> <p>Posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz</p> <p>Članak 369.y</p> <p>Ako se, za uvoz robe, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR ne upotrebljava posebna odredba iz poglavlja 6. odjeljka 4., država članica uvoza dopušta osobi koja prijavljuje robu carini za račun osobe kojoj je roba namijenjena unutar područja Zajednice da se koristi posebnim postupcima za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu u pogledu robe za koju otprema ili prijevoz završavaju u toj državi članici.</p> <p>Članak 369.z</p> <p>1. Za potrebe ovog posebnog postupka primjenjuje se sljedeće:</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 13. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka:</p> <p>a) mjestom isporuke za prodaju dobara na</p>	<p>U potpuno preuzeto</p>	
--	--	---------------------------	--

<p>(a) osoba kojoj je roba namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a;</p> <p>(b) osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice naplaćuje PDV od osobe kojoj je roba namijenjena i izvršava plaćanje takvog PDV-a.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice poduzme odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da osoba kojoj je roba namijenjena plati točan iznos poreza.</p> <p>Članak 369.za</p> <p>Odstupajući od članka 94. stavka 2., države članice mogu predvidjeti da je pri korištenju ove posebne odredbe primjenjiva standardna stopa PDV-a koja je primjenjiva u državi članici uvoza.</p> <p>Članak 369.zb</p> <p>1. Države članice dopuštaju da se PDV naplaćen u okviru ovog posebnog postupka prijavljuje elektronički putem u mjesečnoj prijavi. U prijavi se mora navesti ukupan PDV naplaćen tijekom relevantnog kalendarskog mjeseca.</p> <p>2. Države članice zahtijevaju da se PDV iz stavka 1. plati do kraja mjeseca koji slijedi nakon uvoza.</p> <p>3. Osobe koje se koriste ovim posebnim postupkom čuvaju evidenciju transakcija obuhvaćenih ovim posebnim postupkom tijekom razdoblja koje treba odrediti država članica uvoza. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim ili carinskim tijelima države članice uvoza omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a te se nju elektroničkim putem stavlja na raspolaganje državi članici uvoza na njezin zahtjev.</p> <p>POGLAVLJE 8.</p> <p>Protuvrijednosti</p> <p>Članak 369.zc</p> <p>1. Protuvrijednost eura u nacionalnoj valuti koju treba uzeti u obzir za iznos naveden u članku 369.l i članku 369.y utvrđuje se jedanput godišnje. Primjenjuju se tečajevi dobiveni prvoga radnog dana u listopadu, a počinju proizvoditi učinke 1. siječnja sljedeće godine.</p>	<p>daljinu unutar Europske unije smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava,</p> <p>b) mjesto isporuke za prodaju dobara</p>		
--	---	--	--

<p>2. Države članice mogu zaokružiti iznos u nacionalnoj valuti koji su dobile pretvorbom iznosâ u eure.</p> <p>3. Države članice mogu nastaviti primjenjivati iznos koji je na snazi u trenutku godišnje prilagodbe predviđene u stavku 1., ako pretvorba iznosa izraženog u eurima prije zaokruženja predviđenog u stavku 2. rezultira izmjenom iznosa izraženog u nacionalnoj valuti manjom od 5 % ili smanjenjem tog iznosa.”.</p>	<p>na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu u kojoj ne završava otprema ili prijevoz dobara smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevo</p>		
--	--	--	--

	<p>z dobra kupcu završa va,</p> <p>c) smatra se da se mjesto isporu ke za prodaj u dobra na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a nalazi u državi članici u kojoj otprem a ili prijervo</p>		
--	---	--	--

	<p>z dobra kupcu završa va, ako se PDV na ta dobra mora prijavit i prema posebn om postup ku iz članak a 125.ha do 125.hk ovoga Zakona ” .”</p> <p>S stavci 4., 5., 6., 7., 8. i 9. brišu se.</p>		
--	---	--	--

	<p>Dosada šnji stavak 10. postaje stavak 4.</p>		
	<p>Članak 19.</p> <p>U članku 95. stavku 5. riječi: „stavak a 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9.“ zamjen juje se riječim a: „stavka 3.“.</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	<p>Članak 8.</p> <p>U članku 26. stavci 3., 4. i 5. brišu se.</p> <p>Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 3. i 4.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
	<p>Članak 9.</p> <p>I za članka 26. dodaje se</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>naslov i članak 26.a koji glasi:</p> <p>„2.2.10. Prag za porezn e obvezn ike koji isporuč uju dobra obuhva ćena članko m 13. stavko m 3. točkom a) ovoga Zakona i isporuč uju usluge obuhva ćene članko</p>		
--	--	--	--

	m 26. ovoga Zakona		
	Članak 26.a		
	(1) Članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona ne primje njuju se ako su ispunje ni sljedeći uvjeti:		

	<p>a ispor)učitelj ima sjediš te, prebi vališt e ili uobič ajeno boravi šte u Repub lici Hrvat skoj,</p>		
	<p>b uslug)e se obavl aju osoba ma koje nisu porez ni obvez nici i koje imaju sjediš te,</p>		

	prebi vališ t e ili uobič ajeno boravi šte u drugo j državi članici ili se dobra otpre maju ili prevo ze u drugu držav u članic u i		
	c ukup)na vrijed nost, bez PDV- a, isporu ka iz		

	točke b) ovoga stavk a u tekuć oj kalen darsk oj godini nije veća od 77.00 0,00 kuna te nije bila veća od naved enog iznosa tijeko m preth odne kalen darsk e godin e.		
--	--	--	--

	<p>(2) Ako se tijekom kalendarske godine prijeđe prag iz stavka 1. točke c) ovoga članka, od tog se trenutka primjenjuju članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga</p>		
--	---	--	--

	<p>Zakona .</p> <p>(3) Porezn i obvezn ik koji isporuč uje dobra koja se nalaze na područ ju Republ ike Hrvats ke u trenutk u kada počinje njihova otprem a ili prijevo z ili koji obavlja teleko munika cijske</p>		
--	---	--	--

	usluge, usluge radijsk og i televizi jskog emitira nja i elektro nički obavlje ne usluge i ima sjedišt e u Republ ici Hrvats koj te ispunja va uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabra ti određi vanje mjest		
--	--	--	--

	<p>isporu ke u skladu s članko m 13. stavko m 3. točkom a) i članko m 26. ovoga Zakona , što ga obvezu je na razdob lje od dvije kalend arske godine.</p> <p>(4) Minista r financij a praviln ikom propis</p>		
--	---	--	--

	<p>uje način praćenj a jesu li ispunje ni uvjeti iz stavak a 1., 2. i 3. ovoga članka. “.</p>		
		<p>Nije potr ebn o preu zima nje</p>	<p>Uz točku 8. Člana k 66.a nije potre bno preuz imati jer je člank om 1. točko m 2.</p>

			Direk tive Vijeć a (EU) 2019 /199 5 izmij enjen .
	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 44. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:</p> <p>„7. uvoz</p>	U potp unos ti preu zeto	

	dobara za koja se PDV treba prijaviti i u skladu s posebnim postupkom iz članka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu dostavljen, za		
--	--	--	--

	primjenu posebnog postupka, pojedinačni identifikacijski broj isporučitelja ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 125.hf ovoga Zakona „		
--	---	--	--

	<p>Članak 17.</p> <p>U članku 78. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako porezni</p>	<p>U potpuno ti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

	obveznik primjenjuje posebni postupak iz članka 125.a do 125.h ovoga Zakona “.		
	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 83. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. i stavak 9. koji glase:</p>	U potpunosti preuzeto	

	„(8) Ako porezn i obvezn ik, putem uporab e elektro ničkog sučelja, kao što je mjesto trgova nja, platfor ma, portal ili slično sredstv o, osobi koja nije porezn i obvezn ik		
--	---	--	--

	unutar Europske unije u skladu s odredbama članaka 12. do 28. ovoga Zakona omogućuje isporuku dobara ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim		
--	---	--	--

	isporu kama. Ta eviden cija mora biti dovoljn o detaljn a kako bi se porezn im tijelim a država članica u kojima su te isporu ke oporez ive omogu ćilo da provjer e je li PDV praviln o		
--	--	--	--

	obračun. (9) Evidencija iz stavka 8. ovog članka mora se državama članicama staviti na raspolaganje električkim putem, te se mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transa		
--	--	--	--

	<p>kcija obavljena.”.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 12. Naslov poglavlja 6. glave XII. nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točko</p>

			m 7. Direk tive Vijeć a (EU) 2019 /199 5 izmij enjen .
	<p>Članak 21.</p> <p>Naslov iznad članka 119. mijenja se i glasi:</p> <p>„6.2. Posebn i</p>	U potp unos ti preu zeto	

	<p>postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije“.</p> <p>U članku 119. iza točke 2. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje</p>		
--	--	--	--

	<p>točka 3. koja glasi:</p> <p>„3. „držav a članica potroš nje“ je država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s članci ma 16. do 26. ovoga Zakona .“</p>		
--	---	--	--

	<p>Članak 22.</p> <p>Članak 119.a mijenja se i glasi:</p> <p>„Posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje se na usluge iz članka 16. do 26. ovoga Zakona koje porezn</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

	i obvezn ik koji nema sjedišt e na područ ju Europs ke unije obavi na područ ju Europs ke unije osoba ma koje nisu porezn i obvezn ici, a koje imaju sjedišt e, prebiv alište ili uobičaj		
--	--	--	--

	eno boraviš te u bilo kojoj državi članici. “.		
	<p>Članak 23.</p> <p>U članku 120. stavku 3. iza riječi: „dodjel juje“ dodaju se riječi: „pojedi načni“.</p>	U potp unos ti preu zeto	

	<p>Članak 24.</p> <p>U članku 121. točka a) mijenja se i glasi:</p> <p>„a) podnes e obavije st da više ne obavlja usluge obuhva ćene posebn im postup kom oporez ivanja usluga koje</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	--	---------------------------------	--

	obavlja ju porezn i obvezn ici bez sjedišt a unutar Europs ke unije.“.		
	<p>Članak 25.</p> <p>U članku 122. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Porezn i obvezn ik iz</p>	U potp unos ti preu zeto	

	članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obveza n je za svako kalend arsko tromje sečje do zadnje g dana u tekuće m mjesec u po protek u tromje sečja za koje se prijava podnos i, Porezn oj upravi podnije ti		
--	---	--	--

	prijavu PDV-a za posebn i postup ak oporez ivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdob lju obavlja o usluge obuhva ćene ovim posebn im postup kom. Prijava PDV-a za posebn i postup ak oporez		
--	---	--	--

	<p>ivanja podnos i se elektro ničkim putem. “.</p> <p>U stavku 2. dodaju se druga i treća rečenic a koje glase:</p> <p>„U slučaju izmjen e podnes ene prijave PDV-a za posebn i</p>		
--	---	--	--

	postupak oporezivanja, izmjen e se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i		
--	---	--	--

	iznos PDV-a koji se mijenja “.		
	<p>Članak 26.</p> <p>U članku 124. stavku 1. riječi: „za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i električni obavlje</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>ne usluge“ brišu se.</p> <p>I za stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako se porezn i obveznik iz stavka 1. ovoga članka registri rao za potrebe PDV-a u</p>		
--	--	--	--

	tuzems tvu s osnove obavlja nja djelatn osti koje nisu obuhva ćene ovim posebn im postup kom, ostvar uje pravo na odbita k PDV- a u vezi s oporez ivom djelatn ošću koja je obuhva ćena ovim posebn im		
--	---	--	--

	postupkom u prijavi PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona “.		
		Nije potrebno preuzimanje	Uz točku 21. Naslov odjeljka 3. poglavlja 6. glave XII. nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 8. Direk

			<p>tive Vijeć a (EU) 2019 /199 5 izmij enjen .</p>
		<p>Nije potr ebn o preu zima nje</p>	<p>Uz točku 22. Točk u 3. člank a 369.a nije potre bno preuz imati jer je člank om 1. točko m 9. Direk tive</p>

			Vijeć a (EU) 2019 /199 5 izmij enjen člana k 369.a .
		Nije potr ebn o preu zima nje	Uz točku 23. Člana k 369.b nije potre bno preuz imati jer je člank om 1. točko m 10. Direk tive

			Vijeće a (EU) 2019 /199 5 zamijenjen .
	<p>Članak 29.</p> <p>U članku 125.c stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Porezni obveznik koji je</p>	U potpunosti preuzeto	

	Republ iku Hrvats ku odabra o kao državu članicu prijave, mora Porezn oj upravi elektro ničkim putem prijavit i početa k i presta nak svoje djelatn osti u okviru posebn og postup ka oporez ivanja ili promje		
--	---	--	--

	<p>nu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja."</p> <p>.</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 24. Člana k 369.e točku a nije potrebno preuzimati jer je</p>

		člankom 1. točkom 11. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 zamijenjena.
	Nije potrebno preuzimanje	Uz točku 25. Članka 369.f i članka 369.g stavke 1., 2. i 3. nije potrebno preuz

			imati jer se člank om 1. točka ma 12. i 13. Direk tive Vijeć a (EU) 2019 /199 5 zamj enjuj u.
	<p>Članak 31.</p> <p>Č lanak 125.e mijenja se i glasi:</p>	U potp unos ti preu zeto	

	<p>„Člana k 125.e</p> <p>(8) U slučaju izmjen e podnes ene prijave PDV-a za posebn i postup ak oporez ivanja, izmjen e se uključu ju u sljedeć u prijavu u roku od tri godine od propis anog</p>		
--	--	--	--

	roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potroš nje, razdob lje oporez ivanja i iznos PDV-a koji se mijenja . (9) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga		
--	---	--	--

	članka iskazuju u se u kunam a. Ako su isporu ke obavlje ne u drugim valuta ma, porezn i obvezn ik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primje njuje tečaj koji vrijedi na posljed nji dan razdob lja oporez		
--	---	--	--

	ivanja. Prerač unavan je se obavlja prema tečaju koji objavlj uje Europs ka središn ja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavlj uje, za dan sljedeć e objave tečaja.“ .		
--	---	--	--

		Nije potrebno preuzimanje	Uz točku 27. Člana k 369.i je već sadržan u članku u 125.f Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/
--	--	---------------------------	---

			14, 115/ 16, 106/ 18 i 121/ 19).
	<p>Članak 32.</p> <p>Članak 125.g mijenja se i glasi:</p> <p>„Članak 125.g</p> <p>(1) Porezni obveznik iz članka 125.c</p>	U potpunosti preuzeto	

	stavka 1. ovoga Zakona nema pravo na odbita k prepo reza prema odredb ama članka 58. ovoga Zakona , odnosn o članka 168. Direkti ve Vijeća 2006/ 112/E Z. (2) Porezn		
--	--	--	--

	i obvezn ik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potroš nje povrat PDV-a može zatraži ti neovis no o članku 2. stavku 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki e) Direkti ve Vijeća		
--	--	--	--

	2008/ 9/EZ.		
	(3) Ako se porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora registrirati za potrebe PDV-a u tuzemstvu za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom		

	oporez ivanja, ima pravo na odbita k prepo reza za isporu ke obuhva ćene posebn im postup kom suklad no odredb ama članka 58. ovoga Zakona , odnosn o članka 168. Direkti ve Vijeća 2006/		
--	--	--	--

	<p>112/E Z u prijavi PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona , odnosn o članka 250. Direkti ve Vijeća 2006/ 112/E Z.“.</p>		
		<p>Nije potr ebn o preu zima nje</p>	<p>Uz točku 29. Člana k 369.k je već sadrž an u člank u 125.h</p>

			Zako na o porez u na doda nu vrijed nost (Naro dne novin e broj 73/1 3, 99/1 3, 148/ 13, 153/ 13, 143/ 14, 115/ 16, 106/ 18 i 121/ 19).
--	--	--	--

	<p>Članak 33.</p> <p>I</p> <p>za članka 125.h dodaju se naslovi i članci 125.ha do 125.hp koji glase:</p> <p>„6.4. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

	<p>uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja</p> <p>Članak 125.ha</p> <p>(1) U vezi s člancima 125.ha do 125.hk ovoga Zakona prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja</p>		
--	---	--	--

	ja ili trećih zemalj a obuhva ća samo dobra, uz iznimk u dobara koja podlije žu trošari nama, u pošiljk ama čija unutar nja vrijedn ost nije veća od 1.135,0 0 kuna.		
	(2) U vezi s članci		

	<p>ma 125.ha do 125.hk ovoga Zakona primje njuju se sljedeć e definici je:</p> <p>1. „porez ni obvezn ik koji nema sjedišt e u Europs koj uniji“ je porezn i obvezn ik koji nema sjedišt e,</p>		
--	---	--	--

	<p>stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije,</p> <p>2. „posrednik“ je osoba sa sjedištem u Europskoj uniji koju imenuje porezn</p>		
--	--	--	--

	i obveznik koji prodaje dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i ispunjanje obveza u vezi s ovim posebnim postupkom u ime i za račun porezn		
--	--	--	--

	<p>og obvezn ika,</p> <p>3. „držav a članica prijave “ je:</p> <p>a) ako porezn i obvezn ik nema sjedišt e u Europs koj uniji, država članica u kojoj se odluči prijavit i,</p>		
--	---	--	--

	b) ako porezn i obvezn ik ima sjedišt e izvan Europs ke unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslov nih jedinic a, država članica sa stalno m poslov nom jedinic om za koju porezn		
--	---	--	--

	<p>i obvezn ik naznač i da će se u njoj koristit i ovim posebn im postup kom,</p> <p>c) ako porezn i obvezn ik ima sjedišt e poslov anja u državi članici, ta država članica,</p>		
--	---	--	--

	<p>d) ako posrednik ima sjedište poslovanja u državi članici, ta država članica,</p>		
	<p>e) ako posrednik ima sjedište poslovanja izvan Europske unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslov</p>		

	<p>nih jedinic a, država članica sa stalno m poslov nom jedinic om za koju posred nik naznač i da će se u njoj koristit i ovim posebn im postup kom.</p> <p>4. „držav a članica potroš nje“ je</p>		
--	--	--	--

	država članica u kojoj završa va isporu ka ili prijevo z dobara kupcu.		
	(3) Za potreb e stavka 2. točke 3. podtoč aka b) i e), ako porezn i obvezn ik ili posred nik ima više od jedne stalne poslov		

	ne jedinic e u Europs koj uniji za posebn i postup ak oporez ivanja, odluka u kojoj je naznač io državu članicu stalne poslov ne jedinic e obvezu je ga u tekućoj kalend arskoj godini i tijeko m sljedeć e dvije		
--	--	--	--

	<p>kalend arske godine.</p> <p>6.4.1. Primje na posebn og postup ka</p> <p>Članak 125.hb</p> <p>(1) Posebn i postup ak za prodaj u dobara na daljinu uvezen ih iz trećih područ</p>		
--	---	--	--

	ja ili trećih zemalj a mogu primje njivati:		
	a) svi porezn i obvezn ici sa sjedišt em u Europs koj uniji koji prodaj u dobra na daljinu uvezen a iz trećih područ ja ili trećih zemalj a,		

	b) svi porezni obveznici, neovisno o tome imaju li sjedište u Europskoj uniji, koji prodaju u dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja a te koje zastupaju		
--	--	--	--

	<p>posrednik sa sjedištem u Europskoj uniji,</p> <p>c) svi porezni obveznici sa sjedištem u trećoj zemlji s kojom je Europska unija sklopio sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje</p>		
--	--	--	--

	primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/ 24/EU i Uredbe (EU) br. 904/2 010 te koji se bave prodajom dobara na daljinu iz te treće zemlje.		
	Porezni i obvezni		

	<p>ici iz ovoga stavka primje njuju ovaj posebn i postup ak na svu svoju prodaj u dobara na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a.</p> <p>(2) Porezn i obvezn ik iz stavka</p>		
--	--	--	--

	<p>1. točke b) ovoga članka ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.</p> <p>6.4.2. Nastanak porezne obveze</p> <p>Članak 125.hc</p> <p>Za prodaju</p>		
--	---	--	--

	dobara na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a na koja se primje njuje posebn i postup ak, oporez ivi događa j i obveza obraču na PDV-a nastaju u trenutk u isporu ke, pri čemu se		
--	--	--	--

	<p>smatra da su dobra isporučena u trenutku u prihvatanja plaćanja.</p> <p>6.4.3. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka</p> <p>Članak 125.hd</p>		
--	--	--	--

	Porezn i obvezn ik koji primje njuje ovaj posebn i postup ak ili posred nik koji djeluje za njegov račun mora Porezn oj upravi elektro ničkim putem prijavit i početa k i presta nak svoje djelatn osti u		
--	---	--	--

	<p>okviru ovog posebnog postupka ili promjenute djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka.</p> <p>Članak 125.he</p> <p>(1) Porezni</p>		
--	---	--	--

	<p>obveznik koji ne imenuje posrednika, mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka dostaviti sljedeće podatke:</p> <p>a) ime i prezim e / naziv,</p>		
--	---	--	--

	<p>b) adresu,</p> <p>c) adresu elektroničke pošte i internetske stranice,</p> <p>d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.</p> <p>(2) Posrednik mora</p>		
--	--	--	--

	Porezn oj upravi prije početk a primje ne posebn og postup ka za račun porezn og obvezn ika dostavi ti sljedeć e podatk e: a) ime i prezim e / naziv,		
--	---	--	--

	<p>b) adresu,</p> <p>c) adresu elektro ničke pošte,</p> <p>d) PDV identifi kacijski broj.</p> <p>(3) Posred nik mora Porezn oj upravi prije početk a primje ne posebn og</p>		
--	--	--	--

	postup ka za svakog porezn og obvezn ika kojeg zastup a dostavi ti sljedeć e podatk e:		
--	---	--	--

a) ime i
prezim
e /
naziv,

b)
adresu,

c)
adresu
elektro
ničku

	pošte i interne tske stranic e, d) PDV identifi kacijski broj ili nacion alni porezn i broj, e) pojedn ačni identifi kacijski broj koji mu je dodijelj en u skladu s članko m 125.hf		
--	---	--	--

	stavko m 2. ovoga Zakona .		
	(4) Svaki porezn i obvezn ik koji primje njuje posebn i postup ak ili ako je moguć e njegov posred nik Porezn u upravu trebaju obavije stiti o svakoj promje		

	ni dostavljenih podataka.		
	Članak 125.hf		
	(1) Porezna uprava dodjeljuje poreznom obvezniku koji primjenjuje ovaj posebni postupak pojedinačni identifikacijski		

	broj za primje nu posebn og postup ka oporez ivanja o čemu ga obavje štava elektro ničkim putem.		
	(2) Porezn a uprava dodjelj uje posred niku poedin ačni identifi kacijski broj o čemu ga		

	<p>obavještava elektroničkim putem.</p> <p>(3) Porezna uprava dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj za primjenu posebnog postupka u odnosu na svakog poreznog obveznika za</p>		
--	--	--	--

	kojeg je imenovan.		
	(4) Pojedinačni identifikacijski broj dodijeljen na temelju stavaka 1., 2. i 3. ovog članka koristi se samo za potrebe ovog posebnog postupka.		

	6.4.4. Brisanj e iz eviden cije		
	Članak 125.hg		
	(1) Porezn a uprava brisa će porezn og obvezn ika koji ne imenuj e posred nika iz eviden cije porezn ih obvezn		

	<p>ika koji primjenju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:</p> <p>a) podnesobavijest da više ne obavlja prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih</p>		
--	--	--	--

	zemalj a, b) se može pretpo staviti da su prestal e njegov e oporez ive djelatn osti prodaj e dobara na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a,		
--	---	--	--

	<p>c) više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,</p> <p>d) ne postupaju skladu s odredbama posebnog postupka.</p> <p>(2) Porezna</p>		
--	--	--	--

	uprava brisat će posred nika iz eviden cije porezn ih obvezn ika koji primje njuju posebn i postup ak oporez ivanja u slučaj e vima ako:		
	a) u razdob lju od dva uzasto pna kalend arska		

	<p>tromje sečja nije radio kao posred nik u ime porezn og obvezn ika koji primje njuje posebn i postup ak,</p> <p>b) više ne ispunja va uvjete potreb ne za rad kao posred nik,</p>		
--	---	--	--

	<p>c) ne postup a u skladu s odredbama posebnog postupka.</p> <p>(3) Porezna uprava brisati će poreznog obveznika kojeg zastupala posrednik iz evidencije poreznih</p>		
--	--	--	--

	<p>obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:</p> <p>a) posrednik obavijesti Poreznu upravu da poreznik više ne obavlja prodaju</p>		
--	---	--	--

	<p>dobara na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a,</p> <p>b) se može pretpo staviti da su prestal e oporez ive djelatn osti porezn og obvezn ika u vezi s prodaj om dobara na</p>		
--	--	--	--

	<p>daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,</p> <p>c) porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,</p> <p>d) porezn</p>		
--	---	--	--

	<p>i obvezn ik ne postup a u skladu s odredb ama posebn og postup ka,</p> <p>e) posred nik obavije sti Porezn u upravu da više ne zastup a tog porezn og obvezn ika.</p>		
--	--	--	--

	<p>6.4.5. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja</p> <p>Članak 125.hh</p> <p>(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili njegov</p>		
--	---	--	--

	posred nik obveza n je za svaki kalend arski mjesec do zadnje g dana u tekuće m mjesec u po protek u mjesec a za koji se prijava podnos i, Porezn oj upravi elektro ničkim putem podnije ti prijavu PDV-a		
--	--	--	--

	za posebn i postup ak oporez ivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdob lju obavlja o prodaj u dobra na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a.		
	(2) U prijavi		

	PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti pojedinačni identifikacijski broj iz članka 125.hf ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupnu vrijednost, bez		
--	---	--	--

	PDV-a, prodaj e dobara na daljinu uvezen ih iz trećih područ ja ili trećih zemalj a za koju je nastala obveza obraču na PDV-a tijeko m razdob lja oporez ivanja, kao i ukupni iznos pripad ajućeg PDV-a po stopam		
--	--	--	--

	<p>a, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupni iznos PDV-a za uplatu.</p>		
	<p>(3) U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću</p>		

	<p>prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja .</p>		
	<p>(4) Iznosi</p>		

	u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuj u se u kunam a. Ako su isporu ke obavlje ne u drugim valuta ma, porezn i obvezn ik iz članka 125.hb ovoga Zakona primje njuje tečaj koji vrijedi na		
--	--	--	--

	posljed nji dan razdob lja oporez ivanja. Prerač unavan je se obavlja prema tečaju koji objavl uje Europs ka središn ja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavl uje, za dan sljedeć e objave tečaja.		
--	--	--	--

	<p>6.4.6. Plaćanj e PDV- a</p> <p>Članak 125.hi</p> <p>Porezn i obvezn ik koji primje njuje posebn i postup ak ili njegov posred nik plaćaju PDV pozivaj ući se na odgova rajući</p>		
--	--	--	--

	referen tni broj prijave PDV-a za posebn i postup ak oporez ivanja najkas nije do isteka roka za podnoš enje te prijave. Uplata se obavlja u kunar a na uplatni račun propis an posebn im propis om.		
--	---	--	--

	<p>6.4.7. Pravo na odbita k pretpo reza</p> <p>Članak 125.hj</p> <p>(1) Porezn i obvezn ik koji primje njuje posebn i postup ak nema pravo na odbita k pretpo reza</p>		
--	--	--	--

	prema odredb ama članka 58. ovoga Zakona , odnosn o članka 168. Direkti ve Vijeća 2006/ 112/E Z za isporu ke obuhva ćene posebn im postup kom. (2) Porezn i obvezn ik iz		
--	--	--	--

	stavka 1. ovoga članka u državi članici potroš nje povrat PDV-a može zatraži ti neovis no o članku 2. stavku 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki e) Direkti ve Vijeća 2008/ 9/EZ.		
--	--	--	--

	<p>(3) Ako se porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja mora registrirati za potrebe PDV-a u tuzemstvu za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom, ima pravo</p>		
--	---	--	--

	na odbita k prepo reza za isporu ke obuhva ćene posebn im postup kom suklad no odredb ama članka 58. ovoga Zakona , odnosn o članka 168. Direkti ve Vijeća 2006/ 112/E Z u prijavi PDV-a		
--	---	--	--

	<p>iz članka 85. ovoga Zakona , odnosno članka 250. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.</p>		
	<p>6.4.8. Vođenje evidencije i čuvanje podataka</p>		

	<p>Članak 125.hk</p> <p>(1) Porezn i obvezn ik koji primje njuje posebn i postup ak mora voditi eviden ciju o transa kcijam a obuhva ćenim ovim posebn im postup kom. Posred nik mora</p>		
--	---	--	--

	voditi eviden ciju za svakog porezn og obvezn ika kojega zastup a. Ta eviden cija mora biti dovoljn o detaljn a kako bi se por eznom tijelu države članice potroš nje omogu ćila provjer a točnost i prijave		
--	---	--	--

	<p>PDV-a za posebn i postup ak oporez ivanja.</p> <p>(2) Eviden cija iz stavka 1. ovoga članka mora na zahtjev , u elektro ničkom obliku biti stavlje na na raspola ganje Porezn oj upravi Republ</p>		
--	---	--	--

	<p>ike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Ta se evidencija mora čuvati deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.</p> <p>6.5. Posebni postup</p>		
--	--	--	--

	<p>ak za prijavu i plaćanj e PDV- a na uvoz</p> <p>Članak 125.hl</p> <p>Ako se, za uvoz dobara, uz iznimk u dobara koja podlije žu trošari nama, u pošiljk ama čija unutar nja vrijedn</p>		
--	--	--	--

	ost nije veća od 1.135,0 0 kuna ne primje njuje posebn i postup ak iz članka 125.ha ovoga Zakona , osoba koja prijavl uje dobra Carins koj upravi za račun osobe kojoj su dobra namije njena unutar područ ja		
--	--	--	--

	Europske unije može primjenjivati posebni postupak za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu za dobra čija otprema ili prijevoz završavaju u tuzemstvu.		
--	---	--	--

Članak
125.h
m

	Za potrebe posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz primjenjuje se sljedeće:		
	a) osoba kojoj su dobra namijenjena odgovorna je za plaćanj		

	<p>e PDV-a,</p> <p>b) osoba koja dobra prijavljuje Carinskoj upravi unutar područja Europske unije naplaćuje PDV od osobe kojoj su dobra namijenjena i obavlja plaćanje takvog PDV-a.</p>		
--	---	--	--

	Članak 125.hn		
	Iznimn o od članka 37. stavka 2. točke b) ovoga Zakona , za potreb e posebn og postup ka za prijavu i plaćanj e PDV- a na uvoz PDV se obraču nava i		

	plaća po stopi iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona . Članak 125.ho (1) PDV naplać en u okviru ovog posebn og postup ka prijavlj uje se elektro ničkim putem u		
--	---	--	--

	<p>mjeseč noj prijavi u kojoj se mora navesti ukupan PDV naplać en tijeko m kalend arskog mjeseč a za koji se prijava podnos i.</p> <p>(2) Prijava iz stavka 1. ovoga članka podnos i se do zadnje</p>		
--	--	--	--

	<p>g dana u tekuće m mjesec u za pretho dni mjesec.</p> <p>(4) Osobe koje primje njuju ovaj posebn i postup ak obvezn e su čuvati eviden ciju transa kcija obuhva ćenih ovim posebn im</p>		
--	--	--	--

	postupkom deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene. Evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se Poreznoj upravi i Carinskoj upravi Republike Hrvatske omogu		
--	--	--	--

	ćila provjer a točnost i prijave iz stavka 1. ovoga članka te im na zahtjev mora biti u elektro ničkom obliku stavlje na na raspola ganje.		
	(5) Minista r financij a praviln ikom propis		

	uje sadržaj eviden cije transa kcija iz stavka 4. ovoga članka.		
	Članak 125.hp		
	Minista r financij a najkas nije do 31. prosinc a tekuće godine donosi odluku o vrijedn osti iz		

	članak a 7.b, 125.ha i 125.hl ovoga Zakona koja se primje njuje od 1. siječnja sljedeć e godine u slučaju da protuv rijedno st iznosa od 150 EUR u kunam a prema tečaju Europs ke središn je banke prvog radnog		
--	--	--	--

	dana u listopadu tekuće godine rezultira povećanjem te vrijednosti od 5% ili više.”.		
		Nije potrebno preuzimanje	Članak 369.zb stavak 2. nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 14. Direktive Vijeća

			(EU) 2019 /199 5 zamijenjen .
<p>Članak 3.</p> <p>Izmjena Direktive 2009/132/EZ</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2021. glava IV. Direktive 2009/132/EZ briše se.</p>	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 44. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:</p> <p>„7. uvoz dobara za koja se PDV treba prijaviti u skladu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	s posebn im postup kom iz članak a 125.ha do 125.hk ovoga Zakona i ako je, najkas nije pri podnoš enju uvozne deklara cije, nadlež nom carinsk om uredu dostavl jen, za primje nu posebn og postup ka, pojedin		
--	---	--	--

	ačni identifi kacijski broj isporuč itelja ili posred nika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjelj uje na temelju članka 125.hf ovoga Zakona ,“.		
<p>Članak 4.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2018. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Države članice do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p>		Nije potr ebn o preu zima nje	Prijel azne i završ ne odre dbe koje nije potre bno pren

<p>One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive od 1. siječnja 2019.</p> <p>One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive od 1. siječnja 2021.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			<p>ositi u zako noda vstvo Repu blike Hrvat ske - odre dbe kojim a se propi suje rok za preuz imanj e direk tive.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potr ebn o preu zima nje</p>	<p>Prijel azne i završ ne odre dbe koje nije potre bno pren</p>

			ositi u zako noda vstvo Repu blike Hrvat ske - odre dbe o stupa nju direk tive na snag u.
<p>Članak 6.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potr ebn o preu zima nje	Prijel azne i završ ne odre dbe koje nije potre bno pren ositi u zako noda

			vstvo Repu blike Hrvat ske - odre dbe kojim a se propi suje da je direk tiva upuć ena držav ama članic ama.
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odr edb e prij edl oga pro pisa	Je li sadr žaj odr edb e pro pisa Eur ops	Obra zlože nje (ako sadrž aj odre dbe propi sa

		ke unij e u potp uno sti pre uzet u odr edb u prij edlo ga pro pisa ?	Euro pske unije nije preu zet ili je djelo mičn o preu zet u odre dbu prije dloga propi sa)
<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 17.a</p> <p>1. Prijenos robe koji provodi porezni obveznik, a koja čini dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmanâ za premještanje dobara ne smatra se isporukom robe uz naknadu.</p> <p>2. Za potrebe ovog članka smatra se da aranžmani za premještanje dobara postoje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) porezni obveznik, ili treća osoba za njegov račun, otprema ili prevozi robu u drugu državu članicu s namjerom da tu robu ondje u kasnijoj fazi i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tom robom u skladu s postojećim dogovorom između obaju poreznih obveznika;</p>	<p>Čla nak 6.</p> <p>U član ku 13.a iza stav ka 3. dod</p>	<p>Djel omič no preu zeto</p>	<p>Preuz eto u: Zako n o izmje nama i dopu nama Zako na o porez u na doda nu</p>

<p>(b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu nema sjedište svojeg poslovanja ni stalni poslovni nastan u državi članici u koju se roba ili usluge otpremaju ili prevoze;</p> <p>(c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka robe identificiran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi te su i njegov identitet i identifikacijski broj za PDV koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke (b) u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju;</p> <p>(d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu bilježi prijevoz robe u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3. te u zbirnu prijavu predviđenu u članku 262. stavku 2. unosi identitet poreznog obveznika koji stječe robu i identifikacijski broj za PDV koji mu je dodijelila država članica u koju se roba otprema ili prevozi.</p>	<p>aje se stavak 4. koji glasi :</p>		<p>vrijednost (NN 121/2019) članka/članici 2., 3., 7., 10. i 12.</p>
<p>3. Ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2. te pod uvjetom da se prijenos obavlja u roku iz stavka 4., u trenutku prijenosa prava na raspolaganje robom u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke (c) primjenjuju se sljedeća pravila:</p>	<p>„(4) Odr edbe</p>		
<p>(a) smatra se da je isporuku robe u skladu s člankom 138. stavkom 1. obavio porezni obveznik koji je sâm otpremio ili prevezao robu u državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba;</p> <p>(b) smatra se da je stjecanje robe unutar Zajednice obavio porezni obveznik kojem se ta roba isporučuje u državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena.</p>	<p>stavaka 1., 2. i 3. ova ga član ka ne pri mjenjuju se na ispo ruke iz član ka 7.b ovo</p>		
<p>4. Ako tijekom 12 mjeseci nakon dolaska robe u državu članicu u koju je otpremljena ili prevezena, roba nije isporučena poreznom obvezniku iz stavka 2. točke (c) i stavka 6. kojem je namijenjena, a nije nastupila nijedna od okolnosti utvrđenih u stavku 7., smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.</p>			
<p>5. Ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p>			
<p>(a) pravo na raspolaganje robom nije preneseno, a ta je roba, u roku iz stavka 4., vraćena u državu članicu iz koje je otpremljena ili prevezena; i</p> <p>(b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao robu bilježi vraćanje robe u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3.</p>			
<p>6. Ako se u razdoblju iz stavka 4. porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen u trenutku zamjene pod uvjetom da:</p>			
<p>(a) ispunjeni su svi ostali primjenjivi uvjeti iz stavka 2; i</p> <p>(b) porezni obveznik iz stavka 2. točke (b) zabilježio je zamjenu u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3.</p>	<p>7.b ovo</p>		

<p>7. Ako u roku iz stavka 4. bilo koji od uvjeta utvrđenih u stavcima 2. i 6. prestane biti ispunjen, smatra se da je prijenos robe u smislu članka 17. obavljen u trenutku u kojem je odgovarajući uvjet prestao biti ispunjen.</p> <p>Ako se roba isporučuje osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) ili stavka 6., smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni neposredno prije takve isporuke.</p> <p>Ako se roba otprema ili prevozi u zemlju koja nije država članica iz koje je izvorno premještena, smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili takvog prijevoza.</p> <p>U slučaju uništenja, gubitka ili krađe robe smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni na dan kada je roba doista nestala ili je uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da je roba uništena ili da nedostaje.”;</p> <p>2.U glavu V. poglavlje 1. odjeljak 2. umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 36.a</p> <p>1. Kada se ista roba isporučuje uzastopno te se ta roba otprema ili prevozi iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog dobavljača do zadnjeg kupca u lancu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci koja je obavljena posredničkom subjektu.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci robe koju je obavio posrednički subjekt u slučaju u kojem je posrednički subjekt svojeg dobavljača obavijestio o identifikacijskom broju za PDV koji mu je izdala država članica iz koje se roba otprema ili prevozi.</p> <p>3. Za potrebe ovog članka ‚posrednički subjekt‘ znači dobavljač u lancu koji nije prvi dobavljač u lancu, koji sâm otprema ili prevozi robu ili to obavlja putem treće osobe koja postupa za njegov račun.</p> <p>4. Ovaj članak ne primjenjuju se na situacije obuhvaćene člankom 14.a.”;</p> <p>Članak 138. mijenja se kako slijedi:</p> <p>· (stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: a)</p>	<p>ga Zak ona. “ ·</p>		
---	--	--	--

„1. Države članice izuzimaju isporuku robe koju prodavatelj ili osoba koja stječe robu otprema ili prevozi na odredište izvan njihova državnog područja, ali unutar Zajednice, ili takve robe koja se otprema ili prevozi za račun prodavatelja ili osobe koja stječe robu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a)roba se isporučuje drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u državi članici koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje;

(b)porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik za koje se obavlja isporuka identificirani su za potrebe PDV-a u državi članici koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje te su dobavljaču priopćili taj identifikacijski broj za PDV.”;

(b)umeće se sljedeći stavak:

„1.a Izuzeće predviđeno u stavku 1. ne primjenjuje se kada isporučitelj nije postupio u skladu s obvezom podnošenja zbirne prijave predviđenom u člancima 262. i 263. ili kada se u zbirnoj prijavi koju je podnio ne iskazuju točne informacije u vezi s tom isporukom kako se zahtijeva u članku 264., osim ako dobavljač može propisno opravdati svoj propust na način koji zadovoljava nadležna tijela.”;

4.U članku 243. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Svaki porezni obveznik koji prenosi robu u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju s pomoću koje se poreznim tijelima omogućuje provjera pravilne primjene tog članka.

Svaki porezni obveznik kojemu se isporučuje roba u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju te robe.”;

5Članak 262. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 262.

1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi zbirnu prijavu u kojoj se navode:

(a)stjecatelji identificirani za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu u skladu s uvjetima određenima u članku 138. stavku 1. i članku 138. stavku 2. točki (c);

(b)osobe identificirane za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu koja je njemu isporučena putem stjecanja robe unutar Zajednice iz članka 42.;

(c)porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, a identificirane su za potrebe PDV-a, kojima je pružio usluge, osim usluga koje su izuzete od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva i za koje primatelj ima obvezu platiti porez u skladu s člankom 196.

<p>2. Osim informacija iz stavka 1., svaki porezni obveznik podnosi informacije o identifikacijskom broju za PDV poreznih obveznika kojima je namijenjena roba koja se otprema ili prevozi u okviru aranžmanâ za premještanje dobara u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 17.a. te o svakoj izmjeni podnesenih informacija.”;</p> <p>6. Članci 403. i 404. brišu se.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2020.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimati</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuju</p>

			rok za preuzimanje direktive.
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive

			na snagu .
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimati	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuju

			da je direk tiva upuć ena držav ama članic ama.
--	--	--	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije)

		ke unije u potpunosti preuzetu u odredbu u prijedlogu propisa?	Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.U glavi V. poglavlju 1. odjeljku 2. umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 36.b</p> <p>Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, otprema ili prijevoz robe pripisuje se isporuci koju je izvršio taj porezni obveznik.”.</p> <p>2.Članak 66.a zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 66.a</p>	<p>Članak 7.</p> <p>Iza članka 13.a dodaje se članak 13.b koji glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Odstupajući od članka 63., 64. i 65., oporezivi događaj isporuke robe koju obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, kao i oporezivi događaj isporuke robe tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.”</p> <p>3.Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 136.a</p> <p>Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 2., države članice izuzimaju isporuku te robe tom poreznom obvezniku.”</p> <p>4.U članku 169. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)transakcije koje su izuzete u skladu s člancima 136.a, 138., 142. ili 144., člancima od 146. do 149., člancima 151., 152., 153. ili 156., člankom 157. stavkom 1. točkom (b), člancima od 158. do 161. ili člankom 164.;”</p> <p>5.U članku 204. stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Međutim, države članice ne smiju primijeniti mogućnost iz drugog podstavka na porezne obveznike u smislu članka 358.a točke 1. koji su se odlučili za posebnu odredbu za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici.”</p> <p>6.U članku 272. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)porezni obveznici koji ne obavljaju niti jednu transakciju navedenu u člancima 20., 21., 22., 33., 36., 136.a, 138. i 141.;”</p> <p>7.U glavi XII. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„ Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu ili obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu ”.</p> <p>8.U glavi XII. poglavlju 6. naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„ Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje ”.</p> <p>Članak 369.a mijenja se kako slijedi:</p> <p>.</p>	<p>„Članak 13.b</p> <p>Ako je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, otprema ili prijevoz dobara pripisuju se</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 369.a</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje” znači porezni obveznik koji ima sjedište svog poslovanja u Zajednici ili tamo ima stalni poslovni nastan ali nema sjedište svog poslovanja ili stalni poslovni nastan na području države članice potrošnje;</p> <p>2. „država članica identifikacije” znači država članica na čijem državnom području porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja ili ako nema sjedište svog poslovanja u Zajednici, gdje ima stalni poslovni nastan.</p>	<p>isporuci koju je obavio taj porezni obveznik.“.</p>		
<p>Ako porezni obveznik nema sjedište svog poslovanja u Zajednici ali u njoj ima više od jednog stalnog poslovnog nastana, država članica identifikacije država je članica sa stalnim poslovnim nastanom u kojoj porezni obveznik prijavi primjenu posebnog programa. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom dotične i dvije naredne kalendarske godine.</p> <p>Ako porezni obveznik nema ni sjedište svog poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje. Ako otprema ili prijevoz robe počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom dotične i dvije naredne kalendarske godine;</p> <p>3. „država članica potrošnje” znači jedno od sljedećeg:</p> <p>(a) u slučaju isporuke usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.;</p> <p>(b) u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu;</p> <p>(c) u slučaju da isporuke robe obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2. pri čemu otprema ili prijevoz robe počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.”.</p> <p>1 Članak 369.b zamjenjuje se sljedećim:</p>	<p>Članak 10.</p> <p>I</p> <p>za članka 30. dodaje se članak 30.a koji glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>0</p> <p>„Članak 369.b</p> <p>Države članice dopuštaju upotrebu ove posebne odredbe sljedećim poreznim obveznicima:</p> <p>(a) poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;</p> <p>(b) poreznom obvezniku koji omogućuje te isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici;</p>	<p>„Članak 30.a</p> <p>Iznimno od</p>		

<p>(c) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik.</p> <p>Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge koje dotični porezni obveznik isporučuje u Zajednici.”</p> <p>11. U članku 369.e točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a) ako obavijesti da više ne obavlja isporuke robe i usluga obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”</p> <p>12. Članak 369.f zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 369.f</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije za svako kalendarsko tromjesečje, neovisno o tome jesu li roba ili usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.”</p> <p>13. U članku 369.g stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan pro rata iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom koje se izvrše tijekom poreznog razdoblja:</p> <p>(a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;</p> <p>(b) isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici;</p> <p>(c) isporuke usluga.</p> <p>Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.</p> <p>2. Ako se roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu država članica identifikacije, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan pro rata iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za svaku državu članicu iz koje se ta roba otprema ili prevozi:</p>	<p>članka 30. ovoga Zakona oporezivi događaj za isporuku dobara koju obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je isporučitelj u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, kao i oporezivi</p>		
---	--	--	--

<p>(a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, osim one koju obavlja porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.;</p> <p>(b) prodaju robe na daljinu i isporuke robe unutar Zajednice ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.</p> <p>U odnosu na isporuke iz točke (a) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta roba otprema ili prevozi.</p> <p>U odnosu na isporuke iz točke (b) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta roba otprema ili prevozi, ako on postoji.</p> <p>Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene po državi članici potrošnje.</p> <p>3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih pruža usluge, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan pro rata iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.”</p> <p>14. U članku 369.zb stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Države članice zahtijevaju da plaćanje PDV iz stavka 1. dospijeva mjesečno do isteka roka za plaćanje koji se primjenjuje na plaćanje uvozne carine.”.</p>	<p>događaj za isporuku dobar a tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.“.</p>		
	<p>Članak 11.</p> <p>U članku 40. iza</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	stavka 7. dodaj e se novi stavak 8. koji glasi: „(8) PDV-a je oslobo đena isporu ka dobar a porez nom obvez niku za kojeg se smatr a da je isporu čitelj tih dobar a u		
--	--	--	--

	<p>skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.</p>		
	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 58. stavku 6. iza riječi:</p>	<p>U potpuno sti preuzeto</p>	

	<p>„ispor uke dobar a i usluge iz“ dodaj u se riječi: ” članka 40. stavka 8,“.</p>		
	<p>Člana k 36.</p> <p>U članku 126. stavku 2. poslje dnja rečeni ca mijenj a se i glasi:</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	„Porez ni obvez nik iz ovoga stavka ne mora imeno vati porez nog zastup nika ako se radi o porez nom obvez niku iz članka 119. točke 1. ovoga Zakon a te u slučaj u kada obavlj a		
--	---	--	--

	isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“.		
		Nije potrebno preuzimanje	Uz točku 6. Zakonom o porezu na dodanu vrijednost (Naro

			dne novin e, broj 73/1 3, 99/1 3, 148/ 13, 153/ 13, 143/ 14, 115/ 16, 106/ 18 i 121/ 19) nije propi sana mogu ćnost iz člank a 272. stavk a 1. točke b.
--	--	--	---

	<p>Člana k 20.</p> <p>aslov iznad članka 118. mijenj a se i glasi:</p> <p>„6. Poseb ni postu pci opore zivanj a za porez ne obvez nike koji obavlj aju usluge osoba ma</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	
--	---	---	--

	koje nisu porezni obveznici ili prodaju dobra na daljinu ili obavljaju određene isporuke na domaćem tržištu“.		
	<p>Člana k 27.</p> <p>Naslov iznad članka 125.a</p>	U potpunosti preuzeto	

	mijenj a se i glasi: „6.3. Poseb ni postu pak opore zivanj a za prodaj u dobar a na daljin u unuta r Europ ske unije, za isporu ke dobar a unuta r držav e		
--	--	--	--

	<p>članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici</p>		
--	---	--	--

	potrošnje“.		
	U članku 125.a stavku 1. iza točke 2. točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se točka 3. koja glasi:		
	„3. „država članica potrošnje” je:		

	a) u slučaju obavljanja usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona,		
--	---	--	--

	b) u slučaju u prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, država članica u kojoj završava otprema ili prijevaz dobara kupcu,		
	c) u slučaju		

	u da isporu ke dobar a obavlj a porez ni obvez nik koji omog ućuje te isporu ke u skladu s članko m 7.b stavko m 2. ovoga Zakon a pri čemu otpre ma ili prijev oz dobar a počinj		
--	---	--	--

	<p>e i završa va u istoj državi članici , ta držav a članic a.“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaj e se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako porez ni obvez nik nema sjedišt</p>		
--	--	--	--

	e, prebiv alište ili uobiča jeno boravi šte ili stalnu poslov nu jedinic u na podru čju Europ ske unije, držav a članic a prijav e je držav a članic a u kojoj započi nje otpre ma ili prijev		
--	--	--	--

	<p> oz do bar a. Ako otpre ma ili prijev oz do bar a počinj e u više držav a članic a, porez ni obvez nik navod i koja je od tih držav a članic a držav a članic a prijav e, a ta </p>		
--	---	--	--

	ga odluk a obvez uje u tekućo j kalen darsk oj godini i tijeko m sljede će dvije kalen darsk e godin e.“.		
		Nije potr ebn o preu zima nje	Uz točku 9. Člana k 369.a stava k 1. i

		stava k 2. podst avci 1. i 2. već su sadrž ani u člank u 125.a stavk u 1. točki 1. i 2. i stavk u 2. Zako na o porez u na doda nu vrijed nost (Naro dne novin e, broj 73/1 3,
--	--	--

			99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19).
	<p>Člana k 28.</p> <p>Člana k 125.b mijenja se i glasi:</p> <p>„Člana k 125.b</p>	U potpunosti preuzeto	

	(1) Poseb ni postu pak za prodaj u dobar a na daljin u unuta r Europ ske unije, za isporu ke dobar a unuta r držav e članic e koje obavlj aju elektr onička		
--	---	--	--

	<p>sučelj a koja omog ućuju te isporu ke i za usluge koje obavlj aju porez ni obvez nici sa sjedišt em unuta r Europ ske unije, ali bez sjedišt a u državi članici potroš nje može primje njivati :</p>		
--	---	--	--

	a) porez ni obvez nik koji obavlja prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije,		
	b) porez ni obvez nik koji omogućuje isporu		

	ku dobar a u skladu s članko m 7.b stavko m 2. ovoga Zakon a, a otpre ma ili prijev oz isporu čenih dobar a počinj e i završa va u istoj državi članici , c) porez ni		
--	---	--	--

	<p>obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje i obavlja usluge osobi koja nije porezni obveznik.</p> <p>(2) Posebni postupak iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na</p>		
--	--	--	--

	sva dobra i usluge koje porez ni obvez nik isporu čuje u Europ skoj uniji.“.		
	Člana k 30. U članku 125.d točka a) mijenj a se i glasi: „a) podne	U potp unos ti preu zeto	

	<p>se obavijest da više ne obavljaju isporuke dobara i usluga obuhvaćene ovim posebnim postupkom oporezivanja,“.</p>		
	<p>Članak 31.</p> <p>Članak 125.e</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	mijenj a se i glasi:		
	„Člana k 125.e		
	(1) Porez ni obvez nik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakon a obvez an je za svako kalen darsk o tromje sečje do		

	zadnje g dana u tekuće m mjese cu po protek u tromje sečja za koje se prijav a podno si, Porez noj upravi podnij eti prijav u PDV-a za poseb ni postu pak opore zivanj a, bez		
--	--	--	--

	obzira je li ili nije u tom razdo blju obavlj ao isporu ke dobar a i usluga obuhv aćene poseb nim postu pkom.		
	(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka navod i se PDV identif ikacijs		

	ki broj iz članka 77. ovoga Zakona, i za svaku državu članicu u potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju,		
--	--	--	--

	ukupn i iznos pripad ajućeg PDV-a po stopa ma i ukupn i PDV za sljede će isporu ke obuhv aćene poseb nim postu pkom koje se obave tijeko m razdo blja opore zivanj a:		
--	---	--	--

	<p>a prod)aju doba ra na dalji nu unut ar Euro pske unije,</p> <p>b ispo)ruke doba ra u sklad u s člank om 7.b stavk om 2. ovog a Zako na ako otpre ma ili prije voz tih</p>		
--	--	--	--

	do ba ra počin je i završ ava u istoj drža vi člani ci, c obav ljanje uslug a, d) u prijav u PDV-a za poseb ni postu pak opore zivanj a uključ uju se		
--	--	--	--

	<p>i izmjene koje se odnose na prethodna razdoblja oporezivanja u smislu stavka 8. ovog članka .</p> <p>(3) Ako se dobro otpremaju ili prevoze iz druge države članic</p>		
--	---	--	--

	e, u prijav u PDV-a za poseb ni postu pak opore zivanj a uključ uje se i ukupn a vrijed nost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primje njuju, ukupn i iznos pripad ajućeg PDV-a po stopa ma i		
--	--	--	--

	<p>ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene posebnim postupkom za svaku državu članicu iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze:</p> <p>a prodaju dobara na dalji</p>		
--	--	--	--

	<p>nu unut ar Euro pske unije , osim one koju obav lja pore zni obve znik u sklad u s člank om 7.b stavk om 2. ovog a Zako na,</p> <p>b prod)aju doba ra na</p>		
--	--	--	--

	dalji nu i ispor uke doba ra unut ar Euro pske unije ako otpre ma ili prije voz tih doba ra poči nje i završ ava u istoj drža vi člani ci i ako ih izvrš i pore zni		
--	--	--	--

	<p>obveznik u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovog Zakona.</p> <p>(4) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke a) ovoga članka prijave PDV-a za posebni postu</p>		
--	--	--	--

	pak opore zivanj a uključ uje i PDV identif ikacijs ki broj ili refere ntni porez ni broj koji dodjel juje svaka držav a članic a iz koje se ta dobra otpre maju ili prevo ze.		
--	--	--	--

	<p>(5) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke b) ovoga članka prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji</p>		
--	--	--	--

	<p>dodjel juje svaka držav a članic a iz koje se ta dobra otpre maju ili prevo ze, ako on postoj i.</p> <p>(6) Prijav a PDV- a uključ uje infor macije iz stavak a 3., 4. i 5. ovoga</p>		
--	--	--	--

	članka raščla njene po državi članici potroš nje. (7) Ako porez ni obvez nik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakon a ima jednu ili više stalni h poslov nih jedinic a, osim one u		
--	---	--	--

	tuzem stvu, iz kojih obavlja a usluge , prijava a PDV- a za poseb ni postu pak opore zivanja a uključ uje i ukupn u vrijed nost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primje njuju, ukupn i iznos		
--	---	--	--

	pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu, zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili referentnim		
--	---	--	--

	poreznim brojem te stalne poslovne jedinice, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.		
	<p>Člank 33.</p> <p>za članka 125.h dodaju se naslovi i članci 125.h</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>a do 125.h p koji glase:</p> <p>Člana k 125.h o</p> <p>(3) PDV iz stavka 1. ovoga članka plaća se mjese čno do isteka roka za plaćan je koji se primje njuje na plaćan je carine</p>		
--	---	--	--

	pri uvozu.		
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2021.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potr ebn o preu zima nje	Prijel azne i završ ne odre dbe koje nije potre bno pren ositi u zako noda vstvo Repu blike Hrvat ske - odre dbe kojim a se propi

			suje rok za preuzimanje direktive.
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive.

			tive na snagu .
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potr ebn o preu zima nje	Prijel azne i završ ne odre dbe koje nije potre bno pren ositi u zako noda vstvo Repu blike Hrvat ske - odre dbe kojim a se propi

		suje da je direk tiva upuć ena držav ama članic ama.
--	--	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ</p> <p>Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(1) u članku 22. prije prvog stavka umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„Upotreba od strane oružanih snaga države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja, robe koju nisu kupili podložno općim pravilima kojima se uređuje oporezivanje na domaćem tržištu države članice smatra se stjecanjem robe unutar Zajednice uz naknadu, ako uvoz navedene robe ne bi bio prihvatljiv za izuzeće iz članka 143. stavka 1. točke (ga).“;</p> <p>(2) u članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p style="text-align: center;">U članku 9. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se kada oružane snage države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, koriste za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja dobra koja nisu kupili prema općim pravilima oporezivanja u tuzemstvu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje iz članka 44. stavka 1. točke 31. ovoga Zakona.“.</p> <p style="text-align: center;">Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. postaju stavci 4., 5. i 6.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>„(ga)uvoz robe koju u države članice uvoze oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”;</p> <p>(3)u članku 151. stavku 1. umeću se sljedeće točke:</p> <p>„(ba)isporuku robe ili usluga unutar države članice namijenjenih oružanim snagama drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja, ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;</p> <p>(bb)isporuku robe ili usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako takve snage</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Iza točke 38. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje točka 39. koja glasi:</p> <p>„39. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.”.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
	<p>Članak 14.</p> <p>U članku 48. stavku 1. iza točke c) dodaju se nove točke d) i e) koje glase:</p> <p>„d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”.</p>	<p>njihovog civilnog osoblja te za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike,</p> <p>e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjena Direktive 2008/118/EZ</p> <p>U članku 12. stavku 1. Direktive 2008/118/EZ umeće se sljedeća točka:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trošarinama (30.06.2022)</p>

<p>„(ba)od strane oružanih snaga bilo koje države članice koja nije država članica u kojoj je nastala obveza obračuna trošarine, za potrebe tih snaga, civilnog osoblja koje ih prati ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 30. lipnja 2022. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>One primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2022.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.</p>

<p>prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2020. godinu.

Rok: IV. kvartal 2020.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 113.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.)

32017L2455

- Članak 1. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 106/18)

Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7.12.2018.)

32018L1910

- Članak 1. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 121/2019)

Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2.12.2019.)

32019L1995

Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30.12.2019)

32019L2235

- Članak 2. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trošarinama (30.06.2022)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

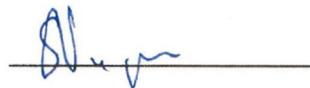
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinador

(potpis)

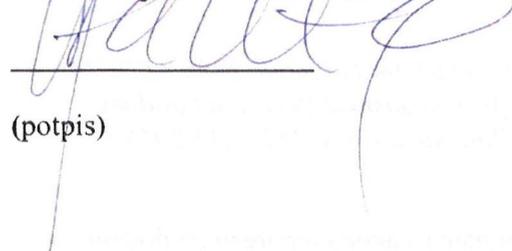

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajaica i EU koordinadorica

(potpis)

(datum i pečat)

2/17
3/1